ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Δ'. ΑΡ. 1212

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 8—10
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΟΔΟΣ ΝΟΤΑΡΑ ΑΡΙΘ. 41 ΤΗΛ. 10)3
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1—98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ — ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ
29
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1929
Ἀνατ. ἡλ. 5 ὥ. 34 λ. Δύσις ἡλ. 7 ὥ. 11 λ.
ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 23.4, ἐλαχ. 14. Μέση ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: Αἰγαῖον, Ἰόνιον ἀσθενεῖς. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Ἰόνιον ἕως τεταραγμένη
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 760

ΝΑΣ ΔΙΚΤΑΤΩΡ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΙΠΑΛΟΙ ΤΟΥ

Ο ΠΡΙΜΟ ΝΤΕ ΡΙΒΕΡΑ ΠΑΡΕΧΕΙ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ

„ΗΛΘΑ ΝΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΩ ΚΑΙ ΕΚΥΒΕΡΝΗΣΑ"

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἀπρίλιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατόπιν τῶν παραπόνων τοῦ στρατηγοῦ Πρίμο ντὲ Ριβέρα κατὰ τῶν ξένων ἐφημερίδων, ὅτι σπείρουν παντὸς εἴδους ἀνακριβείας περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τῆς Ἰσπανίας, ἕνας ἐκλεκτὸς Ἄγγλος συγγραφεύς, ὁ σὲρ Πέρσιβαλ Φίλλιπς, ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ νὰ μελετήσῃ ἐπὶ τόπου τὰ πράγματα. Πρὸς τὸν Ἄγγλον δημοσιογράφον ἐξιστόρησε πρῶτος τὰ πρόσφατα γεγονότα ὁ ἴδιος ὁ Πρίμο ντὲ Ριβέρα, ὅστις ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ δώσῃ τὴν συνολικωτέραν εἰκόνα τοῦ ἔργου του ἐξ ὅσων μᾶς ἔδωκε μέχρι σήμερον καὶ διὰ νὰ ἐκθέσῃ τὰ μελλοντικά του σχέδια.

—Θὰ ἀκούσετε ἀμέσως ἀπὸ τὰ χείλη μου —ἤρχισεν ὁ Ἰσπανὸς δικτάτωρ— τὴν ἀλήθειαν, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν θὰ ἀκούσετε τίποτε τὸ νέον τὸ ἀποβλέπον εἰς δημιουργίαν ἐντυπώσεων. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ἡ ἀλήθεια, καὶ ἂν τὴν διαστρέψωμεν διὰ νὰ δώσωμεν καινοφάνειαν εἰς τὰ γεγονότα, χάνει τὴν ἀξίαν της.

Ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν καθ' ἣν οἱ σπινθῆρες μιᾶς ἐπαναστατικῆς ἀποπείρας (ἥτις δὲν ὑπερέβη τὰ ὅρια τῆς ἀποπείρας) ἤστραψαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἐφρόντισα ὅπως ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Χώρας τηρῆται ἐπακριβῶς ἐνήμερος τῶν συμβαινόντων ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἰδίου. Δὲν ἀφῆκα τὸ ἔργον τοῦτο εἰς χεῖρας ἄλλων, διότι τὸ θεωρῶ ὡς καθῆκόν μου καὶ ὡς μίαν ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς κυβερνήσεώς μου, ἀφ' ὅτου ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν.

Ἡ ἰδιότροπος καὶ ἀπειθάρχητος στάσις μερικῶν μονάδων τοῦ πυροβολικοῦ, τῶν ὁποίων αἱ ἀξιώσεις στεροῦνται τῆς λογικῆς ὑποστηρίξεως, ἐχρησίμευσεν ὡς εὐκαιρία εἰς μερικοὺς δυσηρεστημένους πολιτικούς, ποθοῦντας νὰ ἀνακτήσουν τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐξουσίας, ὅπως παρασκευάσουν μίαν παρῳδίαν ἐπαναστάσεως, ἡ ὁποία οὔτε κἂν ἐξεδηλώθη. Οὔτε ἓν αἷμα ἐσημειώθη εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ γεγονότα ἐξειλίχθησαν κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε ἡ ἐπέμβασις τῆς Κυβερνήσεως καὶ κατόπιν τῆς Δικαιοσύνης ἦτο ἀρκετὴ διὰ νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὸ ναυαγῆσαν κίνημα.

Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, συγχρόνως πρὸς τὰς ἐκτρωματικὰς ἐξεγέρσεις, αἵτινες εἶχον σχεδιασθῆ, ἤρχισε ἡ συκοφαντικὴ ἐκστρατεία εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν δημιουργίαν κοινῆς γνώμης ἐχθρικῆς πρὸς τὴν ἰσπανικὴν κυβέρνησιν καὶ ὑποβοηθουμένη ὑπὸ χρηματιστῶν, οἱ ὁποῖοι ψαρεύουν εἰς τὰ θολὰ νερὰ —ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι εἶδον τὰ ἀθέμιτα κέρδη των ἐκ τῆς Ἰσπανίας νὰ τερματίζωνται ὑπὸ τῆς ἐμφανοῦς ἀναζωογονήσεως τῆς ζωτικότητος τῆς Ἰσπανίας, καθὼς καὶ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερθέντων ἀδιορθώτων «ὑπερανθρώπων».

»Τὸ ἐπεισόδιον τῶν φοιτητῶν ἔγινεν ἐπίσης ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τῶν ταραχοποιῶν, ἐχθρῶν τοῦ σημερινοῦ καθεστῶτος, ἀλλ' ἀνεπιτυχῶς. Ἐπεχείρησαν οὗτοι νὰ μᾶς παρουσιάσουν ὡς διώκτας τοῦ Πανεπιστημίου. Οὐδὲν ἀπέχει περισσότερον τῆς ἀληθείας. Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἠδύνατο νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν κόσμον πολλὰς ἐκ τῶν ἐνεργειῶν της ἀποδεικνυούσας ὅτι εἶνε ἔνθερμος προστάτις τῆς ἐθνικῆς ἐπιστήμης καὶ λογοτεχνίας. Ἐκεῖνο ποῦ δὲν ἀνέχεται εἶνε ἡ ἀνάμιξις τῶν καθηγητῶν εἰς τὴν κομματικὴν πολιτικήν. Μία Βασιλικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπεφορτίσθη νὰ ἐρευνήσῃ τὰ πρόσφατα συμβάντα καὶ ἀναμένω τὴν ἔκθεσίν της, ἥτις θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἡ τελευταία αὕτη θὰ κρίνῃ καὶ θὰ ἀποφασίσῃ.

»Ὑποθέτω ὅτι θὰ προκαλέσῃ κατάπληξιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἡ ἀποκάλυψις ὅτι εἰς τὴν Ἰσπανίαν ὑφίστατο ἕνα στρατιωτικὸν σῶμα, εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ὁποίου ἦτο ἀδύνατος ἡ κατ' ἀξίαν προαγωγή, ὅσον πρόδηλος καὶ ἂν ἦτο ἡ ἀξία αὐτὴ καὶ ὁσαιδήποτε ἐγγυήσεις καὶ ἂν παρείχοντο πρὸς ὑποστήριξίν της καὶ παρὰ τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ σῶμα, ἐντὸς περιόδου ἓξ μηνῶν, θὰ ἐξηνάγκαζε τὸν προαχθέντα ἀξιωματικὸν νὰ δεχθῇ κατώτερον βαθμὸν ἢ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ. Καὶ τοῦτο ἐπετρέπετο πάντοτε ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων, αἵτινες ὑπετίθετο ὅτι ὑπερημύνοντο τῆς κυριαρχίας τῆς δημοσίας ἐξουσίας.

»Ἐκ τῆς λανθανούσης αὐτῆς ἀνταρσίας ἐξεπήδησαν μύριαι ὅσαι ἐνοχλήσεις, εἰς τὰς ὁποίας βαθμιαίως ἐτέθη τέρμα, ἀλλὰ παρέμενεν εἰσέτι τὸ ζήτημα τῶν καθηγητῶν τῶν πανεπιστημίων μας, οἱ ὁποῖοι εἰς πολλὰς περιπτώσεις εἶνε ἀσύδοτοι καὶ μᾶλλον θρασεῖς παρὰ σοφοί. Ἡ δικτατορία οὐδέποτε ἐπενέβη, οὔτε περιώρισε τὴν ἐλευθερίαν τῆς καθηγητικῆς ἕδρας εἰς τὰ ἐπαγγελματικὰ ζητήματα.

»Τώρα τὸ ζήτημα τοῦτο, διαρρυθμισθὲν ἤδη διὰ νόμου, ἦλθε πάλιν ἐπὶ τάπητος, ὑφίσταται δὲ εἰσέτι τὸ πνεῦμα ἀνταρσίας τῶν νεαρῶν τὴν ἡλικίαν καθηγητῶν, οἵτινες ὅμως ἀνήκουν εἰς τὸ παλαιὸν καθεστώς, τὸ ὁποῖον ἠνείχετο ὅλας τὰς ὑπερβασίας καὶ ἤγαγε τὴν Ἰσπανίαν εἰς τὴν κατάστασιν ἀποσυνθέσεως τοῦ 1923, ὁπότε δολοφονίαι διεπράττοντο ἀτιμωρητὶ εἰς τὰς ὁδούς, ὁπότε φόρους ἐπλήρωναν μόνον ὅσοι ἤθελαν ἢ ὅσοι ἐστεροῦντο πολιτικῆς ἐπιρροῆς, ὁπότε ὅλοι ἐκυβέρνων ἐκτὸς τῆς Κυβερνήσεως, ὁπότε ὁ Τύπος, τὸ Κοινοβούλιον, τὰ σωματεῖα ἢ τὰ συνδικᾶτα κατέστρεφαν κάθε ἓξ μῆνας καὶ μίαν κυβέρνησιν.»

Ἠρώτησα τὸν στρατηγὸν Πρίμο ντὲ Ριβέρα —λέγει ὁ σὲρ Πέρσιβαλ Φίλλιπς— ἐὰν ἡ ἀντίδρασις κατὰ τοῦ σημερινοῦ καθεστῶτος περιωρίζετο εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς ἢ ἐὰν ἐξετείνετο καὶ εἰς τὴν γενικὴν μᾶζαν τοῦ πληθυσμοῦ.

—Ὅλα τὰ καθεστῶτα εὑρίσκουν ἀντίδρασιν, προσέθεσεν. Ἐπὶ πλέον εἶνε ἀνάγκη ἕνα καθεστὼς νὰ ἔχῃ ἀντιπολίτευσιν, ἥτις νὰ ἀποτελῇ τὴν ἀντίθεσιν τῆς στάσεώς του, ἀλλ' αὐτὴ δέον νὰ εἶνε εὐγενὴς καὶ νὰ πολεμῇ τὴν κυβέρνησιν μὲ εἰλικρίνειαν καὶ πατριωτισμόν. Δὲν θεωρῶ ἀξίαν τοῦ χαρακτηρισμοῦ τούτου τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἡ ὁποία τελευταίως προσεφέρθη εἰς ἡμᾶς.

Ἡ ἀντιπολίτευσις αὐτὴ οὐδεμίαν ἔχει σπουδαιότητα, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ποιότητα, εἴτε ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ἐπεχείρησαν νὰ τὴν ἀπαρτίσουν. Ὁ λαὸς τῆς Ἰσπανίας συνεχῶς μοὶ παρέχει ἀποδείξεις τῆς φιλικότητός του. Ὅταν ἐξέρχωμαι εἰς περίπατον, ὁ ὁποῖος μοῦ ἀρέσει, ἀναγνωρίζομαι πάντοτε ὑπὸ τοῦ λαοῦ μὲ ἐκφράσεις πραγματικῆς ἀγάπης.»

Εἰς παρτήρησιν τοῦ συνομιλητοῦ του ὅτι εἶχον σημειωθῆ πολλὰ παράπονα κατὰ τῆς λογοκρισίας, καὶ εἰς ἐρώτησίν του διατί ἐπετρέπετο ἡ λειτουργία ταύτης κατὰ τρόπον ἐπιζήμιον εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ἰσπανίας, οὐδέποτε ὅμως ἐπιζήμιον εἰς τὸν ξένον τύπον, ὁ Πρίμο ντὲ Ριβέρα ἀπήντησεν:

—Ἡ λογοκρισία ἐν Ἰσπανίᾳ δὲν καταλύει τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Τύπου. Προλαμβάνει ἁπλῶς τὴν ἀκολασίαν, ἥτις χρησιμοποιεῖται χάριν συκοφαντιῶν καὶ σκανδάλων καὶ διὰ τὴν διάδοσιν ἀσεβῶν, ἀνταρτικῶν καὶ ἐσφαλμένων ἰδεῶν. Ἡ Κυβέρνησις πρωτίστως ἐνδιαφέρεται ὅπως ἡ χώρα πληροφορῆται τὰ γεγονότα καὶ τὴν ὄπισθεν τῶν γεγονότων ἀλήθειαν καὶ μὴ παραπλανᾶται ὑπὸ κακοβούλων καὶ κακοπροαιρέτων ἐκθέσεων τῶν γεγονότων, τὰς ὁποίας ἕνας δημοσιογράφος ἐχθρικῶς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διακείμενος ἐπιθυμεῖ νὰ δημοσιεύσῃ.

Δὲν πιστεύω ὅτι ἡ Κυβέρνησις οἱασδήποτε χώρας ἔπραξε περισσότερα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἰσπανίας ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, ὅπως ἠμπορεῖτε νὰ ἴδητε ἀπὸ τὰς ἡμιεπισήμους ἀνακοινώσεις αἵτινες παρέσχον τὴν λιτὴν καὶ ἀκριβῆ ἀλήθειαν περὶ τῶν συμβάντων ἀκόμη καὶ κατὰ τὰς δυσχερεστέρας στιγμάς. Ἡ χώρα ἔμαθε νὰ ἐννοῇ καὶ νὰ ἐκτιμᾷ τοῦτο, καὶ ἐδείχθη πάντοτε διατεθειμένη νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς.

Τὴν ἄποψιν αὐτὴν ἔχει υἱοθετήσει ἡ λογοκρισία ἐν Ἰσπανίᾳ καὶ τὴν ἐφαρμόζει ὄχι μόνον εἰς τὸν ἐθνικὸν Τύπον ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ξένα εἰδησεογραφικὰ πρακτορεῖα· καὶ ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀντιπροσώπων των ἐν Μαδρίτῃ διὰ νὰ καταδειχθῇ μὲ πόσην προθυμίαν ἀνταπεκρίθην εἰς πᾶσαν αἴτησιν περὶ παροχῆς πληροφοριῶν διὰ τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ μερὶς ἐκείνη τοῦ Τύπου, ἥτις ἐπιδίδεται εἰς φανταστικὰς καὶ διεστραμμένας ἀπεικονίσεις τῆς ἀληθείας, ἐνοχλεῖται φυσικὰ πολὺ ὑπὸ τῆς καθημερινῆς δημοσιεύσεως ἡμιεπισήμων ἀνακοινώσεων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, διότι αἱ ἀνακοινώσεις αὗται ἐπιτρέπουν εἰς τὸν κόσμον νὰ σχηματίζῃ ἀκριβῆ ἰδέαν περὶ τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως».

—Καὶ τὸ μέλλον; ἠρώτησεν ὁ Ἄγγλος δημοσιογράφος.

—Εἶναι δύσκολον νὰ εἶναι κανεὶς προφήτης, ἀπήντησεν, ἀλλ' ἐὰν σκεφθῶμεν λογικῶς ἐπὶ τῶν γεγονότων καὶ ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τοῦ παρελθόντος, τὸ μέλλον θὰ εἶναι ἡ συνέπεια τῆς σημερινῆς καταστάσεως. Ἡ Ἰσπανία παρουσιάζει μίαν τάσιν πρὸς πρόοδον. Φαίνεται ἀφυπνισθεῖσα ἀπὸ τὸν λήθαργον, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχε περιέλθει κατόπιν τόσων ἐτῶν κακοδιοικήσεως καὶ ὅπως ἠμπορέσατε νὰ διαπιστώσετε, παρέχει ἀποδείξεις ἐντατικῆς διεθνοῦς ζωῆς, ὁμοίας τῶν ὁποίων οὐδέποτε ἄλλοτε παρέσχεν.

Ἔχει ὑπέροχον καὶ προνομιοῦχον γεωγραφικὴν θέσιν ἐν Εὐρώπῃ, καὶ ἐξαιρετικὴν θέσιν ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀμερικανικὴν ἤπειρον. Ἡ ἰσπανικὴ γλῶσσα εἶναι ἡ εὐρύτερον ὁμιλουμένη εἰς τὸν κόσμον καὶ μόνον πρὸς τὴν ἀγγλικὴν συγκρίνεται ὑπὸ ἔποψιν ἀριθμοῦ τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα συνήθως τὴν χρησιμοποιοῦν. Χῶραι αἱ ὁποῖαι κατέχουν μέσα ὑλικῶν καὶ διανοητικῶν ἐπικοινωνιῶν πρώτης τάξεως, οὐδέποτε δύνανται νὰ ἀποθάνουν, ἡ δὲ σπουδαιότης των αὐξάνει συνεχῶς καὶ ἀσφαλῶς».

Εἰς ἐρώτησιν ποῖα τὰ ὄφελη τῆς Ἰσπανίας καὶ τοῦ σημερινοῦ καθεστῶτος, ὁ Πρίμο ντὲ Ριβέρα ἀπήντησε χωρὶς δισταγμόν:

—Ἡ τρομοκρατία καὶ ὁ ὁλονὲν ἐντεινόμενος κομμουνισμός ποῦ ὑφίσταντο εἰς τὴν χώραν τῷ 1923, ἐξέλιπον. Ἡ ἰσπανικὴ ζώνη τοῦ Μαρόκου εἰρήνευσε, καὶ ἡ περιοχὴ αὐτὴ τώρα ἀναβιβάζεται εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ ὅλη νομοθεσία τῆς χώρας ὑφίσταται προοδευτικὰς τροποποιήσεις, ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦτο δὲν συνεπληρώθη εἰσέτι.

Ὑπερπεντακισχίλια σχολεῖα ἐκτίσθησαν. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν Δημοσίων Ἔργων, τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Συγκοινωνίας ὁμιλεῖ μόνος του. Ἔχομεν τὴν νεωτέραν κοινωνικὴν νομοθεσίαν· ἡ Ἰσπανία εἶναι ἡ χώρα, ἡ ὁποία ἔχει τὰς περισσοτέρας διεθνεῖς συμφωνίας ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν. Ἡ ἐθνικοποίησις πολλῶν βιομηχανιῶν εἶναι ἕτερον κατόρθωμα τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, ἐνῷ ἡ ἑδραίωσις τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν ἐπὶ ὑγιοῦς βάσεως ἀπέληξεν ἤδη εἰς τὴν ἰσοσκέλισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ εἰς σημαντικὰς δημοσιονομικὰς μεταρρυθμίσεις.

Θέτω τὰ ἀξιόλογα ταῦτα γεγονότα ὑπ' ὄψει σας. Ὁμιλοῦν μόνα των. Κατὰ τὸ ἀνὰ τὴν Ἰσπανίαν ταξείδιόν σας, θὰ ἴδητε ἄλλα τεκμήρια προόδου, ὡς ἡ βελτιωθεῖσα κατάστασις τῶν πόλεων καὶ τῶν ὁδῶν μας, αἵτινες πιστεύω ὅτι θὰ ἱκανοποιήσουν πλήρως καὶ τὸν πιὸ ἀπαιτητικὸν περιηγητήν, ὁ ὁποῖος θέλει μᾶς ἐπισκεφθῇ».

Εἶπα εἰς τὸν πρωθυπουργὸν — γράφει ὁ κ. Φίλλιπς — ὅτι ἡ στάσις τῆς Κυβερνήσεως ἔναντι τῆς βιομηχανίας προεκάλει μέγα ἐνδιαφέρον εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

—Ἐφηρμόσαμεν πολιτικὴν ἐπεμβάσεως εἰς τὴν βιομηχανίαν, ἀπήντησεν, ἵνα ρυθμίσωμεν, μεθοδικοποιήσωμεν τὴν παραγωγήν μας, φέροντες αὐτὴν εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς ἱκανότητος τῆς χώρας καὶ καθιστῶντες αὐτὴν ἱκανὴν νὰ συναγωνισθῇ εἰς τὰς ξένας ἀγοράς. Αἱ βασικαὶ βιομηχανίαι μας, αἱ πηγάζουσαι ἐκ τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας ἀνεπτύχθησαν εἰς ἐξαιρετικὸν βαθμόν. Ἄλλαι βιομηχανίαι, αἵτινες εἶναι ζωτικαὶ διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, ὡς ἡ βιομηχανία τοῦ χάλυβος, ἔφθασαν εἰς τὴν τεχνικὴν τελειότητα ἥτις χαρακτηρίζει τὰς μᾶλλον προηγμένας χώρας. Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀποκλείσωμεν ἀπὸ τὰς ἀγοράς μας τὰς ξένας παραγωγάς, αἵτινες σημαίνουν διευκόλυνσιν τῆς ἐπεκτάσεως τῶν βιομηχανιῶν μας ἢ ἀποκλείουν τὴν προτίμησιν εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ἀγοράς μας.

Ἡ ὅλη οἰκονομικὴ ἀναδιοργάνωσις τῆς Ἰσπανίας, ἀπὸ τῆς καλυτέρας χρησιμοποιήσεως τοῦ ἐδάφους της μέχρι τῆς βελτιώσεως τῶν συστημάτων τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ εἰσαχθοῦν διὰ τῆς Τραπέζης τοῦ Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου, ἱδρυθείσης πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ἀποτελεῖ τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως εἰς αὐτὸ τὸ πεδίον τῆς προσπαθείας. Συμφώνως πρὸς τὴν πολιτικὴν ταύτην θὰ ἐγκαινιασθῇ ἀμέσως τὸ ἔργον τῆς ἐμπορικῆς ἐξαπλώσεως, στρεφομένης κατὰ προτίμησιν πρὸς διαφόρους εὐρωπαϊκὰς καὶ ἀμερικανικὰς ἀγοράς· τοιουτοτρόπως ἡ Ἰσπανία ἔχει ἐξησφαλισμένον ἕνα ὁριστικὸν μέλλον εὐημερίας.

Ὁ συνομιλητής του ἠρώτησε τὸν πρωθυπουργὸν καὶ δικτάτορα ἂν ὑπῆρχον σημαντικαὶ φάσεις τῆς νέας πολιτικῆς ἀνορθώσεως καὶ προόδου, τὰς ὁποίας ἐπεθύμει νὰ τονίσῃ. Ἀπήντησεν:

—Ἡ ἱστορία θὰ ἦτο ἀτελεύτητος, ἂν ἠσχολούμην μὲ ὅλας τὰς ἀπόψεις τοῦ ἔργου τούτου· ἀλλὰ θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἀναφέρω δι' ὀλίγων τὴν μεγάλην κοινωνικὴν προσπάθειαν, τὴν ὁποίαν καταβάλλομεν δημιουργοῦντες νέον νομικὸν οἰκοδόμημα πρὸς διακανονισμὸν τῶν σχέσεων μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας. Ἡ κοινωνικὴ εἰρήνευσις τῆς Ἰσπανίας, ἡ θεμελίωσις τῆς εὐημερίας της καὶ ἡ ἀφετηρία τῆς ἀναπτύξεως τὴν ὁποίαν μετ' ἐμπιστοσύνης προαναγγέλλομεν, ὀφείλονται κατὰ μέγα μέρος εἰς αὐτὴν τὴν φιλεργατικὴν νομοθεσίαν, ἡ ὁποία κατανοεῖται καὶ ἐκτιμᾶται ὑπὸ ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν ὡς λογικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ πνεύματος δικαιοσύνης εἰς τὰς ἀμοιβαίας σχέσεις των».

—Σκοπεύετε νὰ ἀποσυρθῆτε τοῦ δημοσίου βίου, ὅταν περατωθῇ τὸ ἔργον σας;

—Κατηγορηματικῶς ναί. Εὐθὺς ὡς κατορθώσω νὰ προικίσω τὴν Ἰσπανίαν μὲ ἕνα σύστημα δικαίων καὶ συγχρονισμένων νόμων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ διακυβέρνησις τῆς χώρας, καὶ μόλις ἡ εὐταξία καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν πολιτῶν καταστήσῃ περιττὴν τὴν περαιτέρω ὕπαρξιν ἑνὸς ἐξαιρετικοῦ δικτατορικοῦ καθεστῶτος θὰ ἀποσυρθῶ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

Οὔτε αἱ σωματικαί μου δυνάμεις ἀπὸ τὰς ὁποίας δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ζητῇ θαύματα, οὔτε αἱ περιστάσεις τὰς ὁποίας ἀνέφερα, δύνανται νὰ μὲ πείσουν ὅπως ἐπανέλθω εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἀφ' ἑτέρου, δὲν νομίζω, ὅτι τοῦτο θὰ ἦτο πάλιν ἀναγκαῖον, ἀφοῦ ἡ Ἰσπανία δὲν εἶναι οἵα ἦτο πρὸ τοῦ 1923. Τὸ ἔθνος δὲν θὰ ἐδέχετο νὰ ὑποβληθῇ πάλιν εἰς τὰ πολιτικὰ δεσμὰ καὶ τὰς ταλαιπωρίας, τὰς ὁποίας ὑφίστατο ὑπομονητικὰ πρότερον.

Ἐρωτᾶτε ποῖος θὰ μὲ διαδεχθῇ, ὅταν ἀποσυρθῶ. Ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρός, ἐναπόκειται εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὸ ἔθνος νὰ ἀποφασίσουν. Ἐκεῖνο ποῦ ἠμπορῶ νὰ βεβαιώσω εἶναι ὅτι, ἐφ' ὅσον ἀπολαύω τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τοῦ Ἔθνους, δὲν θὰ ἐγκαταλείψω τὴν ἐξουσίαν, πρὶν τὸ ἔργον μας ὁλοκληρωθῇ διὰ τῆς συντάξεως νέου Συντάγματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποκαταστήσῃ τὸν ὁμαλὸν πολιτικὸν βίον τῆς χώρας.

Ἔπειτα θὰ ἀποσυρθῶ ἐπὶ τινα χρόνον εἰς τὴν οἰκογενειακήν μου ἑστίαν, τὴν ὁποίαν ἐπὶ τόσον χρόνον παρημέλησα, καὶ κατόπιν, ἂν διατηρηθῇ καλὴ ἡ ὑγεία μου, θὰ ἐπιστρέψω μὲ ὅλην μου τὴν καρδιὰ εἰς τὸ παλαιόν μου ἐπάγγελμα — τὸν στρατόν, τὸν ὁποῖον ἀγαπῶ περισσότερον ἀπὸ ὅλα, διότι εἰς αὐτὸν χρεωστῶ τὰς μεγαλυτέρας ἱκανοποιήσεις τῆς ζωῆς μου. Εἶναι ὅμως ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν ἰδιοσυγκρασίαν μου ἀπεκόμισα τὴν μεγαλυτέραν μου ἀπογοήτευσιν, ὅταν ἀνεκάλυψα τὰς συνθήκας αἵτινες καθίστων ἀδύνατον τὴν ἀπαραίτητον ἐκείνην ἐγκαρδιότητα μεταξὺ τῶν διαφόρων κλάδων τοῦ στρατοῦ· τὴν ὕπαρξιν, τουτέστι, μιᾶς νοοτροπίας θεμελιωμένης ἐπὶ τῆς ὑπερβολικῆς ὑπερηφανείας καὶ ὑπεραμυνομένης πεισμόνως καὶ συγκεχυμένως μερικῶν παραλόγων καὶ ἀδίκων ἀξιώσεων περὶ προνομίων.

Ἡ μεγαλυτέρα ὑπερηφάνειά μου, ὅταν περατουμένης τῆς ἀποστολῆς μου ἐρωτηθῶ: «Τί ἐκάματε κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῶν τῶν ἐτῶν;», θὰ εἶνε νὰ ἀπαντήσω: «Ἦλθα νὰ κυβερνήσω καὶ ἐκυβέρνησα».

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΝΙΚΗΤΩΝ

Ο ΑΓΩΝ ΤΩΝ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΩΝ ΠΕΡΙΞ ΤΩΝ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἀπρίλιος.— Δὲν εἶνε ὑπερβολικὸν νὰ εἴπῃ κανεὶς ὅτι τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὸ Παρίσι δοκιμάζει ὅλας τὰς συγκινήσεις τῶν παλαιῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν. Ἡ διάσκεψις τῶν «ἀνεξαρτήτων» ἐμπειρογνωμόνων ἔχει αὐτὴν τὴν σπουδαιότητα ὅτι δέκα ὁλόκληρα χρόνια μετὰ τὸν πόλεμον πρόκειται νὰ καθορίσῃ σαφῶς τί ἀκριβῶς ὀφείλει νὰ πληρώσῃ ἡ Γερμανία εἰς τοὺς νικητάς. Διότι ἀπεκαλύφθη τοῦτο ἀκριβῶς τὸ παράδοξον, ὅτι τίποτε δὲν εἶχεν ἀποφασισθῆ κατηγορηματικῶς ὅσον ἀφορᾷ τὸ πολεμικὸν χρέος τῆς Γερμανίας, αὐτὸ δὲ τὸ περίφημον σχέδιον Ντὼς ὥρισε τὰς ἐτησίας δόσεις χωρὶς νὰ καθορίσῃ τὸ ὁλικὸν ποσόν.

Αἱ μέχρι σήμερον συζητήσεις τῶν ἐμπειρογνωμόνων περιωρίζοντο εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ὅλων τῶν ζητημάτων ποῦ ἦσαν συναφῆ μὲ τὰς ἐκ τῆς συνθήκης γερμανικὰς ὑποχρεώσεις, μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Συμμάχων διὰ τὴν μετὰ τὸν πόλεμον ἀνόρθωσίν των, μὲ τὴν ἀντοχὴν πληρωμῆς τῆς Γερμανίας, μὲ τὴν ἀνάγκην ἐξασφαλίσεως τῆς σταθερότητος τοῦ μάρκου, μὲ τόσα ἄλλα προβλήματα, ὄχι ὅμως μὲ τὴν βάσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς ἐν λόγῳ διασκέψεως. Ἡ βάσις αὐτὴ ἦτο ποῖον ποσὸν σαφῶς ζητοῦν οἱ Σύμμαχοι καὶ ποῖον ποσὸν δέχεται νὰ πληρώσῃ ἡ Γερμανία.

Ὅταν οἱ ἐμπειρογνώμονες κατώρθωσαν νὰ συμφωνήσουν μεταξύ των καὶ νὰ ὑποβάλουν εἰς τὸν δρα Σάχτ τὸ κοινόν των ὑπόμνημα, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ Σύμμαχοι ἀπαιτοῦν τὴν πληρωμὴν τριανταεννέα δισεκατομμυρίων χρυσῶν μάρκων εἰς σημερινὴν ἀξίαν, ἠκούσθησαν οἱ πρῶται ἀπαισιόδοξοι προβλέψεις. Οἱ Σύμμαχοι ὑπελόγιζαν 26 δισεκατομμύρια διὰ τὰς πρὸς τὴν Ἀμερικὴν ὑποχρεώσεις των καὶ 13 δισεκατομ. διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου ζημιῶν των. Ὁ γαλλικὸς Τύπος δὲν παρέλειψε νὰ τονίσῃ εἰς ὅλους τοὺς ἤχους καὶ εἰς τὰς ἀπείρους του ἀποχρώσεις ὅτι τὸ μερίδιον τῆς Γαλλίας— τὸ μεγαλύτερον—εἶνε βεβαίως ἀνεπαρκὲς καὶ ὅτι ἔκαμεν αὐτὴ σημαντικὴν καὶ μεγάλην ὑποχώρησιν διὰ νὰ ὑποβοηθήσῃ μίαν συνεννόησιν. Κανεὶς δὲν παρέλειψε νὰ προβάλῃ τὴν ἄλλην κλασσικὴν ἀπειλὴν ὅτι, ἐν περιπτώσει μὴ συμφωνίας, ἡ Γαλλία θὰ ἦτο ἱκανοποιημένη ἐὰν παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ τὸ σχέδιον Ντώς, ἂν δηλαδὴ ἡ Γερμανία ἐξακολουθήσῃ νὰ καταβάλλῃ κανονικῶς τὰ δυόμισυ δισεκατομμύρια μάρκα ἐτησίως, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ γαλλικὸν μερίδιον εἶνε ἱκανοποιητικὸν διὰ τὰς ἐκ τοῦ πολέμου πηγαζούσας ἀνάγκας. Πολὺ δὲ περισσότερον ἱκανοποιητικόν, ἀφοῦ δύναται νὰ ἀνέλθῃ ἡ ἐτησία δόσις τοῦ σχεδίου Ντώς, μετά τινα ἔτη εἰς 3.700 ἑκατομμύρια μάρκα. Ἢ τὴν νέαν συμφωνίαν ἢ τὰς δόσεις τοῦ σχεδίου Ντώς, ἰδοὺ τί ἔπρεπε νὰ ἐκλέξῃ ἡ Γερμανία. Καὶ ὑπέβαλε αὐτὴ τὰς ἀντιπροτάσεις της, αἱ ὁποῖαι ἐτάραξαν καὶ ταράσσουν μέχρι σήμερον ὅλον τὸν Τύπον καὶ ἀναμφισβητήτως τοὺς πολιτικοὺς κύκλους τῶν Συμμάχων, ἰδιαιτέρως δὲ τῆς Γαλλίας.

Αὐτὸ ποῦ ἀποκαλεῖται σήμερον «τὸ ἔξυπνο κόλπο τοῦ Γερμανοῦ ἀντιπροσώπους» συνίσταται εἰς τὴν ἀπόρριψιν ὅλων τῶν ἀπαιτήσεων τῶν Συμμάχων διὰ πολεμικὰς ἀποζημιώσεις καὶ τὴν ἀποδοχὴν πληρωμῆς περίπου μόνον τῶν πρὸς τὴν Ἀμερικὴν χρεῶν των. Τὸ «κόλπο» ποῦ ἀποκαλύπτει ὁ γαλλικὸς Τύπος, εἶνε ἡ προσπάθεια διασπάσεως τῆς ἑνότητος τοῦ συμμαχικοῦ μετώπου εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐπανορθώσεων.

Ἡ Ἀγγλία βασίζει ὅλην τὴν πολιτικήν της εἰς τὴν δήλωσιν Μπάλφουρ, διὰ τῆς ὁποίας τίποτε ἄλλο δὲν ζητεῖ ἀπὸ τὴν Γερμανίαν εἰμὴ τὴν καταβολὴν τῶν ὅσων ἡ ἰδία πληρώνει εἰς τὴν Ἀμερικὴν διὰ τὸ πολεμικόν της χρέος. Αὐτὸ τὸ ποσὸν τὸ εὑρίσκει, βεβαίως, εἰς τὰ 27 δισεκατομμύρια ποῦ ἐπρότεινεν ὁ δρ Σάχτ. Τὰ εὑρίσκει μάλιστα ἀρκετὰ ὥστε νὰ ἀντιμετωπίζεται καὶ ἐλάφρυνσις τῶν Συμμάχων ἐκ τῶν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν χρεῶν των.

Ἡ Ἀμερικὴ ἱκανοποιεῖται ἐκ τῶν γερμανικῶν προτάσεων, διότι ἐξασφαλίζεται τοιουτοτρόπως ἡ κανονικὴ πληρωμὴ τῶν τοκοχρεωλυσίων τῶν Συμμάχων διὰ τὰ πρὸς αὐτὴν χρέη των. Ἐὰν λοιπὸν δὲν θὰ ἐγίνοντο δεκταὶ αἱ ἀντιπροτάσεις τῶν Γερμανῶν, ἦτο εὔκολον νὰ κατηγορηθῇ ἡ Γαλλία ὡς ἡ μόνη ἀδιάλλακτος σύμμαχος, ἡ εἰσπράττουσα 56 τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν ἐπανορθώσεων καὶ μὴ ἀρκουμένη μόνον εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν ποσῶν ποῦ τῆς ἀναγκαιοῦν διὰ τὰ χρέη της πρὸς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Ἀγγλίαν. Ἡ ἄποψις αὕτη διετυμπανίσθη ἐπαρκῶς καὶ κατηγορήθη πράγματι ἡ Γαλλία. Διὰ μίαν μάλιστα στιγμὴν διεσπάσθησαν οἱ ἐμπειρογνώμονες λόγῳ τῶν ἀντιθέτων των συμφερόντων. Μερικοὶ Γαλλόφοβοι πολιτικοί, ἰσχυροὶ παράγοντες εἰς τὸν τόπον των, ἔλαβον ἀναφανδὸν μέρος ἐναντίον τῆς γαλλικῆς ἀπόψεως, τὴν ὁποίαν παρουσιάζουν ὡς τὴν μόνην ἀντίδρασιν διὰ τὴν ἐπίτευξιν μιᾶς συμφωνίας. Ὁ γερουσιαστὴς Μπόραχ, τοῦ ὁποίου τόσον μεγάλη εἶνε ἡ ἐπιρροὴ εἰς τὸ ἀμερικανικὸν κογκρέσσον, πρόεδρος ἄλλως τε τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ἐπιτροπῆς, εἶπε πράγματα ποῦ ἔχουν ἀναστατώσει τὴν γαλλικὴν κοινὴν γνώμην.

«Ἡ στάσις τῶν Γερμανῶν, εἶπε, εἶνε λογικὴ καὶ ἔντιμος. Ἐὰν ἡ Γαλλία ἀπορρίψῃ τὰς προσφορὰς τῶν Γερμανῶν ἐμπειρογνωμόνων, πιθανώτατα ἡ Ἀμερικὴ θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς Γαλλίας τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν χρεῶν τὰ ὁποῖα αὐτὴ συνῆψε.»

Ἡ ἐπίθεσις αὐτὴ ἐναντίον τῆς Γαλλίας, μετὰ τὴν ἀκαταλόγιστον πολεμικὴν τοῦ τέως ἐργατικοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Μ. Βρεττανίας, εἶνε τὰ μεγαλύτερα ἐπιχειρήματα ποῦ θὰ παρουσιάσῃ ἐνώπιον τῶν ἐμπειρογνωμόνων ὁ δρ Σάχτ, ἐπανελθὼν ἐκ Βερολίνου, «μὲ ἀπόλυτον πληρεξουσιότητα».

«Οἱ Σύμμαχοι ἐμπειρογνώμονες, γράφει μία σοβαρὰ γαλλικὴ ἐφημερίς, εἶνε κατάπληκτοι πρὸ τῆς ἐπανόδου τοῦ δόκτορος Σάχτ. Ἤλπιζαν ὅτι δὲν θὰ ξαναγυρίσῃ καὶ ὅτι κάποιος ἄλλος θὰ ἤρχετο μὲ νέας προτάσεις.»

Ἡ κρίσις τῶν ἐπανορθώσεων θὰ προσλάβῃ νέας τραγικὰς φάσεις. Καί, φεῦ! ἡ Ἑλλὰς περιμένει καὶ αὐτὴ μίαν εὐνοϊκὴν λύσιν, ἡ ὁποία εἶνε συνδεδεμένη μὲ τὰ γαλλικὰ συμφέροντα, τὰ ὑφιστάμενα τὴν τόσον σκληρὰν ἐπίθεσιν ἀπὸ παντοῦ.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΩΜΗΝ

Ο ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΥΙΟΘΕΤΕΙ ΤΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

ΡΩΜΗ, Ἀπρίλιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἔναρξις τῆς νέας νομοθετικῆς περιόδου ἐσημειώθη ὡς συνήθως, διὰ τοῦ λόγου τοῦ στέμματος, ὁ ὁποῖος, εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, ἐπρόκειτο νὰ ἔχῃ ὅλως ἐξαιρετικὴν σημασίαν. Ἦτο, πράγματι, ἡ πρώτη φορὰ ἀπὸ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ φασισμοῦ, καθ' ἣν ὁ βασιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ἐκαλεῖτο νὰ ἐκφρασθῇ ἐπισήμως περὶ τοῦ νέου καθεστῶτος. Καὶ τὸ ἔπραξεν, ἀφοῦ ἐτόνισεν ἐπανειλημμένως τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσέφερεν ὁ φασισμὸς εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Εἰς τὸν λόγον τοῦ βασιλέως ἐπανευρίσκει κανείς, τοὐλάχιστον ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως, τὴν ἐφαρμογὴν ἑνὸς συστήματος πατροπαραδότου διὰ τὸν οἶκον τῆς Σαβοΐας, ὁ ὁποῖος, εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις, ἐπέδειξεν ἀναμφισβήτητον νομιμοφροσύνην.

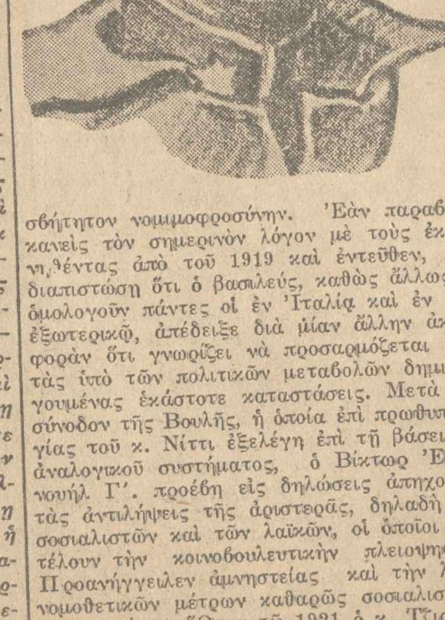

Ἐὰν παραβάλῃ κανεὶς τὸν σημερινὸν λόγον μὲ τοὺς ἐκφωνηθέντας ἀπὸ τοῦ 1919 καὶ ἐντεῦθεν, θὰ διαπιστώσῃ ὅτι ὁ βασιλεύς, καθὼς ἄλλως τε ὁμολογοῦν πάντες οἱ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἀπέδειξε διὰ μίαν ἄλλην ἀκόμη φορὰν ὅτι γνωρίζει νὰ προσαρμόζεται εἰς τὰς ὑπὸ τῶν πολιτικῶν μεταβολῶν δημιουργουμένας ἑκάστοτε καταστάσεις. Μετὰ τὴν σύνοδον τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία ἐπὶ πρωθυπουργίας τοῦ κ. Νίττι ἐξελέγη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος, ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ Γ'. προέβη εἰς δηλώσεις ἀπηχούσας τὰς ἀντιλήψεις τῆς ἀριστερᾶς, δηλαδὴ τῶν σοσιαλιστῶν καὶ τῶν λαϊκῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπετέλουν τὴν κοινοβουλευτικὴν πλειοψηφίαν. Προανήγγειλεν ἀμνηστείας καὶ τὴν λῆψιν νομοθετικῶν μέτρων καθαρῶς σοσιαλιστικοῦ περιεχομένου. Ὅταν τῷ 1921 ὁ κ. Τζιολίττι προέβη εἰς τὴν διενέργειαν νέων ἐκλογῶν, ὁ τόνος τοῦ λόγου τοῦ στέμματος μετεβλήθη. Ἡ διαλυθεῖσα βουλὴ εἶχεν ὑποστῇ μείωσιν συνεπείᾳ τῆς ἐξεγέρσεως, ἡ ὁποία παρετηρήθη εἰς τὰ πνεύματα ὅλων τῶν στρωμάτων τοῦ ἔθνους, ἀμέσως μετὰ τὸν πόλεμον. Ἐπρόκειτο νὰ καυτηριασθοῦν ὅσοι εἶχον πραγματοποιήσει ἀθέμιτα κέρδη κατὰ τὴν πανευρωπαϊκὴν σύρραξιν, ἐξ οὗ καὶ τὸ διάταγμα περὶ τῆς ὀνομαστικότητος τῶν τίτλων καὶ αἱ ἀνακρίσεις διὰ τὰ «ἔκτακτα κέρδη». Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς εἰκοστῆς ἑβδόμης νομοθετικῆς περιόδου, κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1924, ὁ βασιλεὺς ἐξεφώνησεν ἕνα λόγον, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἐξεφράζετο καὶ τόσον σαφῶς. Τὸ κόμμα, τὸ ὁποῖον ἀνελάμβανε τὰ ἡνία τῆς ἐξουσίας, δὲν ἐγνώριζεν ἀκόμη τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἀντιμετώπιζε τὰ φλέγοντα ζητήματα. Τὰ λοιπὰ κόμματα θὰ συνειργάζοντο μαζύ του ἢ θὰ ἤσκουν ἀμείλικτον πολεμικὴν ἐναντίον του; Ὁ βασιλεὺς μὴ γνωρίζων πῶς θὰ διεμορφοῦτο ἡ κατάστασις εἰς τὸ μέλλον, ἠθέλησε νὰ καλοκεύσῃ τρόπον τινὰ τὰς διαφόρους παρατάξεις τόσον τοὺς λαϊκοὺς ὅσον καὶ τοὺς δημοκρατικούς.

Ἡ κατάστασις σήμερον ἐμφανίζεται τελείως διάφορος. Ὁ φασισμός, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε, μετὰ τὴν ἐκμηδένισιν τῶν ἄλλων κομμάτων, τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἑνιαίου προγράμματός του, συνεταυτίσθη σὺν τῷ χρόνῳ μὲ τὸ Ἔθνος. Ὅποιος δὲν ἦτο μαζύ του, ἦτο ἁπλούστατα ἐναντίον τοῦ Ἔθνους, κατὰ τὴν καθιερωμένην ἔκφρασιν. Ἐν τούτοις ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ἀνησυχητικαὶ τινες φῆμαι διεδίδοντο εἰς ὡρισμένους κύκλους ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Πολὺς ἐγένετο λόγος περὶ μιᾶς ὑποθετικῆς διαφωνίας μεταξὺ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ Μουσσολίνι. Ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε προχθὲς ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ Γ'. ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἔθεσεν ὁριστικῶς τέρμα εἰς τὰς ἐν λόγῳ σπερμολογίας. Καθὼς εἴπομεν εἰς τὴν ἀρχήν, ὁ βασιλεὺς διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ φασιστικοῦ καθεστῶτος ἀναγνωρίζει τοῦτο ἐννόμως καὶ τὸ περιβάλλει διὰ τοῦ βασιλικοῦ κύρους του. Συγκατατεθεὶς εἰς τοῦτο δὲν παρέλειψεν ὁ βασιλεὺς νὰ ὑπογραμμίσῃ τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὸ Ἔθνος τὸ νέον καθεστὼς καὶ τὰς εὐεργετικὰς τροποποιήσεις τὰς ὁποίας ἐπέφερεν εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ 1871. Ἰδιαιτέρως καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἐξῆρεν ὁ βασιλεὺς τὸ γεγονὸς τῆς ὑπάρξεως δυνάμεων «ἰσχυρῶν καὶ πειθαρχημένων», αἱ ὁποῖαι ὑπακούουν τυφλῶς εἰς τὴν σημερινὴν κυβέρνησιν. Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας, θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ ὑποστηρίζῃ κανεὶς εἰς τὸ μέλλον τὴν γνώμην, ὅτι μεταξὺ τοῦ στέμματος καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν φασιστῶν δὲν ὑφίσταται πλήρης καὶ ἀπόλυτος συμφωνία.

Ποῖα εἶνε τὰ συμπεράσματα τὰ ὁποῖα ἠμπορεῖ νὰ συναγάγῃ κανεὶς ἀπὸ τὸν ἐκφωνηθέντα ἐνώπιον τῆς Βουλῆς λόγον τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουήλ;

Τὸ πρῶτον ἐκ τῶν συμπερασμάτων τούτων εἶνε ὅτι ὑφίσταται, καθὼς παρετηρήσαμεν ἀνωτέρω, πλήρης συμφωνία μεταξὺ τῆς δυναστείας καὶ τοῦ φασιστικοῦ κόμματος. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ λοιπὰ ζητήματα, ἔχομεν ὑπ' ὄψει τὰ ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Μουσολίνι καταρτισθὲν πρόγραμμα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου θὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ ἔργον του τὸ νομοθετικὸν σῶμα. Θὰ ἠμποροῦσεν ἐν τούτοις νὰ ξεχωρίσῃ κανεὶς τρία σημεῖα κεφαλαιώδους ὅλως σημασίας. Ἐν πρώτοις ὁ μονάρχης ἐδήλωσε κατὰ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον, ὅτι οὐδεμία πρόκειται νὰ ἐπέλθῃ μεταβολὴ εἰς τὸ σημερινὸν οἰκονομικὸν καθεστώς. Ὄχι μόνον ἡ τιμὴ τῆς σταθεροποιήσεως τῆς λιρέττας δὲν θὰ μεταβληθῇ, ἀλλ' ἀπεναντίας θὰ ἐπιδιωχθῇ μελλοντικῶς ἡ ἐλάττωσις τοῦ κυκλοφοροῦντος χαρτονομίσματος. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν συμφωνιῶν τοῦ Λατεράνου, ἡ Κυβέρνησις θὰ καταθέσῃ, μεταξὺ ἄλλων, εἰς τὴν Βουλήν, σχέδιον νόμου, ἀφορῶντος εἰς τὴν ἐλευθέραν ἄσκησιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων τῶν ἐντὸς τοῦ Ἰταλικοῦ Κράτους εὑρισκομένων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, ὁ βασιλεὺς δὲν ὡμίλησε συγκεκριμένως περὶ αὐτῆς. Ἐπέμεινε κυρίως εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Ἡ Ἰταλία, ἐβεβαίωσεν, ἐκτιμᾷ ἰδιαιτέρως τὰς πρωτοβουλίας αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν κατὰ τὸ διάστημα τῶν τελευταίων τούτων ἐτῶν, διὰ τὴν λύσιν τοῦ ἐν λόγῳ σπουδαιοτάτου προβλήματος. Ἐν τούτοις θὰ ἔπρεπε νὰ τονισθῇ ὅτι αἱ πρωτοβουλίαι αὗται εἰς οὐδὲν θετικὸν ἀποτέλεσμα ἀπέληξαν καὶ ὅτι ὅλαι αἱ χῶραι ἐξακολουθοῦν νὰ ἑτοιμάζωνται καὶ νὰ τελειοποιοῦνται εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο. Κατὰ συνέπειαν ἡ Ἰταλία ὀφείλει νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ καταβάλῃ κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ ἐναερίων δυνάμεών της, διὰ ν' ἀκολουθήσῃ μίαν εἰλικρινῶς φιλειρηνικὴν πολιτικήν, συνάπτουσα φιλικὰς σχέσεις μεθ' ὅλων τῶν λαῶν, ἐφ' ὅσον οἱ λαοὶ οὗτοι εἶνε διατεθειμένοι ν' ἀναγνωρίσουν τὰ δικαιώματά της.

Καὶ ἔτσι, τὸ πρόγραμμα τοῦ ὁποίου τὴν πραγματοποίησιν ἐπιδιώκει ὁ κ. Μουσολίνι, υἱοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ βασιλέως Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ Γ'. παύει ὁριστικῶς νὰ εἶνε τὸ πρόγραμμα ἑνὸς κόμματος καὶ γίνεται τὸ πρόγραμμα ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τὸ κόμμα τοῦτο. Αὐτὸ τὸ συμπέρασμα συνάγεται ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ στέμματος. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ συνελθόντος προχθὲς νομοθετικοῦ σώματος ἡ ἐνίσχυσις τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου ὑπ' αὐτῆς σκοποῦ. Ἐὰν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν τὴν σύνθεσιν τῆς παρούσης Βουλῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξετοπίσθη ἡ ἀντιπολίτευσις, δὲν πρέπει οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ν' ἀμφιβάλλῃ ὡς πρὸς τὴν μεθοδικότητα, μὲ τὴν ὁποίαν θὰ συντελεσθῇ τὸ κυβερνητικὸν ἔργον, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὁποίου πρόκειτο νὰ συνεργασθοῦν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ὅλαι αἱ δυνάμεις τῆς χώρας αἱ ὁποῖαι προσεχώρησαν ἤδη εἰς τὸν φασισμόν.

Nemo

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΙΑΚΩΒΟΣ ΠΟΛΥΛΑΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ

Εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τῶν «Ἐπιφυλλίδων», ἀθηναϊκοῦ περιοδικοῦ ἀναλόγου πρὸς τὴν Ἀλεξανδρειανὴν «Ἔρευνάν», ὡς ἐκείνην δὲ περιλαμβάνοντος εἰς ἴδια τεύχη μελέτας κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον αὐτοτελεῖς, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Α. Μ. Ἀνδρεάδης ἀναδημοσιεύει δύο παλαιὰ βιογραφικὰ σχεδιάσματά του. Τὸ πρῶτον ἐκ τούτων, τὸ ὁποῖον δίδει ἀφορμὴν εἰς τὸ βραχὺ τοῦτο σημείωμα, ἀναφέρεται εἰς τὸν Κερκυραῖον κριτικόν, μεταφραστὴν καὶ πολιτευόμενον Ἰάκωβον Πολυλᾶν.

Ὁ συγγραφεύς, δικαιολογῶν τὴν ἀναδημοσίευσιν τῶν σχεδιασμάτων τούτων λέγει ὅτι «ὁ κύριος λόγος διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἔφερεν ἀντίρρησιν εἰς αὐτήν, εἶνε τὸ γεγονὸς ὅτι περιέχουν βιογραφικὰς λεπτομερείας ποῦ δὲν εὑρίσκονται ἀλλοῦ.» Δικαιολογῶν δέ, ἐξ ἄλλου, τὴν αὐτουσίαν, δίχως ἐπεξεργασίαν, ἀναδημοσίευσίν των, τονίζει ὅτι θεωρεῖ ὄχι μόνον ἄσκοπα εἶνε, ἀλλὰ καὶ ἀντικαλλιτεχνικὰ τὰ «φρεσκαρίσματα» ποῦ συνοδεύουν ἐκδόσεις παλαιῶν ἔργων. Ἐφ' ὅσον δὲ ὁ κ. Ἀνδρεάδης δὲν θέλει ν' ἁμιλληθῇ πρὸς τὸν Πλούταρχον, οὐδὲ κἂν πρὸς τὸν κ... Μωρουὰ καὶ τοὺς ἀριστοτέχνας (ἢ μὴ) τῶν Vies romancés, ἀλλ' ἁπλῶς νὰ δώσῃ στοιχεῖα πρὸς βιογράφησιν ἐπιφανῶν συμπολιτῶν του λογίων (ὡς ὁ Πολυλᾶς καὶ ὁ κ. Ἀνδρεάδης εἶνε Κερκυραῖος), ἡ προσφορά του εἶνε εὐπρόσδεκτος καὶ χρήσιμος. Ἀντιρρήσεις μόνον θὰ εἶχα πρὸς τὸν διορθωτὴν τῶν τυπογραφικῶν του δοκιμίων. Ἀλλὰ ποῦ νὰ εὕρῃ κανεὶς πλέον διορθωτὴν εἰς τὰς Ἀθήνας; Οἱ περισσότεροι εἶνε πρὸ πολλοῦ ὑποψήφιοι ὑπουργοὶ ἢ κάτι περισσότερον.

Ὁ κ. Ἀνδρεάδης, παραμερίζων τὸν λόγιον, ἀσχολεῖται μὲ τὸν πολιτευόμενον Πολυλᾶν. Ἀλλὰ πρὶν συνοψίσωμεν τὰς σχετικὰς πληροφορίας τοῦ κ. καθηγητοῦ, κρίνομεν σκόπιμον νὰ πληροφορήσωμεν στοιχειωδῶς τοὺς ἀναγνώστας τῆς παρούσης στήλης περὶ τοῦ Πολυλᾶ ὡς λογίου (1824—1896).

Μαθητὴς καὶ ἐπιστήθιος φίλος τοῦ Σολωμοῦ ἐγνώρισε περισσότερον παντὸς ἄλλου τὸν ποιητήν, μὲ τὸν ὁποῖον συνεμελέτα τοὺς κλασσικοὺς τῶν μεγάλων λογοτεχνιῶν, τὰς αἰσθητικὰς πραγματείας τοῦ Σίλλερ καὶ τὸν Ἔγελον, τόσον προσφιλῆ τότε εἰς τὰ ἰταλικὰ Πανεπιστήμια καὶ κατὰ συνάρτησιν εἰς τὴν Ἑπτάνησον. Ἐγκαινιάσας τὴν καλλιέργειαν τῆς ἁπλῆς γλώσσης μας μὲ τὴν ποιητικωτάτην μετάφρασιν τῆς σαιξπηρικῆς «Τρικυμίας», ἔδειξε τὰ λαογραφικὰ καὶ τὰ κριτικά του χαρίσματα εἰς τὸν πρόλογον ποὺ προετάχθη τῶν Εὑρισκομένων τοῦ Σολωμοῦ καὶ εἰς τὴν ἀπάντησίν του πρὸς τὸν Σπυρ. Ζαμπέλιον. Αἱ μεταφράσεις τῆς Ὀδυσσείας, τῆς Ἰλιάδος, τοῦ Ἀμλέτου κ.τ.λ. ὑπῆρξαν καρποὶ τῆς ὡριμωτέρας ἡλικίας του. Ἡ «Φιλολογική μας γλῶσσα» εἶνε ἡ φιλολογικὴ... διαθήκη του. Ζηλωτὴς τοῦ «ἀπολύτου» εἰς τὴν τέχνην, ἐχθρὸς τοῦ λυρικοῦ ρητορισμοῦ, φανατικὸς καί, ἂν θέλετε, ἐμπαθὴς εἰς τὰς προτιμήσεις του, οὐδέποτε εὗρε λέξεις συμπαθείας οὔτε διὰ τὸν Κάλβον, οὔτε διὰ τὸν Βαλαωρίτην, ἐπολέμησε δὲ τὸν κ. Ψυχάρην διὰ τοὺς γλωσσικοὺς μεταπλασμοὺς καὶ τὴν βιαίαν καὶ κατεσπευσμένην ἐπιβολὴν ὁμοιομορφίας εἰς τὴν γραπτήν μας γλῶσσαν. Δημοτικιστὴς κατὰ τὸν τρόπον του, εὕρισκεν ὅτι προεβίβαζε τὸ παράδειγμα τοῦ ποιητοῦ Κάρμεν Σεκουλάρε, κάμνων μερικὰς γραμματικὰς παραχωρήσεις εἰς τὴν καθαρεύουσαν καὶ ὅταν δὲν ὑπῆρχε πρὸς τοῦτο ἀνάγκη. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν πλουτισμὸν τῆς δημοτικῆς ἀπὸ στοιχεῖα καθαρολογικά, ὅταν εἶνε ἀναγκαῖα, οὐδεὶς πλέον ἔχει σήμερον ἀντίρρησιν. Ὅπως καὶ ἀλλοῦ εἶπα (Ἱστορία τῆς Νέας Ἑλλ. Λογοτεχνίας): Χρειάζεται προσοχὴ εἰς τὴν μεταχείρισιν τῆς δημοτικῆς. Τὰ διαλεκτικά, τὰ ἰδιωματικὰ στοιχεῖα (οἱ Κερκυραῖοι ποιηταὶ χρησιμοποιοῦν τοιαῦτα) πρέπει νὰ τ' ἀποφεύγωμεν. Πρέπει ν' ἀποφεύγωμεν τὰς ξένας λέξεις, ὅταν δὲν τὰς ἔχῃ καθιερώσει συνήθεια αἰώνων. Πρέπει νὰ δεχώμεθα τύπους τῆς καθαρευούσης, τοὺς ὁποίους ἡ ἐπίδρασις τοῦ σχολείου ἔκαμε νὰ ξαναζήσουν. Καὶ ν' ἀποδίδωμεν περισσοτέραν σημασίαν εἰς τὴν σύνταξιν, τὸ ἀναλυτικὸν πνεῦμα τῆς νέας γλώσσης, παρὰ εἰς τὸ τυπικὸν καὶ τὴν φθογγολογίαν. Ἀφοῦ βλέπομεν ὅτι εἰς τὴν συνηθισμένην γλῶσσαν τῶν μεγάλων πόλεων φθογγικὰ συμπλέγματα νεώτερα ἤρχισαν νὰ συνυπάρχουν πρὸς ἀρχαϊκώτερα φθογγικὰ συμπλέγματα. Καὶ ἡ ἐπίδρασις τῆς καθαρευούσης (μὲ τὰς ἐφημερίδας, μὲ τὴν Βουλήν, μὲ τὸ δικαστήριον, μὲ τὸ σχολεῖον καὶ τὴν Ἐκκλησίαν πρὸ πάντων) ἐξακολουθεῖ καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ —τίς οἶδε πόσον ἀκόμη καιρόν! Δὲν δυνάμεθα νὰ καθορίσωμεν σήμερον τὴν γλῶσσαν τῆς αὔριον εἰς ὅλας της τὰς λεπτομερείας. Δὲν φυλακίζει κανεὶς εἰς λογικῆς πλαίσια τὴν ζωήν, δὲν σταματᾷ τὸ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἡ «Ἰκδάμ» ἀνακινεῖ πάλιν τὸ ζήτημα τῶν Τούρκων τῆς Δυτικῆς Θράκης, παριστῶσα ἀνακριβέστατα ὅτι ἡ μειονότης αὐτὴ ὑφίσταται παντοειδεῖς πιέσεις ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν. Πρό τινων μηνῶν αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες εἶχον δημιουργήσει ἐπίσης, ἐπὶ συκοφαντικῶν «πληροφοριῶν», θόρυβον διὰ τὴν δῆθεν καταδυνάστευσιν τῆς ἐν Θράκῃ τουρκικῆς μειονότητος. Καὶ ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες οὐδέποτε γράφουν τι ἐὰν τοῦτο ἀποδοκιμάζεται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἀγκύρας, ἄγεταί τις εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ θόρυβος οὗτος, ὁ ὅλως ἀστήρικτος, δὲν ἀπαρέσκει εἰς τοὺς ἰθύνοντας. Εὐτυχῶς, εἶνε πασίγνωστος εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην—εἰς τὴν Γενεύην ἰδίᾳ— ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς καταστάσεως τῶν Μουσουλμάνων τῆς Θράκης καὶ τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ διευκολύνῃ μίαν ἐπιτοπίαν ἐξέτασιν τῆς θέσεως τῆς τουρκικῆς μειονότητος ἐκ μέρους οὐδετέρων—πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀναμφιβόλως δὲν θὰ ἔστεργεν ἡ Τουρκία διὰ τὰς ἐν τῷ ἐδάφει της μειονότητας—διὰ πλέον ἢ εὐνοήτους λόγους.

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΙΑ Κατὰ τὴν γαλλόφωνον «Λεβάν» τῆς Σμύρνης, τὸ ἐκεῖ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον ἐξέδωκεν ἐσχάτως στατιστικοὺς πίνακας, ἐκ τῶν ὁποίων προκύπτει, ὅτι κατὰ τὸ 1928 τὰ ταπητουργεῖα τῆς Σμύρνης παρήγαγον 885.690 τετραγωνικὰ μέτρα ταπήτων, ἔναντι 964.950 τετραγωνικῶν μέτρων τῆς παραγωγῆς τοῦ 1927. Κατὰ δὲ τὸ 1928 ἐξήχθησαν ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Σμύρνης τάπητες ἀξίας 4 1)2 ἑκατομμυρίων λιρῶν τουρκικῶν, προοριζόμενοι διὰ τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Ἀμερικήν, τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἰταλίαν, τὸ Βέλγιον καὶ τὴν Γερμανίαν. Ἡ Τουρκικὴ ταπητουργία, ὅπως ἀνομολογεῖται καὶ ἀπὸ τὴν «Ἰκδάμ», φθίνει ὁσημέραι, ὑποσκελιζομένη ἀπὸ τὴν ἐν Ἑλλάδι, ἡ ὁποία, μετακλιματισθεῖσα μαζὶ μὲ τοὺς πρόσφυγας, ἀναπτύσσεται ἀλματωδῶς.

ΒΟΡΕΙΟΤΕΡΟΝ *Πρό τινων ἡμερῶν ἐτηλεγραφήθη ἐκ Βουκουρεστίου ὅτι διάφοροι στρατιωτικοὶ παρεσκεύαζον κίνημα πρὸς ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἐθνικοαγροτικῶν καὶ καθίδρυσιν στρατιωτικῆς δικτατορίας. Χθές, πάλιν, ἐτηλεγραφήθη ἐκ Βαρσοβίας ὅτι ἀνεκαλύφθη εἰς τὴν Πολωνίαν συνωμοσία πολιτικῶν, ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῆς νέας Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, εἶνε ἁπλοῦν ὄργανον τοῦ δικτάτορος στρατάρχου Πιλσούδσκι, καὶ πρὸς ἐπαναφορὰν ἐν ἰσχύϊ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. Φαίνεται ὅτι ὁ ἀντικυκλὼν τῶν κινημάτων ἐπεκτείνεται βορειότερον — εὐτυχῶς διὰ τοὺς νοτιωτέρους κατοίκους τῆς Εὐρώπης.*

Ο ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΚΛΑΔΟΣ Καθ' ὃν χρόνον λαμβάνεται κρατικὴ μέριμνα διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς θέσεως καὶ τὴν ἐν γένει ἀνύψωσιν ὑπαλληλικῶν κλάδων, ὡς τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ τοῦ τηλεγραφικοῦ, εἶνε, νομίζομεν, ἄδικον νὰ παραμελῆται ὁ κλάδος τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ λειτουργῶν. Ὁ κλάδος οὗτος εἶνε σημαντικώτατος διὰ τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν τῆς Πολιτείας, ἀλλ' εἶνε ἐγκαταλελειμμένος ἐντελῶς καὶ εὑρίσκεται εἰς χειρίστην οἰκονομικὴν κατάστασιν.

ΑΚΑΤΑΝΟΗΤΟΣ ΑΣΥΝΕΠΕΙΑ *Κατὰ τὴν βουλγαρικὴν εἰσβολὴν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν διαρκοῦντος τοῦ μεγάλου πολέμου εἶχον ἀπαχθῆ Ἕλληνες ὅμηροι. Οἱ ἐξ αὐτῶν ὁπωσδήποτε παθόντες, ὡς καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐξ αὐτῶν φονευθέντων ἢ θανόντων καθ' ὃν χρόνον ἦσαν ὅμηροι, ἔλαβον, δυνάμει εἰδικοῦ νόμου, τὸ δικαίωμα συντάξεως, ὑπεβλήθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ 1925 καὶ ἐντεῦθεν αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἢ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἁρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν τῶν τοιούτων ὑποθέσεων. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐν τούτοις, ἐδέχθη αἰτήσεις μέχρι τῆς 15ης Μαρτίου 1928, χαρακτηρίσαν αὐτὰς ὡς* ἐμπροθέσμους. Ἀλλὰ τὸ αὐτὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἀσυνεπὲς πρὸς ἑαυτό, χαρακτηρίζει σήμερον ὡς ἐκπροθέσμους τὰς πέραν τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1927 ὑποβληθείσας αἰτήσεις, καίτοι ἐχορηγήθη ἤδη ἡ νόμιμος σύνταξις ἐπὶ τῇ βάσει χιλιάδων αἰτήσεων ὑποβληθεισῶν μεταξὺ τοῦ Ἰουνίου 1927 καὶ τῆς 15ης Μαρτίου 1928. Κατὰ ποίαν λογικὴν ἐνεργεῖ τοιουτοτρόπως τὸ Συνέδριον καὶ πῶς εἶνε δυνατὸν ἡ ἀσυνέπεια αὐτὴ νὰ μείνῃ ἀπαρατήρητος ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν;

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ

Ὁ Δῆμος Ἀθηναίων, χολωθεὶς διότι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διέταξε διὰ τῆς ἀστυνομίας τὸ κλείσιμον τοῦ γκαρὰζ τῆς ὁδοῦ Ξενοφῶντος, χάριν τῆς ὑγείας καὶ τῆς... ἡσυχίας τῶν περιοίκων, ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς ἐκβιασμόν. Καί, διὰ νὰ πιέσῃ τὸ κοινὸν ὅπως τοῦτο διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου, ἐσταμάτησε τὸ κατάβρεγμα τῶν ὁδῶν, τὴν ἀποκομιδὴν τῶν σκουπιδιῶν καὶ τὴν διανομὴν νεροῦ εἰς τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμούς, ἐνῷ ταὐτοχρόνως ὁ κ. Πάτσης μετέβη εἰς τὸ Μεσολόγγιον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ, ἐν τῷ μεταξύ, παρὰ τῷ κ. Βενιζέλῳ παραπειστικῶς πρὸς ἄρσιν τῆς διαταγῆς διὰ τὸ κλείσιμον τοῦ γκαράζ. Καὶ ἀπὸ μὲν τὸν κ. Δήμαρχον θὰ ἦτο ἀφελὲς ν' ἀνέμενε κανεὶς ἄλλοίαν διαγωγήν. Ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἔχει, νομίζομεν, ὡρισμένας ὑποχρεώσεις πρὸς τοὺς πολίτας, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶνε ἀνεκτὸν νὰ ἐκβιάζωνται τοιουτοτρόπως ἀπὸ τὸν Δῆμον, μὲ τὰ δοχεῖα τῶν σκουπιδιῶν ἐκχειλίζοντα εἰς τοὺς δρόμους, χωρὶς κατάβρεγμα καὶ χωρὶς νερὸ εἰς τοὺς συνοικισμούς. Καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπουργείου εἶνε σαφέστατα ἔναντι τῶν δημάρχων, οἱ ὁποῖοι φέρονται κατ' αὐτὸν τρόπον.

ΝΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΗ Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ

Ἀφοῦ ἀπεφασίσθη, τέλος πάντων, νὰ καθαρθοῦν τὰ κρηπιδώματα τοῦ Ὀλυμπιείου ἀπὸ τὰ ἐκεῖ ἐγκαθιδρυθέντα μὲ τὴν ἄδειαν τοῦ μπακάλη σιδηρουργεῖα, καιρὸς εἶνε νὰ γίνῃ μία γενικὴ ἐκκαθάρισις τῶν ἀνὰ τὴν πόλιν αὐθαιρέτως φυτρωσάντων παραπηγμάτων ἐκεῖ, ὅπου δὲν ἐπιτρέπεται. Καὶ ὑπάρχει ἐπὶ τῆς λεωφόρου Ἀλεξάνδρας ἀπό τινος παράπηγμα ἐπὶ τοῦ νοτίου πεζοδρομίου, τὸ ὁποῖον καταλαμβάνει ἀρκετὸν μέρος τοῦ πλάτους τοῦ πεζοδρομίου καὶ χρησιμοποιεῖται ὡς σιδηρουργεῖον. Ὑπάρχει ἐπίσης ἀπὸ μηνῶν ἤδη μία ἐλεεινὴ παράγκα ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πατησίων καὶ Τροίας, ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου τῆς ὁδοῦ Τροίας, τὸ ὁποῖον ἀποκλείει ἐντελῶς, ἐπὶ κινδύνῳ τῶν διαβατῶν. Αὐτὰ—καὶ ὅλα τὰ παρόμοια—πρέπει νὰ λείψουν καὶ χάριν τῆς κοσμιότητος τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ μὴ δημιουργῆται ἡ ἐντύπωσις, ὅτι εἰς τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν ὁ καθεὶς στήνει μαγαζὶ ἢ παράγκα ὅπου τοῦ καπνίσῃ.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἀγῶνος τῆς 26ης Μαΐου διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἑλλάδος μεταξὺ τῆς πρωταθλητρίας Ἀθηνῶν τοῦ Παναθηναϊκοῦ Α. Ο. καὶ τῆς πρωταθλητρίας ὁμάδος Μακεδονίας—Θράκης διὰ τοῦ θαλαμηγοῦ ἀτμ. «ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΣ» Ἀτμ. Γιαννουλάτου. Ἀναχώρησις ἐκ Πειραιῶς Σάββατον 25 Μαΐου 3 μ. μ. Ἐπιστροφὴ εἰς Πειραιᾶ Δευτέρα 4 μ. μ. κράτησις θέσεων Λοὺξ Α', Β' καὶ Γ' θέσεως εἰς τὸ Γενικὸν Πρακτορεῖον Ἀθηνῶν, ὁδὸς Σταδίου 39Α' ὡς καὶ ἐν τῇ Λέσχῃ τοῦ Ὁμίλου. Δηλώσεις συμμετοχῆς δεκταὶ μέχρι 20 Μαΐου.

ΧΑΡΗΤΕ ΓΙΑΝΝΗΔΕΣ
Ὁ γνωστός μας
ΡΕΤΖΙΝΑΛ ΝΤΕΝΝΥ
θὰ μᾶς χαρίσῃ πάλι δύο ὧρες χαρᾶς ἀπὸ σήμερον
ΠΟΥ ΗΤΑΝΕ
Ο ΓΙΑΝΝΗΣ;
ἡ καλυτέρα, ἡ τελευταία του κωμῳδία
Γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΤΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ΑΛΚ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Ἡ «Στέγη τοῦ Ὀρφανοῦ»

Τὴν μεσημβρίαν τῆς χθές, ὁ φιλανθρωπικὸς σύλλογος ἡ «Στέγη τοῦ Ὀρφανοῦ», ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα, διένειμεν ἐνδύματα καὶ ὑποδήματα εἰς 150 ὀρφανὰ παιδιά. Εἰς τὴν εἰκόνα φαίνονται ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου κ. Ν. Κοκολᾶτος μετὰ τῶν κυριῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου Μαρίνας Π. Περιμένη, Εὐγενίας Σταθάτου, Εὐθυμίας Ε. Στεφάνου, Φωφῶς Κωνσταντάκου, Ἀντιγόνης Κροντηρᾶ, Α. Παπανικολάου καὶ τῶν δεσποινίδων Χρηστίνας Δ. Ζαμάνου, Ἔλλης Κοκολάτου καὶ μερικὰ ἀπὸ τὰ προστατευόμενα ὀρφανά.

Ἡ χθεσινὴ β' ἡμέρα τῆς «Λαϊκῆς Ἀγορᾶς» εἰς τὸ «Ντελίς»

Ἡ χθεσινὴ δευτέρα ἡμέρα τῆς «Λαϊκῆς Ἀγορᾶς» εἰς τὸ «Ντελίς» ὑπὲρ τῶν κρατουμένων ἀνηλίκων, εἶχεν ἐξαιρετικὴν κίνησιν. Τὰ πλεῖστα τῶν εἰδῶν ἐπωλήθησαν, ὡς ἄλλωστε προεβλέπετο. Διότι ἐκτὸς τῆς ἱκανότητος τῶν εὐγενῶν κυριῶν, ποὺ ἀνέλαβον τὴν πώλησιν τῶν εἰδῶν, οἱ ἐπισκέπται εὑρίσκουν εἰς τὴν ὡραίαν αὐτὴν φιλανθρωπικὴν Ἀγορὰν τὰ ἐκλεκτότερα ἐμπορεύματα τῶν καταστημάτων μας καὶ εἰς σημαντικὴν ἔκπτωσιν τῶν τιμῶν. Ἀλλὰ καὶ τί δὲν εὑρίσκει κανεὶς ἐκεῖ μέσα; Ὅλα τὰ εἴδη γυναικείων καὶ ἀνδρικῶν νεωτερισμῶν, εἴδη πολυτελείας δι' ἐσωτερικὰ σπιτιῶν, καλλυντικὰ τοῦ Οἴκου Κλάρκ's, ὑφαντά, φορέματα, ὑφάσματα, ὀμβρέλλες, ἄνθη, κοστούμια λουτροῦ, φαρμακευτικά, μέχρις ἀκόμη κονσέρβες καὶ ἀλλαντικά.

Τὰ εἴδη τῆς ἑλληνικῆς βιοτεχνίας, χάρις εἰς τὴν θαυμασίαν ἐργασίαν καὶ τὴν δραστηριότητα τῆς κ. Λίζας Βασιλειάδη, τῆς κ. Κοτζιᾶ, καὶ τῆς κ. Φ. Μελέγκοβιτς, ἔγιναν ἀνάρπαστα.

Τὸ περίπτερον τοῦ κ. Σταμάτη, εἶχε πρωτοφανῆ κατανάλωσιν. Αἱ χαριτωμέναι των πωλήτριαι κυρίαι Μαρ. Στεφ. Πεσμαζόγλου καὶ Ἀλ. Μ. Μελᾶ, ἐσημείωσαν ρεκὸρ εἰσπράξεων.

Ζωηροτάτη ἐπίσης κίνησις εἰς τὸ ὑπὸ τὴν κ. Κυριέρη «στάντ» τῶν ξυλογλύπτων, εἰς τὸ τμῆμα ὀμβρελλῶν ὑπὸ τὴν δ. Ρόζα Ράδου καὶ εἰς τὰ «ἰμιτασιόν» κοσμήματα τοῦ οἴκου Νταϊνὴς ὅπου προΐσταντο ὡς πωλήτριαι ἡ κ. Φώφη Μεταξᾶ καὶ ἡ δ. Δαμασκηνοῦ.

Τὰ κρυστάλλινα τοῦ κ. Παπαδάτου συνεκέντρωσαν ἐπίσης ἐκλεκτὴν καὶ πολυάριθμον πελατείαν. Ἡ διευθύνουσα τὸ τμῆμα, κ. Ἴδα Ἀλευρᾶ ἔκαμεν ἐπιτυχῆ ἔναρξιν τῆς πωλήσεώς των ἀπὸ ἕνα θαυμάσιον βάζο ἀξίας 1500 δρχ.

Ἡ κίνησις εἰς τὴν Ἀγορὰν ἔγινε ζωηροτέρα τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας ὁπότε παρήλασαν τὰ μαννεκὲν τῶν ἀδελφῶν Παπαϊωάννου, καὶ διενεργήθη καὶ τὸ λαχεῖον —μία ὡραιοτάτη κόκκινη μεταξωτὴ τουαλέττα — τὸ ὁποῖον ἐκέρδισεν ὁ κ. Α. Πανσέληνος, ὑπάλληλος τοῦ καταστήματος Οἰκονόμου.

Ἡ «Ἀγορὰ» θὰ μείνῃ καὶ σήμερον ἀνοικτὴ μέχρι νυκτός.

Συναυλίαι

Ὁ διαπρεπὴς Οὔγγρος βιολιστὴς κ. Ζοζὲφ Τσιγκέττι θὰ δώσῃ τὸ τελευταῖον του ρεσιτάλ τὴν προσεχῆ Τετάρτην, ὥραν 6.30' μ. μ. εἰς τὸ «Κεντρικὸν» μὲ πρόγραμμα ἐκτάκτου ἐνδιαφέροντος.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Δελτίον τῆς 29 Ἀπριλίου 1929

Ἀτμοσφαιρικὴ κατάστασις πρωΐας Κυριακῆς: Ὁλόκληρον τὴν Μεσόγειον πλὴν τῆς ἄκρας ἀνατολικῆς λεκάνης αὐτῆς, καλύπτουν χαμηλαὶ ἀτμοσφαιρικαὶ πιέσεις μετὰ καιροῦ βροχεροῦ καὶ ἀνέμων ἀπὸ διαφόρων διευθύνσεων ἀσθενῶν ἕως μετρίων. Ἡ δυτικὴ Εὐρώπη εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν συστήματος χαμηλῶν ἀτμοσφαιρικῶν πιέσεων οὗτινος τὸ κέντρον φαίνεται εὑρισκόμενον ἐπὶ τοῦ Γασκωνικοῦ κόλπου, ἐπὶ δὲ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης παρατηροῦνται γενικῶς χαμηλαὶ πιέσεις, καιρὸς βροχερὸς καὶ οὐρανὸς νεφελοσκεπής. Αἱ θερμοκρασίαι δὲν ἐσημείωσαν ἀπὸ τῆς χθὲς οὐδεμίαν σημαντικὴν μεταβολὴν ἐκτὸς εἰς τὴν περιοχὴν τῆς βορείου κεντρικῆς Εὐρώπης ἔνθα ἀνῆλθον σημαντικῶς. Αἱ θερμοκρασίαι ἐν Ἑλλάδι ἀνῆλθον εἰς πλείστας περιοχὰς κατὰ 2 περίπου βαθμούς.

Αἱ Ἱπποδρομίαι

Μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν διεξήχθησαν χθὲς αἱ ἱπποδρομίαι, τὰς ὁποίας παρηκολούθησε πολὺς κόσμος. Αἱ ἀποδόσεις ἦσαν ἱκανοποιητικαὶ κατὰ τὸ πλεῖστον. Τὸ πρῶτον σύνθετον «Διάβολος»—«Λὰ Φεράνα» ἀπέδωσε 225 δραχμὰς καὶ «Διάβολος» — «Ρόμπ Δὶ Γκράϊντερ» 255 δρχμ., τὸ δὲ δεύτερον «Χαλήμ»—«Ἔλλη» 2170 δρχμ. Τὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Πρώτη Ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Λαρίσσης. Ἵπποι ἑλληνικοί. Ἀπόστασις 1200 μέτρων.—Πρῶτος ἦλθεν ὁ «Πάρνης» τοῦ κ. Μούγιου μὲ τὸν Λαμπέρ, 45—30, δεύτερος ὁ «Πηλεὺς» τοῦ κ. Διαμαντοπούλου μὲ τὸν Ὅμηρον, 45 καὶ τρίτος ὁ «Δερβίσης» μὲ τὸν Μπάκλ, τοῦ κ. Περιφάνη 30.

Δευτέρα Ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Ἀξιωματικῶν. Ἀπόστασις 1600 μέτρων μετ' ἐμποδίων.—Πρῶτος ἦλθεν ὁ «Ἄρης» μὲ τὸν κ. Μπαλοδῆμον 40—35 καὶ δεύτερος ὁ «Κίτσος» μὲ τὸν κ. Καββαδίαν 95.

Τρίτη Ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Δαιδάλου. Ἵπποι ἑλληνικοὶ καὶ ἀγγλοαραβικοί. Ἀπόστασις 1500 μέτρων.—Πρῶτος ἦλθεν ὁ «Διάβολος» τοῦ κ. Καλαμάρη μὲ τὸν Ἀνδρέα 60—40, δεύτερος ὁ «Σουλτὰν» τοῦ κ. Χ. Μπουρσάνωφ μὲ τὸν Γαβριηλίδη, 70.

Τετάρτη Ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Ἀνοίξεως. Ἵπποι ἀγγλικοὶ β' καὶ γ' κλ. Ἀπόστασις 1500 μέτρων. — Πρῶτοι ἦλθον ταὐτοχρόνως ἡ «Λὰ Φεράνα» τοῦ κ. Βαλλιάνου 45—40 καὶ ἡ «Ρόμπ Δὶ Γκράϊντερ» τοῦ κ. Νομικοῦ μὲ τὸν Σιφναῖον 45—45 καὶ τρίτη ἡ «Λήδα» τοῦ κ. Καμπᾶ μὲ τὸν Ζὲν 75.

Πέμπτη Ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Σφιγγός. Ἵπποι ἀραβικοί. Ἀπόστασις 1600 μέτρων.—Πρῶτος ἦλθεν ὁ «Ἀφούφ» τῆς Κας Λ. Οἰκονόμου μὲ τὸν Ἀνδρέα 115—30, δεύτερος ὁ «Σάμλακ» τοῦ κ. Λούβαρη μὲ τὸν Μπάκλ 30 καὶ τρίτος ὁ «Ἀλμάζα» τῆς Κας Γαλανοπούλου μὲ τὸν Τένσταλ 60.

Ἕκτη Ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Ἑρμοῦ. Ἵπποι ἀγγλικοὶ α' κλ. Ἀπόστασις 1600 μέτρων.—Πρῶτος ἦλθεν ὁ «Αἴσμαν» τοῦ κ. Γιαννούκου μὲ τὸν Μπάκλ, 50—35 καὶ δευτέρα ἡ «Μισπίκελ» τοῦ κ. Δ. Οἰκονόμου μὲ τὸν Σταυρινὸ 55.

Ἑβδόμη Ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Δέλτα. Ἵπποι ἀραβικοὶ β' κλ. Ἀπόστασις 1200 μέτρων.—Πρῶτος ἦλθεν ὁ «Χαλὴμ» τοῦ κ. Γ. Πετροπούλου μὲ τὸν Ἀνδρέα 35—30, δεύτερος ὁ «Χουζάμ» τοῦ κ. Ο. Ρὴς μὲ τὸν Λαμπὲρ 35 καὶ τρίτος ὁ «Νίκις» τοῦ κ. Χ. Πετροπούλου, μὲ τὸν Τσοκολᾶ 55.

Ὀγδόη Ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἵπποι ἑλληνικοὶ β' καὶ γ' κλ. Ἀπόστασις 1600 μέτρων. — Πρώτη ἦλθεν ἡ «Ἔλλη» τοῦ κ. Φ. Κουντουριώτη μὲ τὸν Τένσταλ 390—85, δεύτερον τὸ «Φάληρον» τοῦ κ. Ζαρίφη μὲ τὸν Ὅμηρον 45 καὶ τρίτος ὁ «Ἀχιλλεὺς» τοῦ κ. Κολοβοῦ μὲ τὸν Λουκᾶ 75.

Ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα

Κατὰ τὰς ἐνεργηθείσας ἀνασκαφὰς εἰς Βουθρωτὸν τοῦ Δελβίνου, ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ ἀρχαιολόγου Τουρνλέζιο, ἀνευρέθησαν ὀκτὼ ἀγάλματα θαυμασίας ἑλληνικῆς τέχνης, ὡς καὶ πολλαὶ πλάκες φέρουσαι ἑλληνικὰς ἐπιγραφάς. Ἐκ τῶν ὀκτὼ ἀγαλμάτων τὰ τρία εἶνε σωματώδεις ἄνδρες, τὸ ἓν γυναῖκα μὲ ἕνα μαστόν, τὰ ἕτερα δὲ δύο παριστάνουν τὸ ἕνα παῖδα καὶ τὸ ἕτερον κοράσιον. Ἐπὶ τῶν ἀγαλμάτων ὑπάρχουν χαραγμέναι λέξεις, τῶν ὁποίων ἡ ἀνάγνωσις δὲν κατέστη ἀκόμη δυνατή.

Αἱ ἀνασκαφαὶ τοῦ Ἰταλοῦ ἀρχαιολόγου ἔφεραν ἀκόμη εἰς φῶς δύο ἀρχαίους ναοὺς μὲ ψηφιδωτά, καὶ πλεῖστα ἄλλα ἀνάγλυφα. Ὁ κ. Τουρντέζιο συνεχίζει τὸ ἔργον του μὲ πολὺν ἐνθουσιασμὸν πιστεύων ἀκραδάντως εἰς τὴν ἀνεύρεσιν καὶ ἄλλων σημαντικῶν ἀρχαιοτήτων. Μετὰ ταῦτα θὰ συνεχίσῃ τὰς ἀνασκαφάς του καὶ εἰς ἄλλους ἀρχαίους χώρους.

Μεταφράσεις

Οὖζο, μεζεδάκια, παρεῖτσες, κέφι, ἀνοιξιάτικο ἀεράκι, ἀνέκδοτα:

—Λοιπόν; Λοιπόν;... Τί λέτε ἐσεῖς ἐκεῖ κάτω καὶ γελᾶτε;... Πέστε μας κι' ἐμᾶς...

Ξεροκοκκίνισμα γεροντοκόρης παληοῦ καιροῦ, ξεροκατάπιωμα, ὁμολογία δειλή.

—Εἶνε ἀκατάλληλον διὰ κυρίες!...

Ἄχ! καλὲ δὲν βαριέσθε!... Πέστε το τώρα καὶ μὴν κάνετε νάζια!... Νά!... Πέστε πῶς δὲν εἴμαστε κυρίες!... Ἔχουμε, ἄλλωστε, κομμένα μαλλιὰ ὅπως κι' ἐσεῖς!...

Τὰ κομμένα μαλλιὰ ὑπῆρχαν πράγματι, ἀλλὰ μολαταῦτα, ἡ κυρίες ἦταν κυρίες καὶ ὁ κύριος ντροπαλός!

— Ἄστους, Μαρί!.. Τί θὰ καταλάβῃς;

—Ὄχι δά... Δὲν τοὺς ἀκοῦς πῶς γελᾶνε!... Θὰ εἶνε κάτι νόστιμο... Ἐλᾶτε, λοιπόν!... Πέστε καὶ σὲ μᾶς!...

—Ἐπιμένετε;

—Ἐπιμένω!... Ἐν ἀνάγκῃ, πέστε το καὶ γαλλικά, ἀφοῦ δὲν θέλετε ἑλληνικά...

Καὶ ἡ γλῶσσα τοῦ Ρακίνα καὶ τῶν Γάλλων κλασσικῶν ἐχρησιμοποιήθη διὰ τὴν μετάφρασιν μιᾶς ἔξυπνης ὅσον καὶ τρομερᾶς χυδαιότητος.

Ἡ κυρία δὲν εἶχε ἱκανοποιηθῇ:

—Ἔχετε κάτι ἀντιλήψεις κι' ἐσεῖς οἱ ἄνδρες!... Αὐτὸ ἦταν ὅλο;... Κρῖμα στὸ κοκκίνισμά σας!... Νὰ σᾶς πῶ ἐγὼ κάτι, ποῦ διηγήθηκε προχθὲς ὁ Μπέμπης!

Ἡ γλῶσσα τοῦ Ρακίνα ἐχρησίμευσε καὶ πάλι γιὰ κανέλλα τῶν παληῶν καταποτιῶν, εἰς μίαν ἄλλην ἔξυπνην βρωμερότητα. Καὶ τὰ χάχανα ἐσυνεχίσθησαν ἐπὶ πολὺ μεταξὺ τῶν ξυρισμένων σβέρκων.

— Πῶς σοῦ φαίνεται ἡ μέθοδος; Εἶπεν ὁ παράξενος. Ὡραία γλῶσσα τὰ γαλλικά!.. Ὅ,τι τὰ χείλη του δὲν τολμοῦν νὰ προφέρουν Ἑλληνικά, τὸ κατρακυλοῦν γαλλικά, σὰν νὰ εἶνε τὰ πιὸ ντελικᾶτα πράγματα. Κανένα πρόσωπο δὲν κοκκινίζει. Κανένα ἀπὸ αὐτὰ δὲν σοκάρεται. Ἡ χυδαιότητες ντύνονται, θαρρεῖς, μὲ ροῦχα μαρκησίων καὶ ὑποκλίνονται μὲ ἁβρότητα ἀμέτρου εὐγενείας, σὲ φιγοῦρα μενουέττου. «Εὐχαριστῶ, κυρία Δούκισσα!» «Δοῦλός σας, βαρώνη!» Τί παράξενη ἡ ψυχολογία τῶν ἀνθρώπων! Ἄλλοτε, στὰ παληὰ γαλλικὰ κείμενα τῶν Λατίνων κλασσικῶν, τὸν ἀχάριστον αὐτὸν ρόλον εἶχαν ἀναλάβει τὰ λατινικά, καὶ ὅταν παιδιὰ τὰ διαβάζαμε, ξέραμε ὅτι κάθε λατινικὴ φράσις τῶν ὑποσημειώσεων καὶ τῶν σχολίων ἦταν κάτι ποῦ δὲν ἔπρεπε νὰ μάθωμε, καὶ ποῦ θὰ μαθαίναμε ξεφυλλίζοντας τὰ λεξικά. Καὶ ὅμως κοκκινίζαμε, πρὶν ἀκόμη μεταφράσωμεν. Τώρα ἐπροοδεύσαμε, ὅπως βλέπεις. Τὰ λέμε γαλλικά, τὰ ξέρομε, καὶ δὲν κοκκινίζομε. Εἴμεθα ἴσως πιὸ κυνικοί, ἀλλ' ὄχι καὶ πιὸ ντελικᾶτοι. Ξέρουμε ὅτι κάποια βρωμιὰ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τὴν πιάσωμε μὲ τὸ χέρι καὶ τὴν πιάνομε μὲ τὴν τσιμπίδα. Κι' ὅμως θὰ ἦταν τόσο πιὸ καλὰ νὰ μὴν τὴν πιάσωμε καθόλου!.. Τί χρειάζονται ἡ βρωμιές;.. Μιὰ βρωμιὰ εἶνε πάντα βρωμιά. Ἢ τὴν λέει κανεὶς ἢ δὲν τὴν λέει. Δένε γιὰ τὶς Ἐγγλέζες ὅτι εἶνε ἱκανὲς γιὰ ὅλα, ἀλλὰ δὲν τὰ λένε ποτέ!... Ἡ ἐγγλέζικη αὐτὴ μέθοδος δὲν εἶνε κακή. Εἶνε τρόπον τινὰ μία μετάφρασις, ἔντυπος, σὲ ἀνάγλυφο βιβλίον τυφλῶν. Διαβάζεις διὰ τῆς ἁφῆς... Δὲν σοῦ φαίνεται ὅτι θὰ ἦταν καλὸ νὰ διεθνοποιηθῇ; Τί θὰ ἔλεγαν ἆρά γε γι' αὐτὸ ἡ κυρίες;

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἐκθέσεις

Ὑπενθυμίζομεν εἰς τοὺς φιλοτέχνους ὅτι θὰ παραμείνουν ἀκόμη ἐπ' ὀλίγας μόνον ἡμέρας ἀνοικταὶ αἱ ἐκθέσεις τοῦ ἀειμνήστου ζωγράφου Νικ. Λύτρα εἰς τὸ Ζάππειον μέγαρον, τοῦ κ. Ι. Βάσσου εἰς τὴν «Ἕνωσιν τῶν Συντακτῶν» καὶ τοῦ κ. Χρηστοφῆ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ».

Θέατρα

ΑΠΟΛΛΩΝ. Ἀργεῖ.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. Ἀργεῖ.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Ἐλευθέρα Σκηνή). Ἀργεῖ.
ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ. Μεγάλο μπαλέτο Ραμασώφ.

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ὅταν ἡ σάρξ ὑποκύπτει».
ΙΝΤΕΑΛ. «Ἄγγελος τοῦ σκότους».
ΟΥΦΑ ΠΑΛΑΣ. «Τὰ δύο κόκκινα τριαντάφυλλα».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ποῦ ἦτανε ὁ Γιάννης;»
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἀστέρω» τοῦ κ. Νιρβάνα.

υνοικιακα

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΝ. «Τὸμ Μὶξ».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Κομφετί».
Α.Ο.Δ.Ο. «Καρδιὰ τραγικοῦ ἔρωτος».
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ. «Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ».
ΚΟΣΜΟΣ. «Ἄγνωστος».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ».

ειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὡραῖος σπαθιστής».

Ἀθλητισμὸς

Ἡ τελευταία ἡμέρα τῶν Ἑλληνοελβετικῶν ἀγώνων

Ὁ νικητὴς τοῦ Μαραθωνίου δρόμου Ἑλβετὸς Σιάβο, κατὰ τὴν ἄφιξίν του πρὸ τῶν προπυλαίων τοῦ Σταδίου

Τὴν χθεσινὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν ἀθλητικῶν ἀγώνων μεταξὺ Ἑλλάδος-Ἑλβετίας καὶ Οὐγγαρίας διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς νικητρίας ἐθνικῆς ὁμάδος παρηκολούθησαν περὶ τὰς 50.000 θεατῶν. Καὶ οἱ Ἑλβετοὶ ἀθληταί, οἵτινες ὑπερεῖχον κατὰ 2 μόλις βαθμοὺς μέχρι χθές, κατώρθωσαν τελικῶς νὰ νικήσουν τοὺς Ἕλληνας, ἐπιτυχόντες συνολικῶς 89 βαθμοὺς ἔναντι 87 τῶν Ἑλλήνων. Ἐκέρδησαν ὅλους τοὺς δρόμους ἀπὸ τῶν 100 μέτρων μέχρι τοῦ Μαραθωνείου καὶ αὐτὸ ὑπῆρξεν ἡ κυριωτέρα αἰτία τοῦ ἀποτελέσματος αὐτοῦ. Οἱ Ἕλληνες συνηγωνίσθησαν χθὲς μὲ πεῖσμα τοὺς Ἑλβετοὺς καὶ εἰς αὐτὸ ὀφείλονται αἱ πρῶται νῖκαι των, εἰς τὴν σφαῖραν καὶ τὸ ἅλμα ἐπὶ κοντῷ. Πλὴν τῶν δύο πρώτων αὐτῶν νικῶν, οὐδεμίαν ἄλλην ἠξιώθημεν νὰ χαιρετίσωμεν κατὰ τὴν χθεσινὴν τελευταίαν ἡμέραν, τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

1) Δρόμος 200 μέτρων:
1ος) Βόρνερ 23'' 4)5
2ος) Μάντικας 24'' 2)5
3ος) Βαμβακᾶς 25'' 2)5.
Βαθμολογία: Ἑλλὰς 4, Ἑλβετία 7.

2) Δρόμος 400 μέτρων:
1ος) Μαρτὲν (Ἑλβετὸς) 52''
2ος) Σνάϊντερ (Ἑλβ.) 52'' 1)5
3ος) Σταυρινὸς (Ἑλλὰς) 52'' 4)5
4ος) Κορρὲς (Ἑλλὰς) 54''.
Βαθμολογία: Ἑλλὰς 3, Ἑλβετία 8.

Ὁ Σταυρινὸς ἔτρεξε θαυμάσια, συναγωνισθεὶς πεισματωδῶς τὸν Μαρτέν, παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ ὑπελείφθη περὶ τὸ 1 μέτρον. Τὸν Σταυρινὸν συνεχάρησαν διὰ τὸ στὺλ του οἱ νικηταὶ Ἑλβετοί.

Οἱ Οὔγγροι ἐτερμάτισαν μὲ μεγάλην διαφορὰν ἀπὸ τοὺς Σταυρινὸν καὶ Κορρέν. Ἡ πραγματοποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Σταυρινοῦ ἐπίδοσις ὑπολείπεται κατὰ 2)5 μόνον τοῦ δευτερολέπτου τῆς πανελληνίου τοιαύτης.

3) Σφαῖρα:
1ος) Βεργίνης (Ἑλλὰς) 13.31
2ος Μπαζάλμασυ (Οὐγγ.) 13.24
3ος) Τὸθ (Οὔγγρος) 12.23.
Βαθμολογία: Ἑλλὰς 8, Ἑλβετία 3.

Παραδόξως ὁ φαβορὶ τοῦ ἀγωνίσματος Μπαζάλμασυ ὑστέρησε τῆς τακτικῆς του ἐπιδόσεως 13.50—34μ.

4) Ἅλμα ἐπὶ κοντῷ.
1) Καραγιάννης 3.62
2) Ἀνδρεόπουλος 3.60
3) Μέϊγερ 3.30
4) Παναγιωτόπουλος 3.30.
Βαθμοί: Ἑλλὰς 7 1)2, Ἑλβετία 3 1)2.

Ὁ Καραγιάννης, ἐκ τῶν προτέρων ἔχων ἐξησφαλισμένην τὴν νίκην, ἐλλείψει ἱκανοῦ ἀντιπάλου, ἠρκέσθη εἰς τὸ ἐπιτευχθὲν ἅλμα, χωρὶς προσπάθειαν νὰ ἐπιτύχῃ ἀνώτερον ὕψος.

Ὁ Καραγιάννης εἰς τὸ νικηφόρον του ἅλμα ἐπὶ κοντῷ 3.62

5) Σκυταλοδρομία 4Χ200
Ἑλβετικὴ ὁμὰς 1' 38'' 4)5
Ἑλληνικὴ ὁμὰς 1' 39'' 4)5
Βαθμοί: Ἑλλὰς 2, Ἑλβετία 5.

Οἱ Ἑλβετοὶ ἐνίκησαν μὲ μεγάλην εὐκολίαν καὶ μὲ διαφορὰν περὶ τὰ 8 μέτρα. Τὴν Ἑλληνικὴν ὁμάδα ἀπετέλεσαν οἱ Ζωγραφάκης, Παντελέσκος, Βαμβακᾶς καὶ Μάντικας, κατεδείχθη δὲ καὶ πάλιν ἡ τελεία ἄγνοια τῶν δρομέων μας εἰς τὴν τεχνικὴν διαβίβασιν τῆς σκυτάλης.

6) Δρόμος 1500 μέτρων (ἐκτὸς συναγωνισμοῦ).
1) Μαρτὲν 4' 18''
2) Μπὲκ 4' 18'' 1)5
3) Νουγκλερὲς
4) Γεωργακόπουλος 4' 24'' 3)5
5) Μάγγος 4' 28'' 2)5
6) Ἀθανασιάδης 4' 32'' 1)5.

Ὁ δρόμος ὑπῆρξεν ὑπέροχος εἰς τακτικὴν ἐκ μέρους τῶν Ἑλβετῶν, οἵτινες εἰς τὸν τελευταῖον γῦρον τίθενται ὁμαδικῶς ἐπὶ κεφαλῆς τερματίζοντες τὸν ἀγῶνα μὲ θαυμαστὸν ἀμπαλλάζ. Ἐκ τῶν ἡμετέρων ὁ κ. Γεωργακόπουλος ἀπέδωσεν ὅ,τι ἠδύνατο.

7) Μαραθώνιος δρόμος (42.195 μ.)
1) Σιάβο (Ἑλβετὸς) 3 ὧραι 7' 25''
2) Καΐλας (Ἑλλὰς) 3 ὧραι 24' 15''
3) Ράμμος
4) Κοφινᾶς
5) Βαμβαχίδης.

Ὁ Ἑλβετὸς Σιάβο ἀφίχθη εἰς τὸ τέρμα ἀνθηρότατος καὶ ἐν μέσῳ φρενιτιωδῶν ἐκδηλώσεων τῶν θεατῶν. Μετὰ τὴν νίκην του οἱ συνάδελφοι τὸν περιέφερον ἐπὶ τῶν ὤμων των εἰς τὸ Στάδιον. Ὁ Μπεκιάρης ἐγκατέλειψε τὸν ἀγῶνα εἰς τὴν Ἁγίαν Παρασκευήν. Ὁ χρόνος τοῦ Καΐλα εἶνε ἀρκετὰ καλός, ἴσως καὶ ὁ καλύτερος τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὑπὸ Ἑλλήνων ἐπιτευχθέντων.

9) Σκυταλοδρομία 1000 μ. (400Χ300Χ200Χ1000)
1η) Ἑλβετικὴ ὁμὰς 2' 7'' 2)5
2α) Ἑλληνικὴ ὁμάς
3η) Οὐγγρικὴ ὁμάς.
Βαθμοί: Ἑλλὰς 2, Ἑλβετία 5.

Σημειωτέον ὅτι τὰ ἀγωνίσματα τῶν δρόμων 50 μ. 5000, 1500 μ. τοῦ Μαραθωνίου δρόμου ἐγένοντο ἐκτὸς συναγωνισμοῦ, αἱ νῖκαι δηλαδὴ τῶν Ἑλβετῶν ἢ Ἑλλήνων δὲν ἐβαθμολογήθησαν. Ἐπίσης οἱ Οὔγγροι, ὡς συμμετασχόντες τῶν ἀγώνων ἐκτὸς συναγωνισμοῦ, δὲν ἐπηρέασαν διόλου τὴν τελικὴν βαθμολογίαν τῶν ὁμάδων Ἑλλάδος καὶ Ἑλβετίας. Ἐν συνόλῳ ἐπὶ τῶν 18 ἀγωνισμάτων ἅτινα ἐβαθμολογήθησαν οἱ Ἑλβετοὶ ἐσημείωσαν 10 πρώτας νίκας ἔναντι 7 τῶν Ἑλλήνων.

—Παναθηναϊκὸς - Πέστερτζέμπετ 2—1

Ὁ Παναθηναϊκὸς κατὰ τὸν χθεσινόν του ἀγῶνα πρὸς τὴν Πέστερτζέμπετ μᾶς ἐχάρισε τὴν πρώτην Ἑλληνικὴν νίκην. Τόσον ὅμως ἀπὸ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἀγῶνος ὅσον καὶ ἀπὸ τὸ ἐπιτευχθὲν ἀποτέλεσμα ἡ οὐγγρικὴ ὁμάς, παρὰ τὰς ἀρχικὰς κρίσεις, δὲν ὑπέστη ὑποτίμησιν τῆς ἀξίας της, ἐμφανισθεῖσα χθὲς καλυτέρα ἀπὸ τὰς 2 προηγουμένας συναντήσεις της. Τὸ ἀποτέλεσμα 2—1 ἐπετεύχθη εἰς τὸ α' ἡμιχρόνιον. Ὁ Παναθηναϊκὸς ἔπαιξεν ἀρκετὰ καλά, ἂν καὶ πολλοὶ παῖκται του διατηροῦν ἀκόμη τὰ ἴχνη τῆς μεταβάσεώς των εἰς Θεσσαλονίκην.

— Ὁ χθεσινὸς ἀγὼν Γερμανίας-Ἰταλίας (2:1)

Εἰς τὸ Τουρῖνον τῆς Ἰταλίας διεξήχθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἡ μεγάλη διεθνὴς συνάντησις μεταξὺ τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων Γερμανίας καὶ Ἰταλίας. Οἱ Ἰταλοί, παρὰ τὸ ἰσόπαλον ἀποτέλεσμα τοῦ τρίτου ἡμιχρονίου 1:1, ἡττήθησαν τελικῶς ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς διὰ 1:2. Ὁ ἀγών, ὑπὸ Ἄγγλον διαιτητήν, ὑπῆρξε πολὺ σκληρὸς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Ἡ γερμανικὴ ὁμὰς κατῆλθεν εἰς τὸν ἀγῶνα ὡς ἑξῆς: Στούλφαϊουστ, Χάγκεν, Ἰτούττερερ, Γκάϊγκερ, Λάϊνμπεργκερ, Κνόπφλε, Χόφμαν, Ἄλμπρεχτ, Πόρτιγγερ, Φρὰνκ καὶ Χόφμαν ΙΙ.

— Φερένκαρος—Οὐγγαρία 2:1

Διὰ τὸ πρωτάθλημα Οὐγγαρίας συνηντήθησαν χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐν Βουδαπέστῃ αἱ ὁμάδες «Φερένκβαρος» καὶ «Οὐγγάρια». Ἡ Φερένκβαρος ἐνίκησε μὲ 2:1, παρὰ τὸ εἰς βάρος της ἕνα τέρμα κατὰ τὸ α' ἡμιχρόνιον.

— Τὸ πρωτάθλημα Αὐστρίας

Ἐπίσης διὰ τὸ πρωτάθλημα Αὐστρίας συνηντήθησαν χθὲς ἡ «Ράπιντ» καὶ ἡ «Ἄντμιρα». Ἡ «Ράπιντ» ἐπέτυχεν εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον ἕνα τέρμα, τὸ ὁποῖον τῆς ἐξησφάλισε τὴν νίκην.

— Οὐΐπεστ—Βιέννα 4:3

Εἰς τὴν Βουδαπέστην συνηντήθησαν τὸ ἀπόγευμα χθὲς εἰς φιλικὸν ἀγῶνα αἱ ἰσχυρόταται ὁμάδες «Οὐΐπεστ» Βουδαπέστης καὶ «Βιέννα» Βιέννης. Ἡ Οὐΐπεστ ἐνίκησε μετὰ τεχνικώτατον ἀγῶνα μὲ 4:3 (1:1). Τὸν ἀγῶνα παρηκολούθησαν 15 χιλιάδες θεαταί.

— Τὸ ἀποχαιρετιστήριον γεῦμα

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Νέου Φαλήρου παρετέθη χθὲς τὴν ἑσπέραν τὸ ἀποχαιρετιστήριον γεῦμα τῶν διοργανωτῶν τῆς τριεθνοῦς συναντήσεως, πρὸς τιμὴν τῶν ξένων ἀθλητῶν. Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησαν, πλὴν τῶν ἀθλητικῶν ὁμάδων Ἑλβετίας καὶ Οὐγγαρίας, οἱ πρεσβευταὶ τῶν δύο αὐτῶν ἐθνῶν, ἀντιπρόσωποι τῶν διοργανωτῶν συλλόγων καὶ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων ἀθλητῶν. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ἤγειραν προπόσεις οἱ πρεσβευταὶ Οὐγγαρίας καὶ Ἑλβετίας, ὁ κ. Ι. Χρυσάφης, ὁ κ. Πτέρης καὶ ἄλλοι. Τὸ γεῦμα ἔληξεν μὲ πνεῦμα ἀμοιβαίας ἐγκαρδιότητος, προπίον δὲ τελικῶς πάντες ὑπὲρ τῶν Ἑλβετῶν καὶ Οὔγγρων.

Σήμερον τὴν 8ην μ. μ. οἱ ξένοι ἀθληταὶ ἀναχωροῦν ἀτμοπλοϊκῶς ἐπιστρέφοντες εἰς τὰς πατρίδας των. SAK.—

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Καταστήματα

Ὅ,τι δῶρον εἰς "Ἄνθη καὶ Φυτά, ὅ,τι κομψοτέχνημα ὀριζινὰλ διὰ τὰς προσεχεῖς ἑορτὰς καὶ γάμους θὰ τὸ εὕρητε εἰς τοῦ Ἀνθοπώλου Φλεριανοῦ μὲ πολὺ γοῦστο καὶ χάρι καὶ μὲ λογικὰς τιμάς.

—Τὸ κατάστημα Δ. ΤΣΟΥΧΛΟΥ, Ἑρμοῦ 28, τὸ ἀναγνωριζόμενον ὡς τὸ ἐκλεκτότερον διὰ τὰ παιδικὰ εἴδη, συνεπλήρωσε τὴν ἀνοιξιάτικη συλλογὴ ἀπὸ ἐνδυμασίας, φορεματάκια, καπέλλα κλπ. δι' ὅλας τὰς ἡλικίας.

Ἰατροί

Ὁ νευρολόγος ἰατρὸς κ. Ι. Πατρίκιος, διευθυντὴς τοῦ Νευρ. Τμήματος τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», δέχεται 2 1/2—5, Ἀκαδημίας 12.

Ἔρανος ἐν Εὐβοίᾳ

Εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις Εὐβοεῖς ἀνηγγέλθη χθὲς ὅτι ἐπετράπη ὑπὸ τοῦ νομάρχου Εὐβοίας κ. Στασινοπούλου ἡ ἐνέργεια ἐράνου πρὸς ἐπέκτασιν καὶ ἐξωραϊσμὸν τοῦ ἐν Χαλκίδι ἱεροῦ ναοῦ τῆς Μεγαλομάρτυρος Ἁγίας Βαρβάρας.

ΟΥΦΑ-ΠΑΛΑΣ
(ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΥΒΕΛΗΣ)
ΣΗΜΕΡΟΝ
Λόγῳ γενικῆς ἀναζητήσεως συνεχίζεται ἡ προβολὴ τῆς ἀμιμήτης ἀριστουργηματικῆς ὀπερέττας
ΔΥΟ ΚΟΚΚΙΝΑ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ...
Μὲ τοὺς ἀγαπητοὺς πρωταγωνιστάς
ΧΑΡΡΥ ΧΑΛΜ
ΛΙΑΝΕ ΧΑΪΤ
ΟΣΚΑΡ ΜΑΡΙΟΝ
Καὶ μὲ ὅλη τὴ γλυκεῖα μουσική της.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ παρὰ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρίας τῆς Λίμνης Κωπαΐδος διὰ τὰ ἐν [illegible] γραφεῖα αὐτῆς Δακτυλογράφος πρώτης τάξεως, γνωρίζων τὴν Ἀγγλικὴν [illegible] Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, προτιμωμένου [illegible] μου. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρακαλοῦνται ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις γραφεῖον αὐτῆς (Παπαρρηγοπούλου 3) τὴν προσεχῆ Τετάρτην 1ην Μαΐου ἐ. ἔ. καὶ ὥρα 11 π. μ. διὰ προφορικὴν συνεννόησιν, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰ σχετικὰ πιστοποιητικά των.

ἀνήσυχον ρεῦμά της. Τὰ πάντα ρεῖ. Μαζὶ καὶ ἡ γλῶσσα...

Ὁπωσδήποτε, ἂν ἡ γλωσσικὴ ἐπίδρασις τοῦ Πολυλᾶ εἶνε μικρά, ἂν αὐτὸς ὁ Καλοσγοῦρος, ὁ Μαβίλης, ὁ Γλαῦκος Πόντιος (Κογεβίνας) κατώρθωσαν νὰ χειραφετηθοῦν γλωσσικῶς ἀπὸ τὸν διδάσκαλον, ἡ αἰσθητική του ὅμως ἐπίδρασις ὑπῆρξε μεγάλη. Καὶ ἡ Σολωμολατρεία τῆς τελευταίας στιγμῆς, (ἡ ὁποία ἐγέννησεν ἀντιδράσεις) καὶ ἡ Σαιξπηρολατρεία ὀφείλονται ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὸν ποιητὴν ποὺ ἔγραψε τὸ σονέττο τοῦ «Ἐρασιτέχνου».

***

Ἐρχόμεθα εἰς τὸν πολιτευόμενον Πολυλᾶν, διὰ τὸν ὁποῖον ἀσχολεῖται ὁ κ. Ἀνδρεάδης εἰς τὸ βιογραφικόν του σημείωμα. Ἀπὸ τοὺς ἱδρυτὰς τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος, ἀπεχωρίσθη ταχέως τοῦ ἀρχηγοῦ εὐθὺς ὡς προέκυψεν εἰς τὸ μέσον ὁ Γεώργιος Θεοτόκης. Εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ Ἰανουαρίου 1887, κατὰ τὰς ὁποίας ἐθριάμβευσεν ὁ Τρικούπης καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὁ Πολυλᾶς, ἀρχηγὸς τοῦ ἀντιπάλου εἰς τὴν Κέρκυραν συνδυασμοῦ, ἔφερεν ἓξ ἐπιτυχόντας. Ὁ Θεοτόκης ἐξελέγη πρῶτος, ἀλλ' οἱ ὀπαδοί του ἀπέτυχον πλὴν ἑνός. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Πολυλᾶς ἐθεωρήθη μέγας ..σωματάρχης—ἰσχυρὸν στέλεχος. Ἀλλ' ἡ νοοτροπία του δὲν ἦτο διόλου κομματαρχική, δὲν ἤξευρε νὰ ἑλίσσεται, ὅπως λέγομεν σήμερον. Ὅταν δὲ τῷ 1889 ἐκενώθη μία βουλευτικὴ ἕδρα, ἀποθανόντος τοῦ Παδοβᾶ, ὁ Πολυλᾶς ὑπέδειξεν ὑποψήφιον μικρᾶς ἐπαρχίας. «Ἀλλ' ἡ ἰδέα νὰ τεθῇ σὲ ἀναπληρωματικὴ ἐκλογὴ ἡ ὑποψηφιότης ἑνὸς Λευκαδίου ἦτο ἐκλογικῶς ἄστοχη καὶ ἡ θριαμβευτικὴ ἐπιτυχία τοῦ Κερκυραίου Σκάρπα τὴ στιγμὴ ποῦ ὅλες οἱ ἄλλες ἀναπληρωματικὲς ἐκλογὲς ἐστρέφοντο κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἔλαβε τὴ σπουδαία συνέπεια ὅτι ὁ Δηλιγιάννης ἔχασε τὴν ἐμπιστοσύνη στὸν Πολυλᾶ.» Εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1890 ὁ Πολυλᾶς δὲν ἔλαβε μέρος. Δυσηρεστημένος πρὸς τὸν Δηλιγιάννην, ὑπεστήριξεν εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1891 τὸν Μίκιον Θεοτόκην. Ἀλλ' ἡ ἐπάνοδός του εἰς τὸν Τρικούπην δὲν τὸν ὠφέλησε: Οἱ Θεοτόκαι, ἀρχηγοὶ τοῦ Τρικουπισμοῦ ἐν Κερκύρᾳ, δὲν τὸν ἐχρειάζοντο—ἢ δὲν τὸν ἤθελαν. Καὶ ὁ Πολυλᾶς ἐπέστρεψεν εἰς τὴν φιλολογίαν. Εἴθε νὰ εἶχεν ἐπιστρέψει ἐνωρίτερα.

..«Ἀπὸ τοῦ 1892 καὶ ἐμπρὸς ὁ κύκλος του, μὲ βάσι τὸν Καλοσγοῦρο, τὸ Μαβίλη καὶ τὸν Κεφαλληνό, εἶχε καταντήσει καθαρὰ φιλολογικός.»

Διὰ τοὺς ἀρεσκομένους εἰς τὴν ἐκλογικὴν περιπτωσεολογίαν καὶ τὴν πολιτικὴν... ἠθογραφίαν τῆς ἑλληνικῆς ἐπαρχίας, ὁ κ. Ἀνδρεάδης ἀπαριθμεῖ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἔσβυσεν ἡ κομματικὴ ἐπιρροὴ τοῦ Πολυλᾶ. Εἶνε δὲ οὗτοι πολλοὶ καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων: Ἡ μεταβολὴ τῆς διοικητικῆς διαιρέσεως τῆς νήσου διὰ συγχωνεύσεως τῶν τριῶν ἐπαρχιῶν, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον ἡ τελευταία περιεῖχε Πολυλαδικὰ κεφάλαια. Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις, ἡ ὁποία ἔκαμε τοὺς Κερκυραίους ν' ἀτενίζουν πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ νὰ μὴν ἠλεκτρίζωνται ἀπὸ τὸν Πολυλαδικὸν μεγαλοϊδεατισμόν. Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Γ. Θεοτόκη, ὅστις ἐξελέγη τῷ 1899 δήμαρχος Κερκύρας. Καὶ πρὸ πάντων ἡ πολεμικὴ του διαθέσις. Ἡ Πολυλαδικὴ ἐφημερὶς τῆς νήσου «Κώδων» ὑπῆρξεν ὁ διαρκὴς ἐφιάλτης τῶν ἀντιπάλων του καὶ ἰδίως τοῦ Σ. Βαλαωρίτη, ἐξαδέλφου τοῦ ποιητοῦ. Ὁ Πολυλᾶς δὲν ἐχάριζε κάστανα. Ἐχθρὸς τῆς συναλλαγῆς, ἄλλως τε, δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ λάβῃ τὰς σκληρὰς ἀπογοητεύσεις τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἐκ τῆς πολιτικῆς. Καὶ ἐν τούτοις ὁ Κ. Κουμουνδοῦρος εἶχε 'πῇ κάποτε ὅτι ὁ Πολυλᾶς, ὁ πολιτικὸς Πολυλᾶς, ἦτο ἄξιος κύκλου «πολὺ πλατυτέρου».

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

NOZAKI
Τὸ πρόβλημα ἐλύθη μὲ τὶς κονσέρβες „ΝΟΖΑΚΙ" μπορεῖτε κάλλιστα νὰ νηστέψετε. Ἐφοδιασθῆτε ἐγκαίρως
ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΑΝΤΟΥ
ΚΑΒΟΥΡΙΑ-ΣΟΛΩΜΟΙ-ΣΤΡΕΙΔΙΑ CLAMS-ΓΑΡΙΔΕΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ & ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ
ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9 · ΑΘΗΝΑΙ

LITTLE
CLAMS
SHRIMP
GEISHA
CRAB
SALMON

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

Μόνον αἱ ἔντυπα ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἄνωτερω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Ἡ ζωὴ τῶν μεγάλων

Ἡ μαρτυρικὴ ἱστορία τῆς καρδιᾶς τοῦ Μπετόβεν

Σειρὰ ἄρθρων τοῦ κ. Ρενὲ Φωσονὰ

38ον

Καθισμένος εἰς τὸ κρεββάτι του, ὁ Μπετόβεν ἐξεφύλλιζε τὸν «Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον», τὸν «Ἰούδαν Μακκαβαῖον» καὶ ὅλα τὰ ὀρατόρια τοῦ Χαῖντελ, τὰ ὁποῖα ἐθαύμαζεν ἀπεριόριστα. «Καὶ νὰ σκεφθῇ κανεὶς ὅτι ἀπέθανε τυφλός!» Καὶ ἐθλίβετο διὰ τὴν τύχην τοῦ Χαῖντελ, λησμονῶν ὅτι ὁ ἴδιος ἦτο κουφὸς καὶ ὅτι ἐβασανίζετο ἀπὸ τόσα μαρτυρικὰ νοσήματα. Καθ' ὑπόδειξίν του ὁ Σίντλερ ἔγραψεν εἰς τὸν Στούμπφ ἕνα γράμμα καὶ τοῦ ἐξέφραζε τὴν ἀπέραντη χαρά του διὰ τὸ δῶρον, ποῦ τοῦ ἔκαμε, μαζὶ μὲ τὴν εὐγνωμοσύνην του. Τοῦ ἔγραψε συγχρόνως διὰ τὴν νέαν του ἀσθένειαν καὶ εὐσχήμως τοῦ ἔδωσε νὰ καταλάβῃ τὴν οἰκονομικὴ του στενοχωρίαν, ἐκφράζων καὶ κάποια ἐλπίδα ποῦ ἔτρεφε:

...«Ἀπὸ τὰς 3 Δεκεμβρίου εἶμαι εἰς τὸ κρεββάτι πάσχων ἀπὸ ὑδρωπικίαν. Μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τὴν κατάστασίν μου. Ζῶ ἀπὸ τὸ προϊὸν τῶν ἔργων μου, καὶ πρέπει ἡ πέννα μου νὰ μᾶς δώσῃ ὅ,τι μᾶς χρειάζεται στὸν Κάρολον καὶ σὲ μένα. Καὶ ὅμως εἶνε τώρα δυόμισυ μῆνες ποῦ δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γράψω μιὰ νότα. Τὸ εἰσόδημά μου μόλις ἐπαρκεῖ γιὰ νὰ πληρώνω τὸ ἐνοίκιόν μου. Τὰ ἐλάχιστα φιορίνια μου ποῦ μοῦ περισσεύουν δὲν φθάνουν νὰ καλύψουν τὰ ἔξοδά μου. Δυστυχῶς ἡ ἀρρώστεια μου φαίνεται ὅτι θὰ διαρκέσῃ πολὺν καιρὸν ἀκόμη, ἀλλὰ καὶ ἀφοῦ ἀναρρώσω φοβοῦμαι ὅτι θὰ παρέλθῃ καιρὸς ἕως ὅτου μπορέσω καὶ πάλιν νὰ ἱππεύσω τὸν Πήγασον καὶ ν' ἀφεθῶ νὰ μὲ παρασύρουν τὰ φτερά του εἰς τοὺς ὁρίζοντας τῆς ἐμπνεύσεως. Ἐξ ἄλλου, πρέπει πρῶτα νὰ πληρώσω τὸν χειρουργόν, τὸν ἰατρὸν καὶ τὸν φαρμακοποιόν! Αἱ ὑποχρεώσεις μου αὐταὶ μ' ἔκαμαν νὰ θυμηθῶ ὅτι ἡ Φιλαρμονικὴ Ἑταιρία μοῦ ἐπρότεινεν ἐπανειλημμένως νὰ διοργανώσῃ μίαν συναυλίαν πρὸς ὄφελός μου. Θὰ εἶνε μεγάλη εὐεργεσία γιὰ μένα νὰ ἀποφασίσῃ νὰ δώσῃ αὐτὴν τὴν συναυλίαν, τῆς ὁποίας αἱ εἰσπράξεις θὰ μὲ ἀνακουφίσουν ἀρκετά.»

Ὑπηγόρευσε δύο ἄλλας ἐπιστολὰς μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα εἰς τὸν Μοσελὲς ποῦ κατοικοῦσεν εἰς τὸ Λονδῖνον πρὸ ἑνὸς ἔτους, καὶ εἰς τὸν σὲρ Γεώργιον Τόμας Σμάρτ, ὁ ὁποῖος ἐξετέλεσε τῷ 1814 τὴν σύνθεσίν του «Ὁ Χριστὸς ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν» εἰς τὴν Φιλαρμονικὴν Ἑταιρίαν. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἔγραψεν εἰς τὸν Σὸττ καὶ τοῦ ἐζήτησε μερικὲς μποτίλλιες ἀπὸ τὸ «καλὸ παληὸ κρασὶ τοῦ Ρήνου» ποῦ εἶχε μεγάλη διάθεσι νὰ πιῇ καὶ ποῦ οἱ ἰατροὶ δὲν τοῦ ἀπηγόρευαν ὑπὸ τὸν ὅρον, φυσικά, νὰ μὴ κάμῃ κατάχρησιν.

Ὁ Μπετόβεν εἶχε πραγματικὴν περιουσίαν ἑπτὰ μετοχὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Αὐστρίας, ἐκτιμηθείσας μετὰ τὸν θάνατόν του εἰς 7.441 φιορίνια. Ἀλλὰ τὰς ἐφύλασσεν εἰς ἕνα μυστικὸ συρτάρι γιὰ νὰ τῆς ἀφήσῃ κληρονομίαν εἰς τὸν Κάρολον, καὶ τὰς ὁποίας δὲν ἐξηργύρωσε καὶ εἰς τὰς πλέον δυσμενεῖς περιστάσεις του.

Ἡ ἡμέρα ποῦ ἔπρεπε νὰ καταταχθῇ εἰς τὸν στρατὸν ἐπλησίαζε, καὶ ὁ Κάρολος ἔτρεχεν εἰς τὰ καταστήματα διὰ νὰ ἑτοιμάσῃ τὴν στολήν του καὶ τὴν ἐξάρτυσίν του, ἐπερνοῦσεν ἀπὸ ἰατρικὴν ἐξέτασιν, καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἔπαιζε μπιλλιάρδο μὲ τοὺς φίλους του, τοὺς ὁποίους θὰ ἀπεχωρίζετο μετ' ὀλίγον. Ὁ Χόλτς, ἀρραβωνιασμένος ἀπὸ κάμποσον καιρόν, ὅταν τὸν συνήντα δὲν ἔχανε τὴν εὐκαιρίαν νὰ τοῦ δίδῃ συμβουλάς. Ὁ Κάρολος, λυπημένος, τοῦ ἀπαντοῦσε:

«Ὁ θεῖος μου, μὲ τὴν προσπάθειαν νὰ μὲ κάνῃ καλύτερον ἄνθρωπον, μ' ἔκαμε χειρότερον!»

Εἰς τὰς 2 Ἰανουαρίου 1827, τέλος, ἀφοῦ εὐχήθηκε εἰς τὸν θεῖον του καλὸν χρόνον μὲ ταχεῖαν ἀνάρρωσιν, καὶ ἐδέχθη τὴν πραγματικῶς πατρικὴν εὐχήν του, ὁ νέος εὔελπις ἀνεχώρησε διὰ τὸ Ἰγκλάου. Ὁ ἀποχωρισμὸς αὐτὸς συνεκίνησε βαθύτατα τὸν Μπετόβεν, κ' ἔκλαψε πικρά. Τὴν ἐπομένην, ἐνῷ ὁ Κάρολος κατετάσσετο εἰς τὸ 8ον σύνταγμα τοῦ πεζικοῦ τοῦ Ἀρχιδουκὸς Λούντβιχ, ὁ πονεμένος θεῖος του ἔγραφεν εἰς τὸν δικηγόρον του, τὸν Μπάχ, τὸ ἀκόλουθον σημείωμα:

«Τετιμημένε φίλε!

»Ἀναγνωρίζω πρὸ τοῦ θανάτου μου τὸν Κάρολον φὰν Μπετόβεν, τὸν ἀγαπημένον μου ἀνεψιόν, μόνον κληρονόμον τῆς περιουσίας μου, ἡ ὁποία συνίσταται κυρίως ἀπὸ ἑπτὰ μετοχὰς τῆς Τραπέζης καὶ ἀπὸ ὅ,τι εὑρίσκεται εἰς εἶδος. Ἐὰν οἱ νόμοι διαβλέπουν τροποποιήσεις, προσπαθήσατε νὰ γίνουν αὐταὶ κατὰ τρόπον ποῦ νὰ ἱκανοποιοῦν αὐτὸν ὅσον τὸ δυνατὸν καλύτερα. Σᾶς ὀνομάζω κηδεμόνα καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ ἐπαγρυπνήτε ἐπ' αὐτοῦ μετὰ τοῦ αὐλικοῦ συμβούλου Μπρόϋνινγκ ὡς πατέρας. Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς διαφυλάττῃ. Σᾶς εὐχαριστῶ χίλιες φορὲς διὰ τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν φιλίαν ποῦ μοῦ ἐδείξατε.»

Τὴν 8 Ἰανουαρίου τοῦ ὑπεδείχθη ὅτι ἦτο ἀπαραίτητος νέα ἐγχείρησις. Τὴν ὑπέστη μὲ τὴν αὐτὴν γαλήνην καὶ τὸ αὐτὸ θάρρος, ὅπως καὶ τὴν πρώτην. Τοῦ ἀφήρεσαν ἀπὸ τὴν κοιλιά του δεκατέσσαρας λίτρας ὑγροῦ.

Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐζητοῦσε νὰ ἰδῇ τὸν ἰατρὸν Μαλφάττι, ποῦ τὸν εἶχε θεραπεύσει πρὸ ἐτῶν. Ἡ διάστασίς των ἐξηκολούθει ἀπὸ τότε ποῦ ὁ θεῖος τῆς Τερέζας Μαλφάττι ἀπέρριψε τὰς προτάσεις τοῦ Μπετόβεν, ὁ ὁποῖος ὠνειρεύετο νὰ νυμφευθῇ τὴν νεαρὰν κόρην. Ὁ Σίντλερ κατώρθωσε νὰ συγκινήσῃ τὸν Μαλφάττι, ὁ ὁποῖος, τέλος, τὴν 11ην Ἰανουαρίου, λησμονῶν τὴν μνησικακίαν του, ἔσπευσεν εἰς τὸν παλαιόν του πελάτην, τὸν ὁποῖον εὑρῆκε ὑπερβολικὰ ἀδύνατον καὶ πολὺ ἀλλαγμένον. Ἀπὸ τριῶν ἑβδομάδων ἔπαυσε νὰ ξυρίζεται. Τὰ γένεια του τοῦ ἔδιδαν ἀγρίαν ἔκφρασιν καὶ ταυτοχρόνως θλιβερήν, ποῦ ηὔξανε τὸν οἶκτον, ποῦ ἐνέπνεεν ἡ δυστυχία του. Δὲν εἶχε καθόλου ὄρεξιν καὶ διὰ τῆς βίας ἔτρωγεν ὀλίγη σούπα καὶ κομπόστα ἀπὸ κεράσια. Ὁ Μπετόβεν ἐνοιωσε τόσην εὐτυχίαν ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἰατροῦ Μαλφάττι, ποῦ ἀπήτησε νὰ τὸν περιποιῆται εἰς τὸ ἑξῆς αὐτὸς μόνος. Ὁ ἰατρὸς ἀπήντησεν εἰς τὸν Σίντλερ, ὁ ὁποῖος διετύπωσε τὴν φράσιν του εἰς τὸ σημειωματάριον τῶν συνδιαλέξεων: «Πῆτε τοῦ Μπετόβεν ὅτι θὰ μάθῃ, αὐτὸς ὁ μαέστρος τῆς ἁρμονίας, ὅτι πρέπει νὰ εὑρίσκωμαι ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τοὺς συναδέλφους μου.» Διὰ νὰ τονώσῃ τὸν ἀσθενῆ, ὁ Μαλφάττι τοῦ διώρισε παγωτὰ μὲ πόντς. Τὸ φάρμακον εἶχε καλὴν ἐπίδρασιν. Ὁλόκληρον τὴν ἐπομένην νύχτα ὁ Μπετόβεν ἐκοιμήθηκεν ἥσυχα καὶ ἵδρωσεν ὑπερβολικά. Τὴν ἐπαύριον ᾐσθάνετο πλέον εὐδιάθετος. Εἶχεν ὄρεξιν νὰ ἀστειευθῇ, νὰ κάνῃ καλαμπούρια, ἔκαμε λόγον ὅτι θὰ τελειώσῃ τὸ ὀρατόριόν του «Σαοὺλ καὶ Δαυΐδ», καὶ ἐσχεδίασε μάλιστα νὰ δώσῃ τὴν 7ην Ἀπριλίου μίαν συναυλίαν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ παιχθῇ ἡ νέα του «Εἰσαγωγὴ» μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Μπάχ.

Ἡ χαρά του ὅμως διήρκεσεν ἐλάχιστα. Ἀπὸ τὴν πολλὴν κατάχρησιν τοῦ φαρμάκου τοῦ Μαλφάττι ἔπαθεν ἐλαφρὰν συμφόρησιν. Ἔπιπτεν ἀποτόμως εἰς νάρκην ὡσὰν νὰ εὑρίσκετο ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν ναρκωτικοῦ. Παραληροῦσε καὶ κάθε τόσο μία φλόγωσις τοῦ ἔκλεινε τὸν λαιμὸν καὶ τοῦ ἔσβυνεν ἐντελῶς τὴν φωνήν. Ἤρχισαν πάλιν οἱ τρομεροὶ πόνοι τῶν ἐντέρων του, ποῦ προῆλθον ἀπὸ ἐσωτερικὴν ψῦξιν. Ὁ Ρέριχ, ὁ ὁποῖος ἀντικατέστησε τὸν ἀσθενοῦντα Μαλφάττι, συνεφώνησε μὲ τοὺς λοιποὺς ἰατροὺς ὅπως τοῦ ἀπαγορεύσουν τελικῶς τὰ παγωτὰ μὲ τὸ πόντς. Ἡ κοιλιά του ἐξωγκώθη πάλιν εἰς τρομερὸν σημεῖον καὶ τοῦ ἔγινε τρίτη παρακέντησις, τὴν ὁποίαν ὑπέστη καὶ πάλιν στωϊκώτατα, ὅπως καὶ τὰς δύο προηγουμένας.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἔλαβεν ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸν καλὸν Βέγκελερ, εἰς τὸν ὁποῖον ἔγραφε συχνὰ ἀπὸ τὸ Γκνάϊζεντορφ. Εἰς τὸ γράμμα του ἀνέφερεν ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν παιδικήν των φιλίαν: «Ἔχω ἀκόμη τὸ πορτραῖτο τῆς Λόρχεν σου...» Καὶ τοῦ ἔλεγεν ὅτι ὁ γυναικάδελφός του Στέφανος ντὲ Μπρόϋνινγκ τὸν ἐπληροφόρησε διὰ τὴν ἀσθένειάν του. Τοῦ ἐπρότεινεν ἀκόμη νὰ πάῃ εἰς τὸ Κάρλσμπαντ μόλις γίνῃ καλά, καὶ τοῦ ὑπέσχετο ὅτι θὰ πήγαινε καὶ ὁ ἴδιος νὰ τὸν συναντήσῃ. Θὰ ἐπερνοῦσαν μαζὶ ἐκεῖ τρεῖς ἑβδομάδες, ὕστερα θὰ ἔκαμναν ἕνα ταξεῖδι εἰς τὴν Νότιον Γερμανίαν καὶ θὰ ἐπανήρχοντο εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ρήνου. Νὰ ξαναϊδῇ τὸν Βέγκελερ, τὴν Λόρχεν, τὸν Ρῆνον. Ὁ Μπετόβεν, εἰς τὴν τριπλῆν αὐτὴν ἀνάμνησιν, εἰς τὴν τριπλῆν αὐτὴν ἐλπίδα ἔνοιωθε μιὰν ἀπέραντη μακαριότητα, ἀναμεμιγμένην μὲ ἀγωνίαν. Ἂν τυχὸν δὲν ἐθεραπεύετο ποτέ, ἐὰν αὐτὸ τὸ ἀγαπημένον ὄνειρον δὲν ἐπραγματοποιεῖτο ποτέ! Μὲ χαμηλὴ φωνή, μὲ τὰ μάτια κλειστά, παρακαλοῦσε τὸν Θεὸν νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ ζήσῃ ἀκόμη λίγο, ὅσον ἔφθανε γιὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ὁ πόθος του πόθος.

Μίαν ἡμέραν ὁ Σίντλερ τὸν ἐπληροφόρησεν ὅτι ὁ Λούντβιχ Κραμολίνι, ποῦ τὸν εἶχε γνωρίσει ὅταν ἦταν παιδάκι, καὶ ὁ ὁποῖος τώρα, ὡς τενόρος τοῦ θεάτρου τῆς Αὐλῆς, ἐγνώριζε θριάμβους, ἐθεωροῦσεν ὡς ὑψίστην καὶ ἀλησμόνητον εὔνοιαν νὰ τοῦ ἐπιτραπῇ νὰ χαιρετήσῃ, στὸ σπίτι του, τὸν ἀγαπημένον του μουσικόν. Συγχρόνως παρεκάλεσε τὸν Μπετόβεν νὰ δεχθῇ νὰ τοῦ παρουσιάσῃ τὴν μνηστήν του, τὴν Νανὲτ Σέχτερ, περίφημον ἀοιδόν, ἡ ὁποία ἐπίσης ἐθριάμβευσεν εἰς τὸ «Φιντέλιο». Ὁ Μπετόβεν συγκατετέθη νὰ δεχθῇ τοὺς νέους, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ φέρουν μαζὶ τὰ μουσικὰ τῶν τετράδια. Ἐπεθύμει νὰ τοὺς ἀκούσῃ ἢ μᾶλλον νὰ τοὺς ἰδῇ νὰ τραγουδοῦν. Ἔτσι λοιπόν, ἕνα ἀπόγευμα, εἰς ὁρισθεῖσαν ὥραν, προσῆλθον εἰς τὸ σπίτι τοῦ μουσικοῦ. Ὁ Μπετόβεν, πλαγιασμένος πάντοτε, ἐγύρισε τὸ κεφάλι του ὅταν εἰσήγαγε στὸ δωμάτιόν των ὁ Σίντλερ τοὺς νέους καλλιτέχνας. Μὲ τὰ λάμποντα μάτια του, ποῦ ὁ πυρετὸς τὰ ἔκανε πολὺ μεγάλα, ἐκύτταξε τὸν νέον καὶ ὕστερα τοῦ ἔδωσε τὸ χέρι του, λέγων: «Αὐτὸς εἶνε ὁ μικρὸς Λούντβιχ, ποῦ τὸν εἶδα τόσον δά! Καὶ τώρα εἶνε κι' ὅλας ἀρραβωνιασμένος;» Τότε ἀκούμπησε τὸ ὡραῖο του βλέμμα του ἐπάνω στὴν Νανὲτ Σέχτερ. Ἡ καλλιτέχνις ἐκοκκίνησε καὶ τοῦ ἐχαμογέλασε. Ὁ Μπετόβεν τὴν συνεχάρη: «Ὡραῖο ζευγάρι καὶ μάλιστα ζευγάρι ἀπὸ καλοὺς καλλιτέχνας, ὅπως ἄκουσα κ' ἐδιάβασα!» Ὁ Σίντλερ ἐμοίρασεν εἰς ὅλους χαρτιὰ καὶ μολύβια καὶ ἡ συνομιλία ἤρχισεν. Οἱ ἐπισκέπται ἔγραφαν, ἐνῷ ὁ κουφὸς μουσικὸς ἀπέτεινεν ἐρωτήσεις ἢ ἀπεκρίνετο μὲ βραχνὴ φωνή, ποῦ κάποτε ἦτο δυσδιάκριτος. Κατόπιν ὁ Μπετόβεν τοὺς παρεκάλεσε νὰ τοῦ τραγουδήσουν κάτι ὁ καθένας των. Ὁ Σίντλερ ἐκάθησεν ἐμπρὸς εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ δύο πιάνα ποῦ εὑρίσκοντο τὸ ἕνα κοντὰ στὸ ἄλλο, στὸ μέσον τοῦ δωματίου, καὶ ὁ Κραμολίνι ἔγραψεν ὅτι θὰ τραγουδήσῃ τὴν ρομάντσα τῆς «Ἀδελαΐδος», εἰς τὴν ὁποίαν ὤφειλε τὴν φήμην του εἰς τοὺς κύκλους τῶν καλλιτεχνῶν. Ὁ Μπετόβεν μὲ μίαν κίνησιν τῆς κεφαλῆς συγκατένευσεν. Ὁ νέος ἐστάθηκε ἐμπρός του, καὶ ὁ Σίντλερ ἤρχιζε νὰ παίζῃ στὸ πιάνο τὸ πρελούντιο, ἀλλ' ὅταν ἦλθεν ἡ σειρὰ νὰ τραγουδήσῃ, ὁ Λούντβιχ Κραμολίνι κατελήφθη ἀπὸ τόσην ἔντονον ἀγωνίαν, ποῦ δὲν κατώρθωσε νὰ βγάλῃ οὔτε μιὰ νότα. Παρεκάλεσε τὸν Σίντλερ νὰ σταματήσῃ, ἕως ὅτου μπορέσῃ νὰ συνέλθῃ. Ὁ Μπετόβεν ἠρώτησε τί συμβαίνει καὶ δὲν τραγουδεῖ ὁ καλλιτέχνης. Καὶ ὅταν ὁ Σίντλερ τοῦ ἔγραψε τὴν αἰτίαν, ἐξερράγη εἰς γέλωτα. «Τραγουδῆστε, ἀγαπημένο παιδί, ἐλεύθερα καὶ μὴ φοβᾶσθε! Δὲν ἀκούω τίποτε, ἀλλοίμονο! Θέλω μονάχα νὰ σᾶς βλέπω νὰ τραγουδᾶτε!» Ὁ Κραμολίνι συνεκέντρωσε τὸ θάρρος του κ' ἐτραγούδησε ἐπὶ τέλους, μὲ μεγάλον ἐνθουσιασμόν, τὴν ρομάντσα, ἡ ὁποία ἄλλοτε ἐχάρισε τὴν πρώτην δόξαν εἰς τὸν Μπετόβεν.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ
Μέχρι τὴν Μεγάλην Τετάρτην
Η „ΑΣΤΕΡΩ"
ΣΤΟ
„ΣΠΛΕΝΤΙΤ"

Περνῶντας τὴν διώρυγα

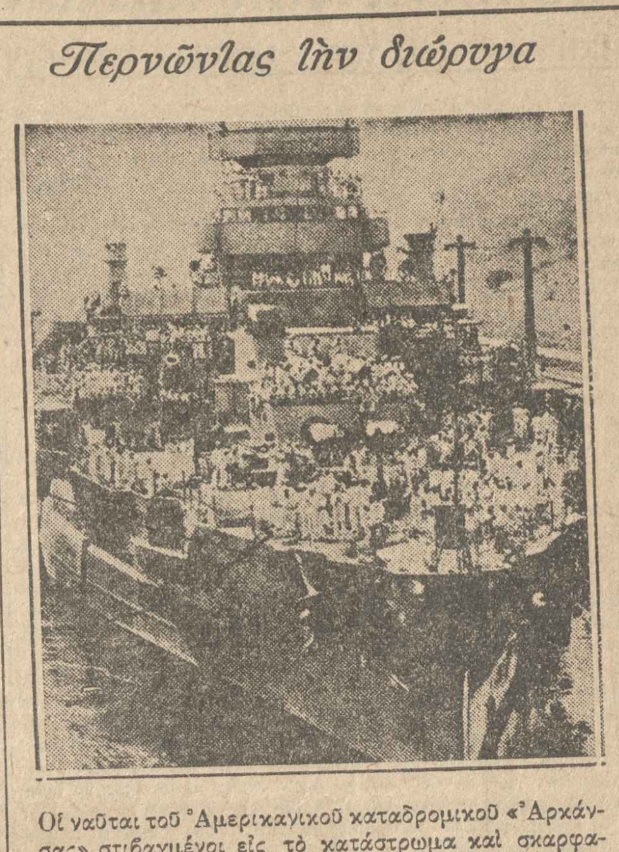

Οἱ ναῦται τοῦ Ἀμερικανικοῦ καταδρομικοῦ «Ἀρκάνσας» στιβαγμένοι εἰς τὸ κατάστρωμα καὶ σκαρφαλωμένοι εἰς τὰς γεφύρας καὶ τὰ ξάρτια, διὰ νὰ θαυμάσουν τὸ θέαμα τῶν ἀκτῶν τῆς διώρυγος τοῦ Παναμᾶ.

Ἡ ἐπίσημος ὑποδοχὴ τοῦ ταγματάρχου Ζέγκραβ εἰς τὸ Λονδῖνον

Κατὰ τὴν ὑποδοχὴν προσεφέρθη εἰς τὸν ταγματάρχην Ζέγκραβ ἓν αὐτοκίνητον ἀπὸ ἄνθη καὶ τὸ παραπλεύρως ἀγαλμάτιον. Ὡς γνωστόν, ὁ ταγματάρχης Ζέγκραβ κατέρριψε πρὸ ὀλίγου εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὸ ρεκὸρ τῆς ταχύτητος μὲ τὸ αὐτοκίνητόν του, τὸ ὁποῖον ἀπεκλήθη «τὸ χρυσοῦν βέλος».

Τὸ χρυσοῦν ἀγαλμάτιον, τὸ ὁποῖον προσεφέρθη εἰς τὸν ταγματάρχην Ζέγκραβ, τὸν καταρρίψαντα τὸ ρεκὸρ ταχύτητος. Συμβολίζει τὴν ταχύτητα καὶ ἐκόστισε 400.000 δραχ. περίπου.

Ἡ ἄλλη ὄψις τῆς πολικῆς τραγῳδίας

Σαράντα ὀκτὼ ἡμέρες ἐπάνω εἰς τὰ παγόβουνα

Ἀγωνίαι, ἀπογοητεύσεις, ἐλπίδες

Ἡ δραματικὴ ἀφήγησις τῆς ζωῆς τῶν ναυαγῶν ὑπὸ τοῦ ἀντιπλοιάρχου ΑΛΦΡΕΔΟΥ ΒΙΛΛΙΕΡΙ

2ον

ΜΙΑ ΤΡΕΛΛΗ ΙΔΕΑ

Καθὼς ἐξετινάχθην λοιπὸν ἐπάνω στὸ παγόστρωμα, ὅταν συνῆλθα ἀπὸ τὴν πρώτην ζάλην, βρέθηκα ξαπλωμένος ἐπάνω στὸ μαλακὸ χιόνι. Ἐν ᾧ ἤμουν ἔτσι ἀκίνητος, τὸ πηδαλιουχούμενον ἐπέρασε ἀποπάνω μου εἰς ὕψος ὀλίγον μεγαλύτερον τοῦ ἑνὸς μέτρου. Τόσον κοντὰ ὥστε σχεδὸν μὲ ἤγγισεν ἡ ἕλιξ ἑνὸς κινητῆρος κι' ἐφοβήθην πῶς θὰ μὲ ἐσκότωνε.

Παρετήρησα τὴν μικρὰν γέφυραν τοῦ κινητῆρος τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς. Εἶδα τὸν Ἀρντουῖνο, ξέσκουφον, ὁ ὁποῖος ἐκύτταζε κάτω μὲ μάτια γουρλωμένα.

Μοῦ ἦλθεν ἐξαφνικά, δὲν ξεύρω γιατί, ἡ ἰδέα νὰ σκεφθῶ γιὰ νὰ πιασθῶ ἀπὸ τὴν σφαῖραν καὶ νὰ πάω μαζί της. Ἡ ψυχραιμία μὲ συνεκράτησε καὶ ἡ ἰδέα αὐτὴ δὲν ἐξαναπέρασε πιὰ ἀπὸ τὸν νοῦν μου.

Ἐξύπνησα ὡσὰν ἀπὸ ὄνειρο βαθύ. Ἀνέκτησα τελείως τὴν συνείδησίν μου. Ἔρριψα μιὰ ματιὰ γύρω. Εἰς μικρὰν ἀπόστασιν, δεξιά μου, ἦτο ὁ Μαριάνο, ὁ ὁποῖος ἀνεσηκώνετο κυττάζοντας γύρω. Πιὸ πέρα ἔβλεπα τὸν Μπεχουνὲκ καὶ τὸν Τροϊάνι, μὲ τὸ πρόσωπο ματωμένο. Ἀνεζήτησα ἀγωνιωδῶς τὸν στρατηγόν. Ἦτο εἰς ἀπόστασιν δέκα μέτρων, κοντὰ σ' ἕνα «χάμμοκ», ἕνα βουναλάκι πάγου.

Ἔψαξα νὰ ἰδῶ τοὺς ἄλλους. Ὁ Μπιάτζι ἦτο ἀριστερά μου. Ἐσηκώθηκα μὲ τὸν σκοῦφο στὸ κεφάλι· ἀπὸ τὸν σκοῦφο ἐκρέμετο μιὰ κλωστὴ κομμένη. Ἔκαμε μερικὰ βήματα. Ἦτο κάτωχρος. Ἐπονοῦσε γιατὶ εἶχεν δεχθῆ ἕνα κτύπημα εἰς τὸν θώρακα.

Ἐγὼ ἤμουν ἐμπρὸς σὲ μιὰ ρωγμὴ τοῦ πάγου. Ἐκεῖ κοντά, πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μπιάτζι, ἦτο ὁ Τσετσιόνι. Καθισμένος ἐπάνω στὸν πάγο παρεπονεῖτο ὅτι εἶχαν «σπάσει» τὰ πόδια του. Τὸν εἶχε κτυπήσει τὸ βαρὺ ὑποστήριγμα τῆς διπλῆς πυξίδος τοῦ Ποντρέλι, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐκτιναχθῆ ἐναντίον του ὑπὸ τῆς συγκρούσεως.

Ὁ Τσάπι εἶχε πέσει μεταξὺ τοῦ Νόμπιλε καὶ τοῦ Τσετσιόνι. Τὸν εἶδα νὰ ἔχῃ ἔκφρασι πόνου. Μοῦ εἶπε πῶς εἶχε τραυματισθῆ στὰ πλευρά.

Εἶδα τέλος καὶ τὸν Μάλγκρεμ, σὲ κακὰ χάλια καὶ αὐτόν. Ἐσύρετο μὲ κόπον, κουλουριασμένος. Εἶχε τραυματισθῆ εἰς τὸν βραχίονα καὶ τὴν δεξιὰν ὠμοπλάτην.

Διηυθύνθημεν πρὸς τὸν βαρειὰ πληγωμένον στρατηγόν, ὁ ὁποῖος μὲ ἀλγεινὴν προσπάθειαν εἶχε κατορθώσει νὰ ἀνασηκωθῇ καὶ νὰ μείνῃ καθισμένος.

Ὁ Νόμπιλε, μόλις μᾶς εἶδε, μᾶς ὑπεδέχθη μὲ τὴν κραυγήν: «Ζήτω ἡ Ἰταλία!» Σὰν ἐφθάσαμεν κοντά, τοῦ ἀπηντήσαμεν μὲ τὴν ἰδίαν ζητωκραυγήν.

ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΟΙΟΝ ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΤΑΙ

Τὸ πηδαλιουχούμενον ἐν τῷ μεταξὺ ὑψώνετο πάλιν καὶ ἀπεμακρύνετο. Λόγῳ τῆς ὁρατότητος ἡ ὁποία περιωρίζετο μέχρι ὕψους 100 μέτρων, πέραν τῶν ὁποίων ὑψώνετο ἡ ὁμίχλη, τὸ ἐβλέπαμεν καθαρά. Μὲ θλῖψιν σπαρακτικὴν ἐξαναδιαβάσαμεν πολλὲς φορὲς τὸ ὄνομα τοῦ καϋμοῦ μας: «Ἰταλία».

Ἐσταθήκαμεν ἔτσι μερικὰ λεπτά, παρακολουθοῦντές το μὲ ἄρρητον ἀγωνίαν. Πρὸς τὸ μέρος τῆς λέμβου ἡ σφαῖρα ἦτο κομματιασμένη. Ἐπίσης εἶχαν ἀποσπασθῆ κατὰ τὸ ἥμισυ ἡ λέμβος ἑνὸς πλευρικοῦ κινητῆρος καὶ ἡ λέμβος τοῦ κινητῆρος τῆς πρύμνης. Τὸ ἀερόπλοιον κατόπιν ἐξηφανίσθη μέσα εἰς τὴν ὁμίχλην.

Ἐξηφανίσθη.

Δὲν θέλω νὰ ξαναθυμηθῶ τὸ τί ἐνοιώσαμε γι' αὐτὴν τὴν ἐξαφάνισιν. Ἡ ὁποία μᾶς ἔκαμε νὰ αἰσθανθῶμεν τὸ ἴδιον ἄλγος ποῦ μᾶς καταλαμβάνει, ὅταν μᾶς κτυπήσουν στὶς πιὸ ἀκριβὲς ἀγάπες μας.

Ὅταν ἐξηφανίσθη τὸ ἀερόπλοιον, τότε μ' ἐκυρίευσε τὸ πρῶτον αἴσθημα βαθειᾶς θλίψεως γιὰ τὴν τραγῳδίαν ποὺ μᾶς εἶχεν ἀναστατώσει.

Μετὰ πάροδον εἴκοσι λεπτῶν περίπου, ἕνα μακρυνὸν σημεῖον προσείλκυσε τὰ βλέμματά μας. Εἰς τὸν φαιὸν οὐρανόν, εἰς ἀπόστασιν ποῦ θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ ὑπολογίσῃ 15 ἕως 30 χιλιόμετρα, ὑψώνετο μιὰ στήλη καπνοῦ μᾶλλον πυκνοῦ. Εἶχε κάῃ ἡ σφαῖρα; ἢ ἕνα μέρος τῆς σφαίρας; Ποιὸς ξέρει!

Ο ΝΟΜΠΙΛΕ ΝΟΜΙΖΕΙ ΠΩΣ ΘΑ ΠΕΘΑΝΗ

Ὁ Μαριάνο κ' ἐγὼ πρῶτοι ἐπήγαμε κοντὰ εἰς τὸν στρατηγόν. Μᾶς ἔκαμεν ἐντύπωσιν ἡ μορφή του, μορφὴ ἀνθρώπου πονοῦντος. Ἦτο πληγωμένος στὴ μύτη καὶ στὸ κεφάλι. Στὸ αἱματωμένο πρόσωπό του ἐζωγραφίζετο ἕνας πόνος ποῦ δὲν ἠμπορῶ νὰ παραστήσω. Αὐτοσυγκρατούμενος μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν μᾶς εἶπεν, ὅτι εἶχεν ὑποστῆ κάταγμα τῆς δεξιᾶς κνήμης καὶ τοῦ δεξιοῦ βραχίονος. Τὸν ἐκύτταξα μὲ βουβὴν ἀγωνίαν. Ὁ Μαριάνο προσπάθησεν ἀμέσως νὰ τὸν παρηγορήσῃ μὲ λόγια γεμᾶτα σεβασμὸν καὶ ἀγάπην.

Ἐκεῖνος, ἐπιχειρῶν νὰ μᾶς χαμογελάσῃ, μᾶς ἐδήλωσεν ὅτι λίγες ὧρες ζωῆς τοῦ ἔμεναν ἀκόμη. Εἰς τὸν Μαριάνο συνέστησε νὰ κάμῃ ὅ,τι ἠμποροῦσε διὰ τὴν διάσωσιν τῶν συντρόφων. Ἔπειτα, εἰς τόνον συγκινημένον, ὁ στρατηγὸς μᾶς προέτρεψε νὰ ἔχωμεν πίστιν εἰς τὴν Θείαν Πρόνοιαν καὶ μᾶς παρεκάλεσε νὰ τὸν τυλίξωμεν εἰς τὴν γοῦναν του καὶ νὰ τὸν ἀφήσωμεν μόνον. Ὁ Μαριάνο τοῦ εἶπεν ἀκόμη μερικὲς φράσεις ἀδελφικῆς καλωσύνης γιὰ νὰ διώξῃ τὴν θλῖψιν του κ' ἐγὼ κατόπιν τοῦ ἐξέφρασα τὴν ἐλπίδα πῶς δὲν θὰ ἐχάνετο γιὰ χατίρι δικό μας.

Ἡ γοῦνα εὑρίσκετο εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μέτρων. Τὴν εἶδεν ὁ στρατηγός. Ἐπήγαμεν νὰ τὴν πάρωμεν. Ἦσαν μαζὶ ἡ σκηνή, ἕνα περίστροφον, πέμμικαν καὶ σοκολάτα. Ὅλα αὐτὰ ἀπετέλουν τὸ δέμα ποῦ εἶχεν ἑτοιμασθῆ γιὰ τοὺς συντρόφους, οἱ ὁποῖοι προωρίζοντο νὰ κατέλθουν εἰς τὸν Πόλον, καὶ τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο μαζί μας εἰς τὴν λέμβον.

ΑΓΩΝΙΑΙ

Ἀφ' οὗ ἑτοιμάσαμεν τὴν γοῦναν τοῦ στρατηγοῦ καὶ τὸν ἐξηπλώσαμεν ἐπ' αὐτῆς, ἐσταθήκαμεν ἐκεῖ, πρὶν πᾶμε κοντὰ στοὺς συντρόφους, ἀμηχανοῦντες κάπως καὶ παλαίοντες κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ μας διὰ νὰ ἀνοίξωμεν τὴν ψυχήν μας πρὸς μεγαλυτέρας ἐλπίδας.

Ὑπῆρξε πραγματικῶς τραχυτάτη ἡ πάλη ἐκείνη διὰ νὰ ἐλευθερωθῶμεν μὲ τὴν βοήθειαν τῆς ψυχικῆς μας ἐνεργείας ἀπὸ τὴν ἀτμοσφαῖραν τῆς τραγῳδίας εἰς τὴν ὁποίαν μᾶς εἶχε ρίψει ἡ εἱμαρμένη. Ἔπρεπε νὰ ἐναρμονίσωμεν τὴν ζωήν μας πρὸς ἕνα κόσμον ἐξωτικόν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἦσαν ὁλότελα ξέναι αἱ ἕξεις μας καὶ τὰ αἰσθήματά μας καὶ ἔπρεπε νὰ ἐπιτύχωμεν αὐτὸν τὸν ἐναρμονισμὸν χωρὶς χρονοτριβήν, διότι τὸ ἄξενον τῆς θέσεως καθίστα κρισιμωτέραν τὴν κατάστασιν τῶν πληγωμένων συντρόφων.

Ἡ θέα τῆς παγωμένης ἐκτάσεως καὶ τὸ χιόνι καὶ τὸ ἀπολύτως ἄγνωστον τῆς μοίρας μας, ἐπενήργει εἰς τὴν ψυχήν μας σὰν κάτι ποῦ μᾶς ἔπνιγεν ἢ μᾶς ἐκρήμνιζε σὲ ποιὸς ξέρει τί ἀβύσσους. Ἔνοιωσα, ἐν ὅλῃ τῇ γυμνότητί της, τὴν σμικρότητα τοῦ ἀνθρώπου χαμένου μέσα εἰς τὴν ἐρημίαν τῶν πάγων. Νὰ παλαίσωμεν ἦτο ἡ λέξις. Νὰ ζήσωμεν; Νὰ σωθῶμεν; Μά! Ἡ παγωμένη ἔκτασις ἐφαίνετο νὰ περιγελᾷ τὴν ἐλπίδα μας. Δὲν ἠξεύραμεν ἀκόμη τὰ μέσα ζωῆς ποῦ ἡ Θεία Πρόνοια εἶχεν ἀφίσει νὰ πέσουν μαζύ μας.

Ἄμαθοι ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς πολικῆς περιοχῆς, ἐπροσπαθούσαμεν νὰ πιασθοῦμε ἀπὸ τὶς πρῶτες ἐλπίδες ποῦ ἐπρόβαλλαν μὲ τὴν ἰδίαν ἀπεγνωσμένην θέλησιν, μὲ τὴν ὁποίαν ἀγωνίζονται οἱ ναυαγοὶ ποῦ πολλὲς φορὲς σκεπάζει τὸ ἐχθρικὸν κῦμα.

Ἐθέσαμεν ὑπὸ σκληροτάτην δοκιμασίαν τὸ ἠθικόν μας. Μᾶς ἐτρόμαζε τὸ ὅριον τῆς ἀντοχῆς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Τὴν τραγῳδίαν τῆς πτώσεως, ποῦ ἐνέσκηψε σὰν κεραυνοκτύπημα, ἐπηκολούθησεν ἡ ἀκόμη τρομερωτέρα τραγῳδία τῆς ἀδυναμίας μας, ἡ ὁποία ὅσον τὴν διελογιζόμεθα τόσον καθίστατο τὸ ποιὸ ἔκδηλος.

ΤΟ ΑΠΟΤΡΟΠΑΙΟΝ ΘΕΑΜΑ

Ταλαντευόμενος μεταξὺ τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς δυσπιστίας ἔστρεψα γύρω μου τὸ βλέμμα διὰ νὰ παρατηρήσω μὲ στερρὰν προσοχὴν τὴν παγωμένην ἔκτασιν. Πόσον θὰ ἤθελα τὰ μάτια μου νὰ μὴν ἀντικρύσουν ποτὲ ἕνα θέαμα τόσον ἀποτρόπαιον. Ἀλλὰ ἤμουν αἰχμάλωτος τῶν πάγων καὶ ἤμουν ὑποχρεωμένος νὰ κυττάξω, νὰ κυττάξω πολλὴν ὥραν διὰ νὰ μελετήσω τοὐλάχιστον τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ τοῦ ἐχθροῦ μου. Εἶνε ἴδιον τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν τὸν πλήττῃ μιὰ μεγάλη τραγῳδία, νὰ εἶνε καταδικασμένος νὰ σκέπτεται, εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου ποῦ εἶνε ἑτοίμη νὰ τὸν καταπίῃ ἀπὸ τῆς μιᾶς στιγμῆς εἰς τὴν ἄλλην. Αὐτὴ ἡ σκέψις! Δίδει ἕνα αἴσθημα θανάτου, ὅταν ὁ θάνατος εἶνε ἀμείλικτος.

Πῶς νὰ ξεφύγῃ κανεὶς ἀπὸ αὐτὴν τὴν καταδίκην;

Μὲ προσπάθειαν ὑπεράνθρωπον ἐξοικείωσα σιγὰ-σιγὰ τὴν ψυχή μου πρὸς τὴν θέαν τῆς παγωμένης ἐρήμου. Ἡ τραγῳδία τῶν ναυαγῶν ὑπῆρχε καὶ εἰς αὐτὴν τὴν προσπάθειαν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ καὶ οἱ σύντροφοί μου κατεβάλλομεν μὲ καρτερικὴν ὑποταγὴν διὰ νὰ προσφέρωμεν εἰς τὴν ἐχθρικὴν φύσιν τὴν ταπεινότητα ἡμῶν τῶν ἀσθενῶν πλασμάτων καὶ διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν ἔτσι τοὐλάχιστον, νὰ ἐξευμενίσωμεν τὸν καταθλιπτικὸν ζυγόν της.

Ἡ παγωμένη ἔκτασις, εἰς τὴν ζώνην ὅπου μᾶς εἶχε ρίψει ἡ μοῖρα, ἦτο πιὸ ἐντυπωτικὴ παρὰ ἄλλου. Ἦτο μία ἔκτασις εἰς τὸ ἔπακρον ἀνώμαλος· μία ἐναλλαγὴ παγοβράχων ὕψους δύο περίπου μέτρων καὶ μικρῶν πεδιάδων. Ἀπὸ τοὺς βράχους ἐκείνους ὅλη ἡ ἔκτασις, ὥσπου ἔφθανε τὸ βλέμμα, παρουσίαζεν ὁμοιόμορφον ὄψιν. Πουθενὰ ἴχνος γῆς. Ποῦ καὶ ποῦ λιμνίτσες νεροῦ κεκλιμένα ἐπίπεδα πάγου ρωγμαὶ καὶ χιόνια.

ΔΥΟ ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΙΚΑΙ ΜΟΡΦΑΙ

Κατώρθωσα νὰ διώξω ἀπὸ τὴν ὅρασίν μου αὐτὸ τὸ θέαμα ποῦ ἐνέκρωνε τὸν λογισμόν μου καὶ μέσα μου ἐξύπνησαν δυὸ παρηγορητικὲς μορφές. Ἡ Πατρὶς καὶ ἡ μητέρα. Ηὐχαρίστησα τὴν Θείαν Πρόνοιαν. Ἀπὸ τὶς εἰκόνες αὐτές, ποῦ ἐπρόβαλαν ἐμπρός μου πιὸ σεβάσμιες ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν, ἐπῆρα θρεπτικὴν τροφὴν γιὰ τὸ θάρρος μου. Ἐνεψυχώθη κάπως ἡ ζωή μου καὶ τὸ βάρος τῆς συμφορᾶς ἔγινεν ὀλιγώτερον πιεστικόν.

Ἡ Πατρίς μοῦ ὡμίλησε μὲ ὅλας τὰς ἀναμνήσεις της, μὲ τὴν ὑποβλητικὴν γοητείαν τῶν τοπείων της. Πόσον ἦτο γλυκὺ μαζὶ καὶ θλιβερὸν νὰ βλέπω ἐμπρός μου, ἐπάνω εἰς τοὺς πάγους, τὴν Ἰταλίαν τρέμουσαν μὲ στοργὴν διὰ τὴν μεγάλην συμφορὰν ποῦ ξαφνικὰ μᾶς ἐκτύπησεν ἐπάνω εἰς τὸν δρόμον τῆς νικηφόρου ἐπιστροφῆς. Ἐπρόφερα πολλὲς φορές, μὲ βαθεῖαν συγκίνησιν ποῦ ἐπροσπάθησα νὰ κρύψω ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τὸ σεβαστὸν ὄνομα τῆς Χώρας μου.

Ὡς διὰ μαγείας ἀνέκτησα, μέσα εἰς μίαν τόσον παράδοξον περίστασιν, τὴν συνείδησιν τῆς ἐθνικῆς μου ὑποστάσεως.

Αὐτὸ ὑπῆρξεν εὐεργέτημα γιὰ μένα· εὐεργέτημα ὀφειλόμενον ἀσφαλῶς εἰς τὸν Θεόν.

Ξαναγεννήθηκαν τὰ ὄνειρα καὶ ἡ σπαρακτικὴ ἀπαισιοδοξία τῶν πρώτων στιγμῶν δὲν ἔπνιγε τὸ εἶναί μου. Ἐπρόβαλαν πάλιν μέσα μου μερικὲς ἐλπίδες. Ἡ Ἰταλία θὰ ἔσπευδεν εἰς ἀναζήτησίν μας καί, ποιὸς ξέρει, ἴσως θὰ μᾶς ἐγλύτωνεν ἀπὸ τοὺς κινδύνους.

Ἄρχισα νὰ ἐλπίζω μὲ ὀλιγωτέραν ἀπιστίαν. Ὠνειρευόμουν καὶ ἐποθοῦσα τὴν σωτηρίαν ὄχι σὰν ἐγωϊστικὴν ἀνάγκην τῆς ζωῆς μου· ἀλλὰ μὲ τὴν ἱερὰν ὑπερηφάνειαν νὰ δώσω εἰς τὴν Πατρίδα μου ἕνα παράδειγμα θυσίας ἀντάξιον τῶν ἐντολῶν της. Ἡ Ἰταλία ἔλαμπε μέσα εἰς τὴν ψυχήν μου σὰν λαμπάδα ποῦ διέλυε τὸ σκότος τῆς ἐπισφαλοῦς μας τύχης.

Δὲν ἤθελα πιὰ νὰ ἀπελπισθῶ γιὰ μένα καὶ γιὰ τοὺς συντρόφους μου. Ἀκόμη καὶ ἡ σκέψις τοῦ θανάτου ἐπάνω εἰς τοὺς πάγους δὲν μοῦ ἦτο πιὰ τόσον ὀδυνηρά. Ἡ ἀνάμνησις τῆς πατρίδος μοῦ ἔλεγεν ὅτι, καὶ ἂν δὲν κατωρθώναμεν νὰ σωθοῦμε, χωρὶς λύπην θὰ ἐτελειώναμεν ἐκεῖ τὴν ζωήν μας, γιατὶ κατόπιν ἡ Ἰταλία θὰ ἐξύμνει τὸν θάνατόν μας ὡς τίτλον ἀγάπης πρὸς τὴν δόξαν της.

Ἡ ἀγάπη τῆς πατρίδος εἶνε ὡραῖον πρᾶγμα. Ἀλλὰ τὴν καθίστα ὡραιοτέραν μέσα στὴν καρδιά μου τὸ τραγικὸν συμβὰν καὶ ὁ μακρυνός μας χωρισμός.

Η ΜΑΝΝΑ ΜΟΥ!

Ἔτσι ἐδέχθην τὸ σκληρὸν πλῆγμα καὶ τὸν κίνδυνον σὰν νόμον, εἰς τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ὑπακούσω μὲ συναίσθημα ἠρέμου ἐγκαρτερήσεως. Ἔτσι μὲ ὀλιγωτέραν ἀγωνίαν ἔφερα ἐμπρός μου τὴν εἰκόνα τῆς ἄλλης μητέρας, ἐκείνης ποῦ, μέσα στὸ ἥσυχο σπιτάκι της, προσηύχετο γιὰ μένα καὶ μ' ἐπερίμενε μὲ πονεμένην ἀβεβαιότητα τὴν ὁποίαν μόνον ἡ μητέρες ἠμποροῦν νὰ νοιώσουν.

Ἡ μάννα μου! Ἡ ἀτελείωτη ἀγάπη μου! Τὸ μόνον προσφιλὲς πρόσωπον τῆς ζωῆς μου!

Ὤ νὰ μποροῦσα νὰ τὴν ξαναϊδῶ! Νὰ τὴν εἶχα κοντά μου ἐδῶ στοὺς πάγους! Μὰ τί ἰδέα! Τὸ ξέρω. Τὸ νὰ πλάθῃ κανεὶς ὄνειρα μέσα στὸν κίνδυνο, εἶνε καὶ αὐτὸ μιὰ ἐνίσχυσις, τὴν ὁποίαν ὀλίγοι αἰσθάνονται. Τὴν ἀνεπόλησα μὲ τόσον ἔντονον στοργήν, ὥστε ἐνόμισα ἀληθινὰ πῶς τὴν εἶχα μαζί μου καὶ πῶς ἐπρόκειτο καὶ αὐτὴ νὰ συμμερισθῇ τὴν ζωὴν τῆς παγωμένης ἐρήμου. Ἐσκέφθην πῶς ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωκε τὴν μητρικὴν καὶ τὴν υἱϊκὴν στοργὴν γιὰ νὰ ἠμποροῦμε νὰ εὐλογοῦμε τὴν ζωήν, τὴν τόσον γεμάτην ἀπὸ ἄγνωστα πεπρωμένα, ὡς δῶρον ἀνεκτίμητον.

Ἐπάνω στοὺς πάγους ἐκατάλαβα πῶς ἡ ἀνάμνησις τῆς μητέρας ἀσκεῖ ἐπὶ τοῦ κινδυνεύοντος ἀνθρώπου τὴν ἰδίαν μὲ τὸν Θεὸν σωτήριον ἐπιρροήν. Ἡ μητέρα εἶνε τὸ σύμβολον τῆς ὑπερτάτης ὑπομονῆς: τῆς ἀρετῆς ποῦ μᾶς κάμνει νὰ ἀνακύπτωμεν ἀπὸ κάθε κατάπτωσιν. Χάρις σ' αὐτὴν ἀνέκτησα τὸ σθένος μου ἐπάνω εἰς τὸν τυραννικὸν πάγον. Αὐτὴ μοῦ ἐνεφύσησε τὴν δύναμιν νὰ συρθῶ μέχρι τῆς ὑστάτης θυσίας γιὰ νὰ καταστήσω βεβαιοτέραν τὴν ἐλπίδα τῆς ζωῆς.

Μόνον ἡ μητέρα ξέρει γιατὶ δὲν πρέπει νὰ πεθαίνωμε, γιατὶ πρέπει νὰ σώζωμεν πάσῃ θυσίᾳ τὴν ζωήν μας. Αὐτὴ μὲ ἐδίδαξεν ὅτι ἡ ζωὴ εἶνε ἕνα δῶρον τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ὑπερασπισθῇ κανεὶς πρὸ πάντων κατὰ τὰς ὥρας τοῦ κινδύνου. Αὐτὴ ποῦ μᾶς ἔδωκε τὴν ζωὴν μὲ τὸν καρτερικὸν καὶ γεμᾶτον πίστιν πόνον της, ἄνοιγε, τὴν ψυχήν μου εἰς τὰς ἡρωϊκὰς ἀποφάσεις ἀπὸ τὰς ὁποίας ἤλπιζα τὴν ἀπελευθέρωσιν.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ σκηνή. — Ὁ Μάλγκρεμ σκεπτικός. — Ἡ ἐγκατάστασις τῶν ναυαγῶν. — Ἀλληλονοσήλευσις. — Τὸ πτῶμα τοῦ Πομέλλα. — Ὁ ἀσύρματος. — Τὸ πρῶτον «S.O.S.». — Ὁ πρῶτος ὕπνος.

ΕΜΠΙΣΤΕΥΕΣΘΕ
τὰς ἀπολυμάνσεις σας εἰς τὸν
ΟΙΚΟΝ ΓΕΝ. ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΕΩΝ
Ο „ΚΡΙΝΟΣ"
Γραφεῖα Ἀθηνῶν: Στοὰ Μαρούλη
Λεωφ. Πανεπιστημίου 47, Δωμάτιον 1
Γραφεῖα Πειραιῶς:
Ὁδὸς Κολοκοτρώνη 131.

Ἡ ἱστορία ἑνὸς αἱμοβαφοῦς ἥρωος

Ὄλιβερ Κρόμβελ

(Οἱ ἀγῶνες ἑνὸς δικτάτορος)

Τοῦ Ἄγγλου ποιητοῦ κ. Τζὼν Ντρινκουότερ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ

Η ΝΕΟΤΗΣ ΤΟΥ ΚΡΟΜΒΕΛ

Τὴν 23ην Ἀπριλίου 1616 ὁ Ὄλιβερ Κρόμβελ εἰσήχθη ὡς τακτικὸς μαθητὴς εἰς τὸ Κολλέγιον τοῦ Σίδνεϋ Σώσσεξ. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἀπέθνησκεν ὁ Σαίξπηρ. Κανεὶς δὲν ἐθεώρησεν ἀπαραίτητον νὰ σημειώσῃ τί ἔκαμεν καὶ πῶς ἐσπούδασεν εἰς τὸ Καίμπριτζ ὁ Ὄλιβερ Κρόμβελ. Διατί, ἄλλως τε, θὰ ὑπεβάλλετο κανεὶς εἰς αὐτὸν τὸν κόπον προκειμένου περὶ ἑνὸς νέου οὐδόλως διαφέροντος ἀπὸ ἑκατοντάδας ἄλλων; Τίποτε ἐξ ὅσων γνωρίζομεν διὰ τὰ χρόνια του αὐτὰ δὲν προοιώνιζε τὸν μέγαν ρόλον τὸν ὁποῖον ἔμελλε νὰ παίξῃ. Ὁ θρῦλος, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ Κρόμβελ ἐγελοιοποιήθη ὑπὸ τῶν συμμαθητῶν του, διότι μίαν πρωΐαν τοῖς παρουσιάσθη μὲ χάρτινον στέμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ λέγων ὅτι θὰ ἐγίνετο κάποτε βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, δὲν ἔχει καμμίαν πραγματικὴν βάσιν. Καμμία ἔνδειξις δὲν ὑπάρχει ὅτι τότε διέγνωσε κανεὶς εἰς αὐτὸν ἀξιοσημειώτους ἱκανότητας ἢ διαθέσεις. Οὔτε ὁ ἴδιος εἶχε συνείδησιν τοιούτων ἀρετῶν. Ὅταν διέμενεν εἰς τὸ Καίμπριτζ ἐκλήθη, ὅταν ἐτελείωσε τὰς σπουδάς του, νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὰς ὑποθέσεις μιᾶς εὐπόρου ὁπωσδήποτε οἰκογενείας, τῆς ὁποίας ἀπέβαινεν ἀρχηγός. Ἡ ἡμέρα αὐτὴ ἦλθεν ἐνωρίτερον ἀφ' ὅ,τι ἀνεμένετο. Ὁ Ὄλιβερ ἐφοίτα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἀπὸ ἑνὸς μόλις ἔτους, ὅταν ἀπέθανεν ὁ πατήρ του. Ἐπανῆλθεν εἰς τὸ Οὔντιγκτον καὶ ἐγκατέλειψεν ὁριστικῶς τὸ Καίμπριτζ περὶ τὰ μέσα τοῦ 1617. Διὰ λόγους οἱ ὁποῖοι μᾶς διαφεύγουν τώρα, δὲν ἐπεφορτίσθη μὲ τὴν διαχείρισιν τῆς πατρικῆς περιουσίας ἂν καὶ ἦτο ὁ μόνος ἄνδρας τῆς οἰκογενείας. Ὁ Καρλάϊλ παρατηρεῖ ὅτι ὁ δεκαοκταετὴς νεανίας, ποὺ ἦτο τότε ὁ Ὄλιβερ, δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ καταλάβῃ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ τὴν θέσιν τοῦ ἐκλιπόντος πατρός του καὶ ὅτι διὰ νὰ προετοιμασθῇ διὰ τὰ νέα του καθήκοντα μετέβη διὰ νὰ σπουδάσῃ νομικὰ εἰς τὸ Λονδῖνον. Ὁ συλλογισμὸς αὐτὸς δὲν εἶνε πειστικός, γνωρίζομεν ὅμως ὁπωσδήποτε ὅτι μετέβη πράγματι εἰς Λονδῖνον. Λέγεται ὅτι κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Λίνκολν, ἂν καὶ εἰς τὰ κατάστιχα τοῦ ἱδρύματος αὐτοῦ δὲν φαίνεται σημειωμένη ἡ παρουσία του. Ἐν γένει τίποτε δὲν γνωρίζομεν βέβαιον περὶ τῶν ἐνεργειῶν του μέχρι τοῦ 1620, ἐκτὸς μόνον ὅτι κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος ἐνυμφεύθη ἐν Λονδίνῳ.

Ὁ Χὴθ ἰσχυρίζεται ὅτι διεπίστωσεν ὅτι μερικὰ παραπτώματα τοῦ Κρόμβελ κατὰ τὴν νεότητά του εἶχον γεννήσει φόβους περὶ τοῦ μέλλοντός του καὶ ὅτι μετὰ τὸ Καίμπριτζ εἶχεν ἀποκτήσει φήμην «μπεκρῆ» καὶ «παραλυμένου». Ἐξ αἰτίας τῶν ἐλαττωμάτων αὐτῶν, λέγει ὁ Χὴθ, ἡ μητέρα του τὸν ἐξώρισεν εἰς τὸ Λονδῖνον διὰ νὰ μὴ διαφθείρῃ τὴν οἰκογένειαν. Ἡ «φαῖνα» αὐτή, ὅπως ἀπεκάλεσε ὁ Καρλάϊλ τὸν Χήθ, ὑπερβάλλει πολὺ τὰ πραγματικὰ γεγονότα. Εὔκολον εἶνε νὰ προσάπτωνται τοιαῦται κατηγορίαι εἰς οἰονδήποτε, οἱ δὲ ἐξ ἐπαγγέλματος δυσφημισταὶ ἀσμένως ἐπιδίδονται εἰς αὐτὸ τὸ ἔργον, ἀλλ' ἡ κοινωνία ἔχει ὡς κανόνα νὰ μὴ δίδῃ καμμίαν πίστιν εἰς τὰς τοιαύτας κατηγορίας, ὅταν δὲν βασίζωνται ἐπὶ ἀποδείξεων. Ὁ Χὴθ καὶ οἱ φίλοι του οὐδέποτε ἠδυνήθησαν νὰ προσκομίσουν τὴν ἐλαχίστην ἀπόδειξιν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν λεγομένων των. Τὰ ὀλίγα ποὺ γνωρίζομεν περὶ τῶν σχέσεων τοῦ Κρόμβελ καὶ τῆς μητρός του μαρτυροῦν ὅτι οὐδέποτε ἔλειψεν ἀπὸ αὐτὰς ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ἡ τρυφερότης. Ὅτι ὁ νεαρὸς Κρόμβελ διεσκέλισε φράκτας καὶ ἔκλεψεν ἕνα-δύο περιστέρια διὰ νὰ τὰ μαγειρεύσῃ, αὐτὸ εἰμποροῦμεν νὰ τὸ πιστεύσωμεν. Εἰμποροῦμεν ἀκόμη νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι νέος ἔκαμε μίαν-δύο φορὰς κατάχρησιν μπύρας ἢ κρασιοῦ καὶ ὅτι ἐφίλησε τὴν ὑπηρέτριαν τοῦ καπηλείου. Ἀλλὰ τὸ νὰ τὸν παρουσιάζῃ κανείς, ὅπως κάμνῃ ὁ Χὴθ, ὡς ἀδιόρθωτον ὀργιαστήν, αὐτὸ ὑπερβαίνει τὰ ὅρια.

Εἰς ἡλικίαν εἴκοσιν ἐτῶν ὁ Κρόμβελ εἶχεν ἀσφαλῶς συνείδησιν τῶν ἀντιθέτων ρευμάτων, τὰ ὁποῖα ἐξεδηλοῦντο ἐντὸς τοῦ Ἀγγλικοῦ Κράτους. Ἀσφαλῶς δὲν ἠγνόει ὅτι αἱ πράξεις καὶ οἱ τρόποι ἑνὸς ἀπεχθοῦς ἀτόμου, ὀνόματι Βούκιγχαμ, καθίστων θλιβερὰν τὴν ζωὴν τῶν ἁπλῶν πολιτῶν εἰς τὸ Χούτιγκτον καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἡ δημιουργικὴ δύναμις τῆς ἐπὶ τῆς Ἐλισάβετ Ἀγγλίας δὲν εἶχεν ἀκόμη ἐξαντληθῆ καὶ τὸ ἔθνος εἰμποροῦσεν ἀκόμη νὰ ζήσῃ μὲ τοὺς συσσωρευμένους πόρους, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ φόβος καταστροφῆς. Ἀλλὰ κατηνάλισκε τὰ κεφάλαιά του τὸ ἔθνος καὶ οἱ φωτισμένοι πατριῶται ἀντελαμβάνοντο ὅτι θὰ ἐχρειάζετο κάποτε κάποια ἀπόδοσις λογαριασμοῦ. Διεκδικοῦσα ὑπὲρ τοῦ Στέμματος προσωπικὴν καὶ ἄμεσον ἐξουσίαν, ἡ Βασίλισσα Ἐλισάβετ ἀπεδεικνύετο ἀληθινὴ κόρη τοῦ Ἐρρίκου VIII. Ἄλλωστε, ὅπως καὶ ὁ πατήρ της, εἶχε τὴν φρόνησιν νὰ μὴ παραγνωρίζῃ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ νὰ τὴν χρησιμοποιῇ ὑπὲρ τῶν σκοπῶν της. Πᾶν ἄτομον, ὅσον διακεκριμένον καὶ ἂν ἦτο, ὅσον ὑψηλὰ καὶ ἂν ἵστατο, ἂν εἶχε τὴν ἀτυχῆ ἀφροσύνην ν' ἀντιταχθῇ εἰς τὰ σχέδια τῆς Βασιλίσσης, ἐδιδάσκετο σκληρῶς ὅτι ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία ἐν Ἀγγλίᾳ ἦτο ἁπλοῦς μῦθος. Ἀλλ', ἡ Ἐλισάβετ, βοηθουμένη ὑπὸ ὑπουργῶν ἐκτάκτου ἱκανότητος ἐφυλάγετο πολὺ ὥστε νὰ μὴ προσκρούῃ εἰς τὰ γενικὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων της. Αἱ δημιουργίαι τῶν ποιητῶν καὶ αἱ ἀνακαλύψεις τῶν ἐξερευνητῶν, αἱ νέαι ἀγοραὶ ποῦ καθημερινῶς ἠνοίγοντο διὰ τὸ Ἀγγλικὸν ἐμπόριον, ἡ ταχεῖα ἀνάπτυξις τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων καὶ ἡ πρόοδος τῆς σκέψεως πρὸς τὴν νεωτέραν φιλοσοφίαν περιέβαλλον μὲ φωτοστέφανον τὴν Αὐλὴν καὶ τὸ πρόσωπον τῆς Βασιλίσσης καὶ παρεῖχον εἰς αὐτὴν μὲν ἀναμφισβήτητον καὶ λαμπρὸν γόητρον, εἰς δὲ τοὺς κατοίκους τοῦ Βασιλείου ἐλευθερίαν καὶ δυνατότητα εὐρείας δράσεως. Βεβαίως οἱ ἐγγύτατοι σύμβουλοι τοῦ Στέμματος ἐτίθεντο εἰς σκληρὰν δοκιμασίαν. Οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἠδύνατο νὰ εἶνε βέβαιος περὶ τῆς αὔριον, ἂν θὰ διετήρει τὴν θέσιν του ἢ καὶ αὐτὴν τὴν ζωήν του, ἀλλ' ὁ ἁπλοῦς Ἄγγλος πολίτης ἠδύνατο νὰ ὑπολογίζῃ ὅτι ἦτο μέτοχος εἰς μίαν καλὴν καὶ προσοδοφόρον ἐπιχείρησιν.

Ὑπὸ τοὺς πρώτους Στούαρτ ἡ κατάστασις μετεβλήθη βαθμιαίως ἐν ἀρχῇ, ἀλλ' ὅσον βαθμιαία καὶ ἂν ἦτο ἡ μεταβολὴ δὲν ἠδύνατο νὰ διαφύγῃ τὴν ἀντίληψιν ἑνὸς ἐμπείρου παρατηρητοῦ. Ὁ Ἰάκωβος Ι δὲν ἐνόησεν, ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε προσεπάθησε νὰ ἐννοήσῃ τὸν Ἀγγλικὸν λαόν. Πείσμων καὶ παράδοξος, δὲν ἐστερεῖτο κάποιας ἐπιδόσεως εἰς τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας· ὡς κυρίαρχος ἐπόθει τὴν πάσῃ θυσίᾳ εἰρήνην. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν προσωπικήν του ἠρεμίαν, ἐζήτησε νὰ δημιουργήσῃ μίαν κατάστασιν πραγμάτων, τῆς ὁποίας αἱ τραγικαὶ συνέπειαι κατέστησαν ἐντὸς εἴκοσιν ἐτῶν τραγικῶς αἰσθηταὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους του. Ἐν πρώτοις εἶχεν ἀνάγκην τεραστίων ποσῶν διὰ ν' ἀντιμετωπίζωνται αἱ σπατάλαι, αἱ ἰδικαί του καὶ τῶν εὐνοουμένων του, κυρίως τοῦ Βούκιγχαμ. Κανεὶς περιορισμός, καμμία συναίσθησις εὐθύνης δὲν ἔπρεπε νὰ συγκρατῇ ἢ νὰ στενοχωρῇ τὸν Κυρίαρχον. Ὁ Ἰάκωβος Ι καὶ ὁ Βούκιγχαμ διεξεδίκουν τὸ δικαίωμα νὰ δύνανται νὰ πράττουν πᾶν ὅ,τι τοῖς ἐφαίνετο καλόν, ὅταν ἤθελαν καὶ μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς ἐπιδείξεως. Ἡ Χώρα ὤφειλε μόνον νὰ πληρώνῃ καὶ νὰ σιωπᾷ. Οἱαδήποτε καὶ ἂν ἦτο ἡ ἰδιοτροπία τῆς στιγμῆς, εἴτε ἐπρόκειτο περὶ θαλασσίας ἐκδρομῆς, εἴτε περὶ κυνηγίου, ἔπρεπεν ὅλοι ἀμέσως νὰ ὑποκλίνωνται ἐνώπιον τῆς θελήσεως τοῦ Βασιλέως. Ὁ Ἰάκωβος καὶ οἱ παράσιτοί του δὲν φαίνεται νὰ ὑπώπτευον καθόλου ὅτι ἦτο δυνατὸν κάποτε νὰ ἐξαναστῇ ὁ λαὸς ἐναντίον τῶν ἀξιώσεών των. Ὁ Βασιλεὺς ἐλικνίζετο ὑπὸ τῆς πλάνης ὅτι εἷς Κυρίαρχος δὲν εἶχε νὰ φοβῆται τίποτε ἐδῶ κάτω, ὁ δὲ Βούκιγχαμ ἀπησχολημένος ἀποκλειστικῶς πῶς νὰ στολίσῃ τὴν φωληάν του, οὐδόλως ἐφαίνετο ἀνησυχῶν διὰ τὸ τί θ' ἀπεγίνετο ἂν κατερρίπτετο τὸ δένδρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔκτιζε τὴν φωληάν του.

Τότε ἤρχισαν αἱ οἰκονομικαί, φορολογικαὶ ἰδίως ἀνωμαλίαι. Ὅλα τὰ μέσα ἦσαν καλὰ διὰ τὸν Βασιλέα, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ προμηθευθῇ χρῆμα καὶ οὐδεμία ἀντίστασις κατὰ τῶν ἀξιωματούχων τοῦ Στέμματος ἦτο δυνατή. Ἡ ἀντίληψις περὶ τοῦ θείου δικαίου τῆς Μοναρχίας, ἡ τόσον προσφιλὴς εἰς τοὺς δύο πρώτους Στούαρτ, ἦτο δυνατὸν νὰ παρασταθῇ ὑπὸ ἀφῃρημένην καὶ λογικὴν μορφήν, ἀλλὰ κατήντησεν εἰς τὴν ἀξίωσιν τοῦ Βασιλέως ὅπως δαπανᾷ κατ' ἀρέσκειαν τὰ χρήματα τοῦ δημοσίου εἰς ὅ,τι ἤθελε χωρὶς νὰ δίδῃ ποτὲ λογαριασμόν. Ἡ Ἐλισάβετ οὐδέποτε θὰ διέπραττε τόσον χονδροειδὲς σφάλμα, καὶ ἐν τούτοις θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ ριφθῇ εἰς περιπετείας μὲ περισσοτέρας ἐλπίδας ἐπιτυχίας, κάμνουσα ἔκκλησιν πρὸς τὸ γεννώμενον ἐθνικὸν αἴσθημα. Μετὰ μίαν γενεὰν ὁ ἐνθουσιασμὸς κατέπεσε καὶ ἡ χώρα ἐδυσπίστει. Ἡ Ἐλισάβετ ἀπεγύμνωνε τῆς περιουσίας του ἕνα πλούσιον αὐλικόν, χωρὶς τὴν ἐλαχίστην τύψιν συνειδήσεως, ἀλλ' ἐπρόσεχε νὰ γίνεται καλὴ καὶ κανονικὴ χρῆσις τοῦ δημοσίου θησαυροῦ. Ὁ Ἰάκωβος δὲν εἶχε τὸ ἀσφαλὲς βασιλικὸν ἔνστικτον τῆς Ἐλισάβετ, οὔτε τὴν ἀκεραιότητά της. Ἐὰν τὰ τακτικὰ ἔσοδα τοῦ ἐφαίνοντο ἀνεπαρκῆ, δὲν ἐδισταζε καθόλου νὰ τὰ συμπληρώνῃ ἐπιβάλλων ἐκτάκτους φορολογίας εἰς τὸν λαόν. Καὶ ὁ λαὸς ταχέως ἀντελήφθη ὅτι ἡ συμπεριφορὰ αὐτὴ τοῦ Βασιλέως δὲν τοῦ ἔδιδεν εἰς ἀντάλλαγμα οὔτε κῦρος οὔτε τιμήν. Θὰ ἦτο πολὺ παρακεκινδυνευμένον νὰ ὑποστηρίξῃ κανεὶς ὅτι ἡ ἀνταρσία τῶν Πουριτανῶν ἐγεννήθη ἐκ τῆς ἀφορμῆς αὐτῆς, ἀλλ' ἀσφαλῶς αὐτὴ πρὸ παντὸς ἦτο ἡ δημιουργήσασα τὴν κατάστασιν πνευμάτων ἐκείνην ἐν τῇ ὁποίᾳ κατέστη δυνατὸν νὰ διαπιστωθῇ ἡ ἀνταρτικὴ βούλησις.

Ἐξ ἄλλου, ὁ Ἰάκωβος ἤθελε νὰ διάγῃ εἰρηνικῶς μὲ τὰ ξένα κράτη. Ἀλλ' ἡ ἀξιέπαινος καθ' ἑαυτὴν φιλοδοξία αὐτὴ ἐπ' οὐδενὸς θετικοῦ σχεδίου ἐβασίζετο. Ἐπεθύμει νὰ εἶνε φίλος μὲ ὅλον τὸν κόσμον, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν θὰ εἶχε μερίμνας, ἀλλὰ δὲν εἶχεν οὔτε τὴν δύναμιν, οὔτε τὴν ὄρεξιν νὰ σκεφθῇ ἐπὶ ποίων στερεῶν βάσεων διαρκοῦς φιλίας μεταξὺ τῶν ἐθνῶν ἔπρεπε νὰ ἱδρυθῇ τὸ οἰκοδόμημα τῆς εἰρήνης.

Ἀναμφιβόλως καὶ ὁ σοφὸς Σολομῶν δὲν θὰ κατώρθωνε νὰ ξεδιαλύνῃ τὸ περίπλοκον μπέρδευμα τῶν πολιτικῶν μηχανορραφιῶν ἐν τῇ τότε Εὐρώπῃ, ἀλλὰ ἡ Βασιλεία δὲν ἠδύνατο νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ, εἰμὴ φαινομένη ὅτι ἀσκεῖ μίαν πολιτικὴν συνεπῆ, σταθερὰν καὶ εὐνοοῦσαν τὰ συμφέροντα ἢ τὴν καλὴν φήμην τοῦ ἔθνους. Ὁ Ἰάκωβος ὅμως ποτὲ δὲν εἶχε λογικὴν εἰς τὴν διπλωματίαν του· ἠρνεῖτο δὲ ν' ἀναγνωρίσῃ εἰς τὴν χώραν τὸ δικαίωμα οἱασδήποτε ἀντιρρήσεως κατὰ τῶν ἰδιοτροπιῶν του.

Μετεπήδα ἀπὸ τῆς μιᾶς συμμαχίας εἰς τὴν ἄλλην, ἀνελάμβανεν ὑποχρεώσεις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων καμμία ἐλπὶς δὲν ὑπῆρχε καὶ μετεῖχε σκοτεινῶν ραδιουργιῶν κατὰ τὰς ὁποίας ἀνεδείχθη μὲν ἐφάμιλλος τῶν ἀντιπάλων του εἰς τὸν δόλον, ἀλλ' ὄχι καὶ εἰς περίνοιαν ἢ σταθερότητα. Θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ ἄνευ διαμαρτυρίας δεκτὴ ὑπὸ τῶν πολι-

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΤΕΓΑΣΙΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδης, ὅστις ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσῃ χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Καβάλλαν, ἀνέβαλε τὴν ἀναχώρησίν του λόγῳ ἐκκρεμότητος διαφόρων ζητημάτων, διὰ τὴν διευθέτησιν τῶν ὁποίων θὰ παραμείνῃ ἐνταῦθα μέχρι τῆς Τετάρτης.

Ὁ κ. Ἐμμανουηλίδης προέβη χθὲς εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις, σχετικῶς μὲ τὴν προχθεσινὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς στεγάσεως συνεργασίαν του μὲ τὸν κ. Πρωθυπουργόν:

«— Ἐκ μιᾶς ἐπιθεωρήσεως τὴν ὁποίαν ἐνήργησα χθὲς εἰς τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς τῆς πρωτευούσης, καὶ τὴν ὁποίαν σημειωτέον θὰ συνεχίσω καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα, ἀντελήφθην ὅτι τὸ ἔργον τῆς στεγάσεως εἰς τὴν πρωτεύουσαν προχωρεῖ ἀρκετὰ καλῶς. Εἰς μερικοὺς συνοικισμοὺς μόνον συνέβησαν καθυστερήσεις, λόγῳ ἀνεπαρκείας τῶν ἐργολάβων, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς φροντίζομεν νὰ ταυτοποιήσωμεν οὕτως ὥστε ταχέως νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τῆς προσφυγικῆς στεγάσεως διὰ τὴν πρωτεύουσαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπαρχίας, ἐκ τῆς τελευταίας μου περιοδείας ἀντελήφθην ὅτι ἀπαιτεῖται διαρκὴς ἐπίβλεψις καὶ ἐπὶ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐπὶ τῶν ἀναλαμβανουσῶν τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἑταιρειῶν, καθόσον λόγῳ ἀμελείας των καὶ ἀσυγχωρήτου ἀδιαφορίας ἔχει ἐπέλθει τρομακτικὴ καθυστέρησις. Διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων θὰ ἐπιχειρήσω κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος νέον ταξείδιον εἰς Καβάλλαν καὶ Δράμαν. Ἀπόφασίς μου εἶνε ὅπως τὸ ζήτημα τῆς προσφυγικῆς στέγης λυθῇ μέχρι τοὐλάχιστον τοῦ προσεχοῦς Νοεμβρίου. Κατήρτισα τὸ σχετικὸν πρόγραμμα, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἐκτέλεσιν θὰ ἐπιβλέψω προσωπικῶς.»

—Τὸ «Πολιτικὸν Μικρασιατ. Κέντρον»

Σχετικῶς μὲ τὴν στάσιν τοῦ ἐνταῦθα «Πολιτικοῦ Μικρασιατικοῦ Κέντρου» ἀπέναντι τῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς τελευταίας ἀντικυβερνητικῆς προσφυγικῆς κινήσεως ἀφ' ἑτέρου, ἐγένοντο χθὲς ἐκ μέρους τούτου αἱ κάτωθι ἀνακοινώσεις:

«Τὸ Πολιτικὸν Μικρασιατικὸν Κέντρον καὶ σήμερον ὡς καὶ εἰς τὸ παρελθὸν δὲν παύει ἐνδιαφερόμενον διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων, τῶν ὁποίων ἡ αἰσία ἔκβασις ἐνδιαφέρει ἐξ ἴσου τὴν διοίκησιν αὐτοῦ καὶ τοὺς ὀπαδούς του.

Σήμερον ὅμως, ὁπότε ἡ Κυβέρνησις Βενιζέλου δὲν παραλείπει εὐκαιρίαν εἰς τὸ νὰ λαμβάνῃ ὁριστικὰς ἀποφάσεις ρυθμίσεως τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων, θεωρεῖ ὡς ἐπιβαλλομένην τὴν ἀποχὴν ἀπὸ πάσης κινήσεως ἥτις ἤθελε τυχὸν διαταράξει τὴν κυβερνητικὴν ταύτην προσπάθειαν.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὸ ζήτημα τῶν ἀποζημιώσεων φρονεῖ ὅτι τοῦτο, ἐφ' ὅσον θὰ ἀπασχολήσῃ εἰς τὸ λίαν προσεχὲς μέλλον τὴν Κυβέρνησιν Βενιζέλου, θὰ εἰσέλθῃ τότε ἀσφαλῶς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ὁριστικῆς ρυθμίσεώς του ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προσφυγικῶν δικαίων.»

—Θὰ γίνουν ἀναθεωρήσεις;

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀνεγράφησαν πληροφορίαι περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν.

Σχετικῶς πληροφορούμεθα ὅτι πράγματι πρὸ πενταμήνου ἡ Διεύθυνσις Ἀνταλλαγῆς εἶχε καταρτίσει σχέδιον νόμου ἀναθεωρήσεως τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὅμως δὲν ἐλήφθη οὐδεμία ὁριστικὴ ἀπόφασις.

Ἐν τούτοις αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι δὲν ἔπαυσαν ἐξετάζουσαι τὸ ζήτημα τοῦτο πρὸς ἐξεύρεσιν τρόπου ἀναθεωρήσεως, διὰ τοῦ ὁποίου ἤθελεν ἐξασφαλισθῆ ἡ ἐπιδίκασις εἰς ἕκαστον τῶν δικαιούχων τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῆς ἐγκαταλειφθείσης περιουσίας του.

Πάντως τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ ἀπασχολήσῃ εἰς μακρὰς συσκέψεις τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργοὺς καὶ τοὺς πρόσφυγας βουλευτὰς καὶ γερουσιαστάς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων καὶ θὰ ληφθῇ ὁριστικὴ ἀπόφασις.

—Οἱ οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοί

Ἡ Ὁμοσπονδία τῶν Οἰκοδομικῶν Προσφυγικῶν Συνεταιρισμῶν θὰ παρουσιασθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Προνοίας, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ θὰ ὑποβάλῃ ὑπόμνημα περιέχον τὰ αἰτήματα αὐτῆς.

Ἐπίσης διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἀπαλλοτριώσεων ἡ Ὁμοσπονδία θὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

ΟΙ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΙ ΕΜΕΙΝΑΝ ΧΩΡΙΣ ΝΕΡΟ !

ΜΕΓΙΣΤΗ ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ

Εἰς τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς συνοικισμοὺς Ἀθηνῶν παρετηρήθη χθὲς μεγίστη ἔλλειψις ὕδατος κατόπιν τῆς μὴ κινητοποιήσεως τῶν βυτίων τοῦ Δήμου, διὰ τῶν ὁποίων, ὡς γνωστόν, ὑδρεύονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ συνοικισμοί. Ὁ «Βύρων», ἡ «Καισαριανή», ἡ «Ν. Ἰωνία», ὁ συνοικισμὸς Ἀμπελοκήπων καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι μικροσυνοικισμοὶ ἔμειναν σχεδὸν ἄνευ ποσίμου ὕδατος, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον προεκάλεσε μεγίστην ἐξέγερσιν τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου. Εἶνε πιθανὸν σήμερον νὰ γίνουν ἐπίσημα διαβήματα πρὸς τοὺς ἁρμοδίους.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου παρέχονται αἱ κάτωθι πληροφορίαι:

Συνεπείᾳ τοῦ κλεισίματος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ξενοφῶντος γκαρὰζ τοῦ Δήμου, ὅπου αἱ ἀποθῆκαι βενζίνης καὶ ἐλαίου καὶ τὸ συνεργεῖον τῶν αὐτοκινήτων, δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ κυκλοφορήσουν οὔτε κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν τὰ αὐτοκίνητα τοῦ καταβρέγματος, τῆς ὑδρεύσεως τῶν συνοικισμῶν καὶ τῆς ἀποκομιδῆς τῶν σκουπιδιῶν.

Διὰ σήμερον ὁ Δῆμος, παρὰ τὰς παρουσιαζομένας δυσχερείας ἐκ τοῦ κλεισίματος τοῦ γκαράζ, καταβάλλει μεγάλας προσπαθείας ὅπως κινήσῃ μερικὰ τοὐλάχιστον αὐτοκίνητα διὰ τὴν ὕδρευσιν τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν.

Ἐπίσης αὔριον αἱ δημοτικαὶ ὑπηρεσίαι θὰ ἐπαναλάβουν τὰς αὐτὰς προσπαθείας, ὅπως κινήσουν ἀριθμόν τινα αὐτοκινήτων, μολονότι τὸ πρᾶγμα, ὡς ἐλέχθη ἐν ἀρχῇ, εἶνε δυσχερέστατον, δεδομένου ὅτι τὰ αὐτοκίνητα τοῦ Δήμου εἶνε παλαιά, ἔχοντα ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀνάγκην ἐπισκευῶν, ἐπισκευαὶ δὲ εἶνε τώρα ἀδύνατοι λόγῳ κλεισίματος τοῦ συνεργείου.

—Οἱ Μικρασιᾶται Θεσσαλονίκης

Καθ' ὑπαρχούσας ἀσφαλεῖς πληροφορίας ἐκ Θεσσαλονίκης, εἰς τὴν συγκροτηθεῖσαν προχθὲς τὸ ἑσπέρας μακρὰν σύσκεψιν τῶν μελῶν τῆς Μικρασιατικῆς Λέσχης, καθ' ἣν παρέστησαν καὶ οἱ ἐπιτυχόντες Μικρασιᾶται γερουσιασταὶ Γιαβάσογλου καὶ Αὐγουστίδης, ὡς καὶ οἱ βουλευταὶ Ἀποστόλου καὶ Λούβαρης, ἀπεφασίσθη ἡ ἵδρυσις Μικρασιατικοῦ Πολιτικοῦ Κέντρου, τὸ ὁποῖον, ἔχον ὡρισμένην κατεύθυνσιν, θέλει, εὐθὺς μετὰ τὴν πρώτην ἐπίσημον ἐμφάνισίν του, ἐπιδιώξει τὴν χειραφέτησίν του, μὴ ὑποκείμενον εἰς οὐδεμίαν πολιτικὴν ἐπιρροήν.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, μεταξὺ τῶν ἄλλων εἰς τὴν σύσκεψιν ταύτην πολὺς ἐγένετο λόγος καὶ διὰ τὸ δημοτικὸν ζήτημα τῆς πόλεως, ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως οἱ Μικρασιᾶται κατέλθουν ἡνωμένοι εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς, θέτοντες καὶ ὑποψήφιον δήμαρχον ἐκ τοῦ Μικρασιατικοῦ κόσμου.

—Συνεργασία Παπαδάτου - Λάμπρου

Ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Παπαδᾶτος συνειργάσθη προχθὲς τὸ ἀπόγευμα μετὰ τοῦ κ. Λάμπρου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἀνεγειρομένων συνοικισμῶν ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Ὁ κ. Παπαδᾶτος, διερμηνεύων ἐπιθυμίαν τοῦ κ. Βενιζέλου, ἐτόνισεν ὅτι προέχει ἡ ἐπίσπευσις τῆς ἀνεγέρσεως τῶν συνοικισμῶν, ἵνα μὴ παραμείνουν καὶ κατὰ τὸν προσεχῆ χειμῶνα ἄστεγοι πρόσφυγες.

—Καταβολὴ τῶν ἀποζημιώσεων

Τὴν Δευτέραν, Τρίτην καὶ Τετάρτην 29ην, 30ην καὶ 1ην Μαΐου ἐκτὸς τῶν μέχρι τοῦδε προσκληθεισῶν Κοινοτήτων θὰ καταβάλλονται ἐν Ἀθήναις, Νέᾳ Ἰωνίᾳ, Καλλιθέᾳ, Παγκρατίῳ καὶ Πειραιεῖ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων τοῦ Α' Φύλλου τοῦ Συμπληρωματικοῦ Μητρώου τῶν καταγομένων ἀπὸ τὰς κάτωθι Κοινότητας:

	Ἐπαρχίας
Ἀσάκιοϊ	Χαλκηδόνος
Ἀργαλῆ	Τραπεζοῦντος
Ἀσσοῦ-Καρακατζῆ	Τραπεζοῦντος
Ἀμυγδαλιᾶς-Διασόρνης	Αἴνου
Αἴνου	Αἴνου
Ἄνω Νεοχωρίου	Κυζίκου
Ἀγγελοχωρίου	Καλλιπόλεως
Ἀφυσιᾶς Κουτάλεως	Προικοννήσου
Ἀλῆ - Ἀγᾶ	Ἐφέσου
Ἀκ-Δάγ-Παχδετζίκ	Χαλδείας
Ἀλμαλῆ	Ἡρακλείας - Ραιδεστοῦ
Ἀλτίν-τάς	Ἡρακλείας-Ραιδεστοῦ
Ἀράπ Χιτζῆ	Γάνου καὶ Χώρας
Ἄνω Νεοχωρίου	Χαλκηδόνος
Ἀλατσάτων	Κρήνης

τῶν ἢ μείωσις τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας, ἂν ἐκ τῶν ἀτασθαλιῶν τούτων ἐκινδύνευεν μόνον ἡ τιμὴ τοῦ ὀνόματος τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ἀλλὰ τὴν προσοχὴν τῆς χώρας προσείλκυσε μία ἄποψις τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ Βασιλέως, πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ λαὸς οὔτε ἠδύνατο οὔτε καὶ ἤθελε ν' ἀποβλέπῃ μὲ ἀδιαφορίαν. Μέγα μέρος τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ εἶχε πολὺ ἀδιαλλάκτους ἀντιλήψεις εἰς τὸ θρησκευτικὸν καὶ δογματικὸν ζήτημα. Δὲν ὁμιλοῦμεν ἐνταῦθα περὶ τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος αὐτοῦ καθ' ἑαυτὸ καὶ δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἐρευνήσωμεν ἂν ἡ χώρα εἶχε δίκαιον νὰ προσηλοῦται τόσον αὐστηρῶς εἰς τοὺς θρησκευτικοὺς τύπους. Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ XVII αἰῶνος οὐδὲν ζήτημα ἐνδιέφερε τὴν πλειονότητα τῶν Ἄγγλων περισσότερον τοῦ θρησκευτικοῦ.

Ἡ χώρα ἐν τῷ συνόλῳ της ἐδείκνυε προτίμησιν πρὸς τὴν Προτεσταντικὴν Ἐκκλησίαν. Εἰς τοὺς κόλπους δὲ τῆς Ἐκκλησίας ταύτης διεξήγετο δεινὸς ἀγὼν μεταξὺ τῶν Ἐπισκοπικῶν ἢ ὀπαδῶν τοῦ καθεστῶτος καὶ τῶν Πουριτανῶν. Ὁ ἀνταγωνισμὸς οὗτος ἔμελλε νὰ γίνῃ εἷς τῶν οὐσιωδεστέρων λόγων τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ἀλλ' ἀμφότεραι αἱ φατρίαι διετέλουν εἰς ἴσην ἐχθρότητα πρὸς τὴν Ρώμην.

Ὑπὸ τὴν βασιλείαν τῆς Ἐλισσάβετ αἱ παπικαὶ ὀργανώσεις ἐδιώκοντο αὐστηρῶς ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀλλ' ὁ καθολικὸς πληθυσμὸς παρέμενε πολυάριθμος, δραστήριος καὶ ἀποφασισμένος ν' ἀντιστῇ. Δύο τάσεις ἐξεδηλοῦντο ἐν αὐτῷ. Μερικοὶ μετριοπαθεῖς πολιτικοὶ διεκήρυσσον τὴν πίστιν των πρὸς τὸ Στέμμα, ἐνῷ οἱ Ἰησουῖται εἰργάζοντο ἀκαταπονήτως πρὸς ἀνατροπὴν τῆς ὑφισταμένης Δυναστείας μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ξένων καὶ ἤθελαν νὰ καλέσουν εἰς τὸν θρόνον ἕνα καθολικὸν πρίγκηπα. Μὲ τὴν ἀνάρρησιν τοῦ Ἰακώβου εἰς τὸν θρόνον (1603) κατέστησαν ἠπιώτερα, τοὐλάχιστον κατὰ τὴν ἐφαρμογήν των, τὰ ἐναντίον τῶν καθολικῶν μέτρα. Ἀλλ' ἡ ἀνακάλυψις καὶ ἡ ἀποτυχία τῆς «συνωμοσίας τῆς πυρίτιδος», μετὰ δύο ἔτη, ἐπέσυρον κατὰ τῶν Ἰησουϊτῶν καὶ τῶν Ἄγγλων καθολικῶν τοὺς κεραυνοὺς τῶν νόμων καὶ τῆς μανίας τοῦ πλήθους. Μετὰ ἓξ ἔτη ὁ κίνδυνος ἐφαίνετο ἀποτραπείς. Τῷ 1611, ὁ Ἰάκωβος βλέπων ὅτι τὸ κοινοβούλιον οὐδέποτε θὰ ἐδέχετο νὰ κύψῃ πρὸ τῶν οἰκονομικῶν αὐθαι- [illegible]

τῶν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ἀντιπροσώπων των. Διαλυθέντος τοῦ κοινοβουλίου ὑπὸ τοῦ μονάρχου, ἐξέλιπε καὶ ἡ πηγὴ αὐτὴ πληροφοριῶν καὶ παρήρχετο πολὺς χρόνος μέχρις ὅτου ἡ χώρα μανθάνῃ ἑκάστοτε, τὰς ἐνεργείας τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ ἐμπίστου του. Ἐν τούτοις, διεδίδετο ἡ φήμη ὅτι ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς Πίστεως διεπραγματεύετο μετὰ τῆς Ἱσπανικῆς Αὐλῆς τὸν γάμον τοῦ υἱοῦ του Καρόλου, πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας μετὰ τῆς Ἰνφάντης τῆς Ἱσπανίας. Οἱ διαμαρτυρόμενοι ἔβλεπον νὰ διανοίγεται πρὸ αὐτῶν μέλλον πλῆρες τρόμου. Δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἁπλῆς ἀντιθέσεως θρησκευτικῶν συμφερόντων.

Πρὶν ἡ ἀποτυχία τῆς συνωμοσίας τῆς πυρίτιδος σαρώσῃ τὰς ἐλπίδας των, οἱ Ἰησουῖται διηρωτῶντο ἀφελῶς μήπως, πρὸς βιαίαν ἀποκατάστασιν τῆς καθολικῆς θρησκείας ἐν Ἀγγλίᾳ, θὰ ἔπρεπε νὰ μεταχειρισθοῦν τὰς μεθόδους τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως ἐν Ἱσπανίᾳ ἢ τὰ ἐν Ἰταλίᾳ τεθέντα ἐν χρήσει ὑπὸ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας μέσα. Ἡ προτίμησις των ἀπέκλινεν ἀναμφισβητήτως ὑπὲρ τῶν μεθόδων τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως, διότι ἦσαν δραστικώτεραι. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, φροντίζων πρὸ παντὸς διὰ τὴν ἡσυχίαν του, δὲν ἐδίσταζε καθόλου, πρὸς ἀπόκτησιν τῆς εὐνοίας μιᾶς μεγάλης εὐρωπαϊκῆς δυνάμεως, νὰ ὑπαγάγῃ τὸν λαόν του εἰς μίαν δουλείαν, ἥτις δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀποτιναχθῇ εἰμὴ διὰ σκληρῶν προσπαθειῶν. Γάμος τοῦ μέλλοντος βασιλέως τῆς Ἀγγλίας μὲ καθολικὴν πριγκήπισσαν θὰ συνεπήγετο, Κύριος οἶδε ποίας, παραχωρήσεις πρὸς τὴν Ρώμην καὶ τὴν Ἱσπανίαν καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἐγκαθίδρυσιν, καθολικῆς δυναστείας ἐπὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ θρόνου. Πρὸ τῆς ἀπειλῆς αὐτῆς, αἱ διαφωνίαι μεταξὺ Ἐπισκοπικῶν καὶ Πουριτανῶν ἔχασαν ἀμέσως τὴν σημασίαν των. Ἡ μεγάλη μᾶζα τοῦ λαοῦ ἐτρομοκρατήθη ὑπὸ προαισθημάτων τόσῳ σοβαρῶν ὅσῳ καὶ δικαιολογημένων, ἐν ἐλλείψει δὲ κοινοβουλευτικῆς ἀντιπροσωπείας, οὐδὲν μέσον ἀντιμετωπίσεως τοῦ κινδύνου, οὐδὲ κἂν διαμαρτυρίας ὑπῆρχε.

Ὁ Ἰάκωβος ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς ὑπηκόους του ὅτι ἐνόει νὰ χρησιμοποιήσῃ κατ' ἀρέσκειαν τὸ δημόσιον χρῆμα.

Οὐδεὶς ἐγνώριζε ὑπὸ ποίαν μορφὴν θὰ ἐ- [illegible] καθ' ὅλην [illegible] τεχνῖται, [illegible] βαθμηδὸν [illegible] ράσουν ἂν [illegible] τί ἡ ἐλπὶς [illegible] ἐλευθεριῶν

ΑΥΡΙΟΝ : Ὁ γάμος τοῦ Κρόμβελ

ΜΙΑ ΤΡΑΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΟΙ ΕΠΙΔΡΟΜΕΙΣ ΤΟΥ ΒΥΘΟΥ

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΩΤΕΡΑ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΠΟΠΟΙΪΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Η ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΗ ΑΦΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. LOWELL THOMAS

50ὸν

ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ

«Τὰ δύο βοηθητικὰ πλοῖα καὶ τὸ U—135 —ἐξηκολούθησεν ὁ κυβερνήτης Σπής—διηυθύνθησαν πρὸς τὰ στασιάσαντα θωρηκτά. Θὰ ἠμπορούσαμεν νὰ λάβωμεν αὐστηρότατα μέτρα, ἀλλὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν ὑπήχθημεν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς μοίρας καὶ τὰ ληφθέντα μέτρα ἦσαν ὀλιγώτερον αὐστηρά. Ἐνηργήσαμεν συμφώνως πρὸς ἀμέσους διαταγάς. Ὡδήγησα τὸ U—135 μεταξὺ τῶν δύο στασιασάντων θωρηκτῶν, ἕτοιμος νὰ τορπιλλίσω τὸ ἕνα ἢ τὸ ἄλλο μὲ πρωραίας ἢ πρυμναίας τορπίλλας. Ὁ ὑποπλοίαρχος Γκρὶμ καὶ οἱ πεζοναῦται του ἐπλεύρισαν εἰς τὸ «Θουρίγκεν» μὲ ἐφ' ὅπλου λόγχην.

»Οἱ στασιασταὶ ἐταμπουρώθησαν εἰς τὴν πρῷραν τοῦ θωρηκτοῦ. Δυστυχῶς, ἐτάχθη εἰς αὐτοὺς προθεσμία πέντε λεπτῶν διὰ νὰ παραδοθοῦν. Ἔπρεπε νὰ τοὺς κτυπήσουν ἀμέσως. Ἄρχισαν λοιπὸν νὰ φωνάζουν: «Μὴν χτυπᾶτε, ἀδέλφια». Ἡ πεντάλεπτος προθεσμία εἶχε σχεδὸν παρέλθει, ὅταν εἶδα ἕνα τορπιλλοβόλον κατευθυνόμενον πρὸς τὸ «Θουρίγκεν» ὁλοταχῶς μὲ τὰ πυροβόλα ἕτοιμα νὰ βάλουν καὶ ὑψωμένον τὸ σῆμα: «Εἶμαι ἕτοιμος νὰ βάλω». Κατόπιν τὸ τορπιλλοβόλον ἐξέκλινε τῆς πορείας του καὶ τὸ σῆμα ὑπεστάλη. Οἱ στασιασταὶ εἶχον παραδοθῆ. Ἐὰν τὰ πυροβόλα του ἄνοιγαν πῦρ κατὰ τοῦ πρωραίου τμήματος τοῦ θωρηκτοῦ, ὅπου εἶχαν συγκεντρωθῆ οἱ στασιασταί, ἡ γνώμη μου εἶνε ὅτι ἡ ἐξέγερσις τοῦ στόλου θὰ ἀνεχαιτίζετο.

»Διετάχθην νὰ ὁδηγήσω τὸ U—135 εἰς τὸ θωρηκτὸν «Ἑλιγολάνδη», ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχον ἐπίσης σημειωθῆ ταραχαί, καὶ νὰ τὸ ἀπειλήσω. Τὸ ἐκράτησα ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν πρωραίων τορπιλλοβλητικῶν σωλήνων μου ἐπί τι διάστημα. Δὲν εἶχα διαταγὰς νὰ τὸ τορπιλλίσω καὶ δὲν ἔβλεπα ὑψωμένας ἐρυθρὰς σημαίας. Ἔπειτα ἐκλήθην πάλιν πλησίον τοῦ «Θουρίγκεν». Οἱ στασιασταὶ εἶχον συλληφθῆ καὶ μεταχθῆ ὑπὸ συνοδείαν. Ἐπηκολούθησεν ἡ σύλληψις τῶν στασιαστῶν τοῦ «Ὀστφρίσλαντ». Ἡ ἰδία διαδικασία ἐφηρμόσθη, ὅπως καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ «Θουρίγκεν».

»Τὰ μέτρα αὐτὰ ἦσαν ἀσθενῆ καὶ δὲν ἦσαν ἀρκετὰ διὰ τὴν ἀναχαίτισιν τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος εἰς τὸ ναυτικόν.

»Τὸ Ναυαρχεῖόν μας δὲν εἶχε διδαχθῆ τίποτε ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῶν Ἄγγλων. Βρεττανικαὶ μοῖραι ὁλόκληροι εἶχαν στασιάσει κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ναπολεοντείων πολέμων. Ἡ ἀγγλικὴ μέθοδος ἦτο ἁπλῆ: Πλεύρισμα εἰς τὰ στασιάσαντα πλοῖα, ἀπόβασις καὶ κρέμασμα ὅλων τῶν πρωτεργατῶν τῆς στάσεως. Ἕνας Νέλσων θὰ ἔβαζε τὰ γερμανικὰ θωρηκτὰ ποὺ ἐπρωτοστασίασαν νὰ ἀγκυροβολήσουν εἰς τὸ μέσον τοῦ στόλου καὶ θὰ τὰ ἐβύθιζε διὰ τοῦ πυρὸς τῶν ἄλλων.

»Μετὰ τὴν σύλληψιν τῶν πρωτεργατῶν τῆς ἐξεγέρσεως, τὰ θωρηκτὰ ἐστάλησαν εἰς τὸ Κίελον. Τοῦτο ὑπῆρξε μέγα σφάλμα. Τὰ πληρώματα τοῦ Κιέλου ἦσαν ἀκόμη ἀμόλυντα, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοὶ ὑπεκίνησαν στάσιν καὶ εἰς τὸ Κίελον.»

ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΧΩΡΙΣ ΠΑΤΡΙΔΑ

Ὁ κυβερνήτης Σπὴς δίδει μίαν θλιβερὰν εἰκόνα τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ γερμανικοῦ ὑποβρυχίου στόλου. Ἐπανάστασις ἐξερράγη εἰς τοὺς λιμένας. Τὰ πληρώματα τῶν ὑποβρυχίων παρέμειναν πιστὰ καὶ νομοταγῆ. Τὰ ὑποβρύχια ἔφυγαν ἀπὸ τὸ Κίελον καὶ ἐπήγαιναν γιαλό-γιαλό, ἐλπίζοντα νὰ εὕρουν ἕνα λιμάνι, τὸ ὁποῖον νὰ παρέμεινε νομοταγές. Ἀλλὰ παντοῦ εὕρισκον ἐρυθρὰν ἐξέγερσιν. Ἤθελαν νὰ συνεχίσουν τὸ ἔργον των καὶ νὰ κάμουν ὅ,τι ἠμποροῦσαν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ πολέμου, ἀλλὰ εἰς τὸ τέλος, μιὰ καὶ δὲν ὑπῆρχε νομιμόφρων λιμήν, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ καταφύγουν, ἐγκατέλειψαν τὸν ἀγῶνα καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὰς βάσεις των, ὅπου τὰ σκάφη κατελήφθησαν ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν. Ὅλα, ἐκτὸς τοῦ U—135 καὶ ἑνὸς-δύο ἄλλων. Αὐτὰ εἶχαν λάβει μέρος εἰς τὴν δρᾶσιν κατὰ τῶν στασιαστῶν καὶ οἱ ἐρυθροὶ ἠπείλουν ἐκδίκησιν. Γι' αὐτὸ ὁ ἀρχηγὸς τῆς μοίρας ἔδωκεν εἰς αὐτὰ τὴν ἄδειαν νὰ ζητήσουν καταφύγιον εἰς ξένους λιμένας. Ἔτσι ἔγιναν ὑποβρύχια χωρὶς πατρίδα.

Ἔμειναν εἰς τὴν θάλασσαν λίγες ἡμέρες. Τότε ὑπεγράφη ἡ Ἀνακωχή. Καλύτερα νὰ ἀντιμετωπίσουν τοὺς ἐρυθρούς, παρὰ νὰ τελειώσουν τὴν ζωήν των ὁ Θεὸς ξέρει ποῦ. Πίσω, λοιπόν, πρὸς τὸ Βιλελμσχάφεν. Τὰ πιστὰ πληρώματα τῶν ὑποβρυχίων ἀπεβιβάσθησαν χωρὶς νὰ ἐνοχληθοῦν ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν συναδέλφων των.

Ἐπηκολούθησεν ἡ παράδοσις τῶν πλοίων εἰς τοὺς Βρεττανούς. Πολλοὶ διερωτῶνται διατί οἱ Γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ δὲν ἐβύθισαν τὰ πλοῖά των ἐπὶ τόπου ἀντὶ νὰ ὑποστοῦν τὴν ταπείνωσιν τῆς παραδόσεώς των εἰς τὸν ἐχθρόν. Βρεττανοὶ ἀξιωματικοὶ πολλὲς φορὲς μοῦ ἔκαμαν τὴν ἰδίαν ἐρώτησιν. Ὁ κυβερνήτης Σπὴς λέγει ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ εἰδοποιήθησαν ὅτι οἱ Βρεττανοὶ θὰ κατελάμβανον τὴν διώρυγα τοῦ Κιέλου, ἐὰν οἱ Γερμανοὶ δὲν παρέδιδον τὰ πλοῖα των ἀνέπαφα, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς Ἀνακωχῆς. Ἠρνήθησαν νὰ τὰ βυθίσουν, καὶ τὰ παρέδωκαν, διότι δὲν ἐπεθύμουν νὰ γίνουν αἴτιοι κατοχῆς τοῦ γερμανικοῦ ἐδάφους ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ.

Ἔτσι, τὰ ὑποβρύχια, μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα σκάφη τοῦ κάποτε ἰσχυροῦ στόλου ἀνοικτῆς θαλάσσης, παρεδόθησαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Τὰ μεγαλύτερα πλοῖα τοῦ γερμανικοῦ ναυτικοῦ ἐπῆγαν εἰς τὸν πυθμένα τοῦ Σκάπα Φλόου, βυθισθέντα ὑπὸ τῶν πληρωμάτων των. Τὰ σκάφη τῶν ἐπιδρομέων τοῦ βυθοῦ διενεμήθησαν μεταξὺ τῶν Συμμάχων. Πολλὰ ἐβυθίσθησαν ὅταν ἠνήχθησαν εἰς τὸ πέλαγος ὑπὸ πληρωμάτων χωρὶς πεῖραν. Τὸ μεγάλο ὑποβρύχιον-καταδρομικὸν τοῦ φὸν Ἀρνὼλ ντὲ λὰ Περριέρ, ἐπὶ παραδείγματι, ἐδόθη εἰς τοὺς Γάλλους καὶ ἐξελθὸν εἰς τὴν θάλασσαν μὲ τὸ γαλλικὸν πλήρωμά του, ἐβυθίσθη αὐτάνδρον.

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Ὁ παγκόσμιος πόλεμος ἔληξεν. Οἱ ἐπιδρομεῖς τοῦ βυθοῦ ἐπανῆλθον εἰς τὰς βάσεις των, ὅσοι ἐννοεῖται δὲν εἶχαν ἐνταφιασθῆ μέσα εἰς τὰ σιδερένια φέρετρά των. Ὁ ὑποβρύχιος πόλεμος εἶχε τερματισθῆ. Τὸ μόνον ποὺ ἀπέμενεν ἦτο ἡ κατάστρωσις τῶν λογαριασμῶν καὶ ἡ σύνταξις τοῦ ἀπολογισμοῦ.

Οἱ Γερμανοί, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ πολέμου, καθείλκυσαν 811 ὑποβρύχια. Ἀλλὰ τὰ περισσότερα ἐξ αὐτῶν ἦσαν εἰσέτι ἡμιτελῆ, ὅταν ἐτελείωσεν ὁ πόλεμος, καὶ φυσικὰ δὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὸν πόλεμον. Ὀλιγώτερα τῶν τετρακοσίων ἐτέθησαν ἐν δράσει. Καὶ ἐκ τῶν τετρακοσίων αὐτῶν μόλις τριακόσια ἐπολέμησαν ἐνεργῶς. Αὐτὸς ἦτο ὁ γερμανικὸς ὑποβρύχιος στόλος ἐν συνόλῳ.

Αἱ ἀπώλειαι του ἀναλογικῶς ἦσαν τρομακτικαί. Ἑκατὸν ἐννενήντα ἐννέα ὑποβρύχια ἐχάθησαν. Ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἑβδομῆντα ὀκτὼ ἐβυθίσθησαν ὑπὸ ἐχθροῦ: Ἑπτὰ παρωπλίσθησαν εἰς οὐδετέρους λιμένας. Δεκατέσσαρα, ἀχρηστευθέντα, ἐβυθίσθησαν ὑπὸ τῶν ἰδίων τῶν Γερμανῶν. Ἐκ τῶν ἑκατὸν ἑβδομήντα ὀκτὼ σκαφῶν, τὰ ὁποῖα ἐβυθίσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, περὶ τὰ τεσσαράκοντα ἐκομματιάσθησαν προσκρούσαντα ἐπὶ ναρκῶν, δεκαὲξ ἐτορπιλλίσθησαν ὑπὸ βρεττανικῶν ὑποβρυχίων καὶ ἕνα ὑπὸ γαλλικοῦ ὑποβρυχίου. Δώδεκα περίπου ἐβυθίσθησαν ὑπὸ τῶν μυστηριωδῶν πλοίων-παγίδων καὶ ἓξ ἐκτυπήθησαν ὑπὸ ἀεροπλάνων καὶ κατεστράφησαν ὑπὸ ἐναερίων βομβῶν. Ἄλλα ἔπεσαν θύματα τῶν δικτύων, τῶν ἀντιτορπιλλικῶν, τῶν καταδρομικῶν, τῶν ἀνιχνευτικῶν, τῶν καταδιωκτικῶν, τῶν ἐξωπλισμένων ἁλιευτικῶν, τῶν ἀκταιωρῶν καὶ τῶν ἐξωπλισμένων ἐμπορικῶν. Μερικὰ ἐξεκοιλιάσθησαν, μερικὰ ἐβυθίσθησαν δι' ὀβίδων, ἄλλα δι' ὑποβρυχίων βομβῶν. Ἡ τύχη εἰκοσάδος περίπου ὑποβρυχίων οὐδέποτε ἐξηγήθη. Ἀνεχώρησαν ἁπλῶς ἀπὸ τὰς βάσεις των καὶ οὐδέποτε ἐπέστρεψαν, καὶ οἱ Σύμμαχοι δὲν ἀναφέρουν ὅτι τὰ κατέστρεψαν. Τῶν πλείστων ἐξ αὐτῶν ἡ καταστροφὴ δύναται ἀσφαλῶς νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὰς νάρκας.

Ἕνα προέχον γεγονὸς εἶνε ὄχι ἡ ἀριθμητικὴ ἰσχύς, ἀλλὰ ἡ ἀριθμητικὴ ἀδυναμία τοῦ ὑποβρυχίου στόλου. Κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου, οἱ Γερμανοὶ δὲν εἶχαν παρὰ εἰκοσιεννέα καταδυόμενα, ὅλα πολὺ πρωτογενῆ. Δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἐκτὸς ὑπηρεσίας δι' ἐπισκευάς, καὶ τρία δὲν εἶχαν ἀκόμη περατωθῆ. Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1915, δώδεκα ἀκόμη ὑποβρύχια σκάφη εἶχον προστεθῆ εἰς τὸν στόλον. Ἐκ τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ πρέπει νὰ ἀφαιρεθοῦν πολλὰ ὑποβρύχια, τὰ ὁποῖα εἶχαν βυθισθῆ. Ἡ δύναμις αὐτὴ ἦτο πράγματι ἀσθενὴς διὰ τὴν ἔναρξιν ἀποκλεισμοῦ τῶν Βρεττανικῶν Νήσων. Ἀλλὰ καὶ τότε ἡ ναυπήγησις τῶν ὑποβρυχίων δὲν ἐπεσπεύσθη ὅσον ἔπρεπεν. Οἱ Γερμανοὶ δὲν ἐφαντάζοντο ὅτι ὁ πόλεμος θὰ διήρκει τόσον, ὥστε νὰ ἀποδειχθοῦν ἤσιμα τὰ νεότευκτα σκάφη. Μόνον ὅταν κατεφάνη ὅτι ἡ τιτάνειος πάλη προωρίζετο νὰ παραταθῇ, τὰ γερμανικὰ ναυπηγεῖα ἤρχισαν νὰ φτειάνουν ὑποβρύχια ὅσον γρήγορα ἠμποροῦσαν, ἀλλὰ καὶ τότε ἀκόμη ὑπῆρξεν ἕνα διάστημα, μετὰ τὴν ναυμαχίαν τῆς Γιουτλάνδης, καθ' ὃ τὰ ναυπηγεῖα ἀπησχολήθησαν μὲ τὴν ἐπισκευὴν τῶν πλοίων ἐπιφανείας.

Ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ ἰσολογισμοῦ. Ἰδοὺ τί ἐπετέλεσαν οἱ ἐπιδρομεῖς τοῦ βυθοῦ. Ἐβύθισαν πολεμικὰ πλοῖα τόσον τορπιλλαλιευτικὰ καὶ ἀντιτορπιλλικά, ὅσον καὶ τεράστια θωρηκτὰ τῆς γραμμῆς. Ἀλλὰ ἡ ἀποτελεσματικωτέρα δρᾶσις τῶν ὑποβρυχίων δὲν ἀφεώρα τὰ πολεμικά. Κυρίως ταῦτα ἐστράφησαν κατὰ τῶν ἐμπορικῶν. Ἐν ὅλῳ ἐβύθισαν πλοῖα χωρητικότητος τόννων 18.716.982, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ δέκα ἑκατομμύρια ἦσαν βρεττανικά. Ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν καταστραφέντων αὐτῶν πλοίων ἦτο πέντε ἕως ἓξ χιλιάδες. Κατὰ τὸ 1917, κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ καὶ μόνον, καθ' ὃ ἡ δρᾶσις τῶν ὑποβρυχίων ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον, ἑπτάμισυ ἑκατομμύρια τόννων ἐπῆγαν εἰς τὸν πυθμένα —καὶ ἡ Βρεττανικὴ Αὐτοκρατορία ἔφθασεν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου. Ἀλλὰ πόσοι ἐξ ἡμῶν τὸ ἀντελήφθησαν τότε!

Πάρετε τὴν σχετικὴν ἀδυναμίαν τοῦ γερμανικοῦ ὑποβρυχίου στόλου καὶ τὴν ἰλιγγιώδη καταστροφήν, τὴν ὁποίαν οὗτος ἐπροξένησε, συνδυάσατε τὰ δύο αὐτὰ κεφάλαια καὶ θὰ ἀποκτήσετε μίαν ἰδέαν τοῦ κεφαλαιώδους ρόλου, τὸν ὁποῖον ἔπαιξαν οἱ ἐπιδρομεῖς τοῦ βυθοῦ κατὰ τὰ ἔτη κατὰ τὰ ὁποῖα ὁ κόσμος εἶχε παραφρονήσει.

ΤΕΛΟΣ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΕΚΔΡΟΜΑΙ
ΣΧΟΛΕΙΩΝ - ΣΥΛΛΟΓΩΝ
ΕΠΑΓΓΕΛ. ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ
ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ
ΠΑΣΑ ΔΥΝΑΤΗ ΕΥΚΟΛΙΑ
ΕΙΔΙΚΑΙ ΑΜΑΞΟΣΤ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Πληροφορίαι εἰς τὰ Γραφεῖα Διευθύνσεως
Καρόλου 1
(Γραφεῖον Τουρισμοῦ)
Καὶ εἰς τοὺς μεγάλους Σταθμοὺς
Ἡ διὰ τὰ σχολεῖα ἔκπτωσις 50 ο)ο καὶ ἀνάλογος ἀριθμὸς καθηγητῶν δωρεάν.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑΣ, 29)4)29

«Ἰωάννα» 6 π. μ. Ἀργολικόν.

«Μάννα» 11 π. μ. Αἴγινα, Μέθανα, Πόρον.

Ἰταλικὸν 10 π. μ. Σμύρνην, Λέρον, Κάλυμνον, Κῶ, Ρόδον, Ἀλεξάνδρειαν.

Ἰταλικὸν 10 π. μ. Κων)πολιν.

«Φρίντων», Ἰταλικὸν 2 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγ. Σαράντα, Βρινδήσιον.

«Μυκάλη» 10 π.μ. Κέρκυραν, Αὐλῶνα, Ἁγ. Σαράντα.

«Πόπη», «Ἕλενα» 2 μ. μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

«Ἥρα Μ.» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην.

«Ἀθῆναι» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον.

«Ἀτρόμητος» 2 μ.μ. Πάτρας, Σάμην, Φισκάρδον, Ἁγ. Εὐφημίαν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν.

«Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον.

«Ἀδριατικός» 2 μ. μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον.

«Σάμος» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Σάμον.

«Κανάρης» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Ἄνδρον, Κόρθιον.

«Μοσχάνθη» 2 μ. μ. Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν, Θήραν, Ἀμοργόν, Αἰγιάλην, Ἡρακλείαν, Φολέγανδρον.

ΙΕΡΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ
Πωλοῦνται ἱερατικὰ ἄμφια, ἤτοι ἱεροκαλύμματα, φελόνια, ἐπιτραχήλια, σάκκοι ἀρχιερατικοί, λάβαρα, εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους. Παρέχονται εὐκολίαι πληρωμῆς.
Ε. ΜΕΛΙΓΚΟΥΝΑΚΗΣ
Καραγεώργη 2 — Ἀθῆναι

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ
ΓΛΥΚΑ, ΚΑΡΑΜΕΛΛΕΣ, ΠΑΓΩΤΑ
καὶ ἐν γένει εἰς οἱονδήποτε παρασκεύασμα δύνασθε νὰ χρησιμοποιήσητε τὸ συμπεπυκνωμένον ΓΑΛΑ ἄνευ ζακχάρεως ἐβαπορὲ
«ΟΛΛΑΝΔΙΑ»
ὅμοιον τῆς Κρέμας, πλουσιώτατον εἰς Βιταμίνας.
ΠΩΛΕΙΤΑΙ
εἰς ὅλα τὰ πρώτης τάξεως Ἐδωδιμοπωλεῖα.

ΣΑΚΚΗΣ
15 ΟΔΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ—ΤΗΛ. 1—80
ΕΤΟΙΜΑ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ
Μεταξωτὰ ἐπανωφόρια Μάλλινα, Demi Saison φορέματα μεταξωτά, βλοῦζες Τσάμπιρ, ὅλα ἕτοιμα καὶ ἐπὶ παραγγελίᾳ.
ΤΙΜΑΙ ΑΠΙΣΤΕΥΤΩΣ ΕΦΘΗΝΑΙ

ΑΓΓΛΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.
ΑΘΗΝΑΙ ΚΟΡΑΗ 5—ΠΕΙΡΑΙΑ ΟΜΗΡΟΥ 6
15 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
Πλῆρες δίκτυον ἀνταποκριτῶν Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ
ΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡΑΧ. 100.000 — 7 %
ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΠΑΝΤΟΣ ΦΟΡΟΥ
= Καταθέσεις εἰς δραχμὰς καὶ συνάλλαγμα ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους =

Μαλάσκο Ἰμπάνιεθ

Κάτω ἀπὸ τὶς ἀνθισμένες πορτοκαλλιές

Μέρος Α'

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὸ μοναρχικὸν πολίτευμα ἤρχισε νὰ κλονίζεται. Ἐκεῖνοι ποὺ ἐπέβαλον τοὺς νόμους εἰς τὴν Μαδρίτην ἦσαν πλέον ἄνθρωποι τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Σεπτεμβρίου. Ὅλοι οἱ ἐργάται ποὺ δὲν ὑπέκυψαν εἰς τὸν ζυγὸν τοῦ δὸν Ραμόν, ὡπλίσθησαν μὲ τουφέκια, ἐσχημάτισαν μίαν φρουρὰν καὶ ἦσαν ἱκανοὶ νὰ πυροβολήσουν ἐκείνους, ποὺ πρῶτα τοὺς ἐπίεζαν. Ἐφώναζαν μέσα στοὺς δρόμους: «Ζήτω ἡ Δημοκρατία!» Καὶ μέσα σ' ὅλον ἐκεῖνον τὸν θόρυβον, τὰς κραυγὰς καὶ τὴν κίνησιν, ποὺ ἠκούετο συνεχῶς ὁ ὕμνος τῆς «Μασσαλιώτιδος», καὶ ἀνεμίζετο ἡ τρίχρωμος σημαία, εὑρίσκετο πανταχοῦ παρὼν ὁ ἰατρός.

Ἐνθουσιώδης μέχρι φανατισμοῦ, ἠγόρευεν εἰς τὰς πλατείας, εἰς τὰς ἀγορὰς τῶν γειτονικῶν χωρίων καὶ ἡρμήνευε τὸ κήρυγμα διὰ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς ἑσπερινὰς συγκεντρώσεις τῆς δημοκρατικῆς λέσχης. Παρασυρόμενος ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμόν του καὶ ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὴν ἰδέαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐπίστευεν, ἔβγαζε λόγους ὑπερόχους, γεμάτους λυρισμόν, τοὺς ὁποίους ἤκουαν ἔκθαμβα τὰ πλήθη.

Ἡ μητέρα τοῦ Ραφαὴλ ἔκλεινε τὶς πόρτες καὶ τὰ παράθυρα καὶ ὕψωνεν ἐξηγριωμένη τὰ μάτια της στὸν οὐρανὸ κάθε φορὰ ποὺ τὸ πλῆθος, μετὰ τὴν διαδήλωσιν, ἐπερνοῦσεν ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ σπίτι της, μὲ σημαίας ἐπὶ κεφαλῆς, κ' ἐσταματοῦσεν ὀλίγον μακρύτερα εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἰατροῦ, τὸν ὁποῖον ἐξητωκραύγαζε μὲ ἀκράτητον ἐνθουσιασμόν. Ἕως πότε ὁ Θεὸς θὰ ἐπιτρέπῃ νὰ ὑποφέρουν οἱ ἔντιμοι ἄνθρωποι; Καὶ μολονότι κανεὶς ποτὲ δὲν τὴν ἠνώχλησε, δὲν τὴν ὕβρισε, δὲν τῆς ἐζήτησεν οὔτε μιὰ καρφίτσα, ὡμιλοῦσε διαρκῶς περὶ τῆς ἀνάγκης νὰ πάῃ νὰ ζήσῃ ἀλλοῦ. Ἐκεῖνοι οἱ ἐπαναστάται, μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν ὁρμὴν ποὺ εἶχαν, θὰ ἐθριάμβευαν πολὺ ταχέως, καὶ τότε θὰ τῆς ἐλεηλατοῦσαν τὸ σπίτι, θὰ τῆς ἅρπαζαν τὴν περιουσίαν της καὶ ἴσως μάλιστα θὰ τὴν ἐκρεμοῦσαν αὐτὴν καὶ τὸν γυιόν της.

—Ἄφησέ τους καὶ μὴ στενοχωριέσαι, τῆς ἔλεγεν ὁ ἄντρας της χαμογελῶν κοροϊδευτικά. Δὲν εἶνε τόσον κακοὶ ὅσον τοὺς φαντάζεσαι. Ἄσε τους νὰ τραγουδοῦν τὴν «Μασσαλιώτιδα» καὶ νὰ φωνάζουν ζήτω, ἀφοῦ ἱκανοποιοῦνται μὲ τόσον ὀλίγα. Ἡ κατάστασις αὐτὴ δὲν θὰ διαρκέσῃ γιὰ πάντα. Οἱ καρολισταὶ θὰ καταφέρουν νὰ ὑπερισχύσουν οἱ δικοί μας.

Ὁ πατέρας τοῦ Ραφαὴλ ἐθεωροῦσε τὸν ἰατρὸν ὡς ἕνα θαυμάσιον ἄνθρωπον, ποὺ τὰ βιβλία τοῦ γύρισαν τὸ κεφάλι. Τὸν ἐγνώριζε πολύ. Ἦσαν μαζὶ στὸ σχολεῖο, ὅπου ποτὲ δὲν συμφωνοῦσε μὲ τὰ ἄλλα παιδιά, ὅταν κατηγοροῦσαν τὸν Μορένο. Τὸ μόνον πρᾶγμα ποὺ τὸν ἔκαμε νὰ δυσαρεστηθῇ, ἦτον μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς Δημοκρατίας οἱ ἐνθουσιώδεις θαυμασταὶ τοῦ γιατροῦ ἠθέλησαν νὰ τὸν στείλουν ὡς βουλευτήν των εἰς τὴν Συντακτικὴν Σύνοδον τοῦ 1873. Βουλευτὴς ἐκεῖνος ὁ τρελλός, ὅταν αὐτὸς ὁ φίλος καὶ ὁ πράκτωρ τόσων ὑπουργῶν συντηρητικῶν, δὲν ἐτόλμησε ποτὲ νὰ ποθήσῃ αὐτὴν τὴν ἀποστολήν, ἡ ὁποία τοῦ ἐνέπνεεν ἕνα σέβας σχεδὸν εὐλαβητικόν. Αὐτὸ ἐσήμαινε τὴν συντέλειαν τοῦ κόσμου!

Ἀλλ' ὁ ἰατρὸς δὲν ἦτο σύμφωνος μὲ τὰς ἀξιώσεις τῶν θαυμαστῶν του. Εἶχεν ἄλλας ἀντιλήψεις καὶ ἐπιθυμίας. Ἐὰν ἐπήγαινεν εἰς τὴν Μαδρίτην, τί θ' ἀπεγίνετο τὸ δυστυχισμένον του ποίμνιον, τὸ ὁποῖον τὸν εἶχε προστάτην του καὶ σωτῆρά του; Ἐξ ἄλλου, ἠσθάνετο νὰ εἶνε ὑμένος μὲ τὴν ζωὴν τῆς μελέτης του, ὅπου μποροῦσε ν' ἀκολουθῇ τὸ κέφι του χωρὶς ἐμπόδια. Ἀνεμιγνύετο εἰς τὸ πλῆθος καὶ τοῦ ἤρεσε νὰ ὁμιλῇ δημοσίᾳ, ἀλλὰ κατόπιν ἀπεσύρετο εἰς τὸ σπίτι του, ὅπου ἐκλείνετο ὁλόκληρες ἡμέρες ἀνάμεσα στὰ βιβλία του καὶ τὰ περιοδικά του, μὴ ἔχων ἄλλην συντροφιὰ ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς του, μιᾶς θρησκολήπτου γυναικός, ποὺ τὸν ἐλάτρευε, ἂν καὶ τὴν ἐστενοχωροῦσε μέχρις ἀπελπισίας ἡ ἔλλειψις εἰς αὐτὸν πίστεως πρὸς τὸν Θεόν, καὶ τῆς κόρης του, μιᾶς μικρῆς ξανθούλας, ποὺ ὁ Ραφαὴλ ἐλάχιστα τὴν ἐνθυμεῖτο, γιατὶ τὸ μῖσος ὅλων τῶν καλῶν οἰκογενειῶν ἐναντίον τοῦ πατρός, κατεδίκαζε τὸ κοριτσάκι σὲ ἀναγκαστικὴ ἀπομόνωσι.

Ὁ γιατρὸς ἔτρεφεν ἀπεριόριστην ἀγάπην στὴν μουσική. Ὅλος ὁ κόσμος ἐθαύμαζε τὴν ἰδιοφυΐα του. Καὶ τί δὲν ἤξερεν ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος; Ἂν ἄκουε κανεὶς τὴν δόνα Βερνάρδα καὶ τὶς φίλες της, τὸ ἐξαιρετικὸ ἐκεῖνο ταλέντο, τὸ ὤφειλε στὴν συμφωνία ποὺ ἔκανε μὲ τὸν διάβολο. Παρ' ὅλα ὅμως ὅσα ἐπίστευαν, κάθε βράδυ ὅταν ἔπαιζε βιολοντσέλλο μαζὶ μὲ μερικοὺς ἐκλεκτοὺς φίλους, ποὺ ἤρχοντο ἀπὸ τὴν Βαλέντσια γιὰ νὰ περάσουν μαζί του μερικὲς ἡμέρες (ἦσαν ὅλοι περίεργοι ἄνθρωποι ποὺ ἐχρησιμοποιοῦσαν παράξενες ἐκφράσεις εἰς τὴν ὁμιλίαν των κ' ἔκαμαν λόγον γιὰ κάποιον Μπετόβεν, ἀλλὰ μὲ τόσην εὐλάβειαν, ὡσὰν νὰ ἐπρόκειτο γιὰ τὸν Ἅγιον Βερνάρδον, τὸν πολιοῦχον τῆς Ἀλσίρας), μαζεύονταν ὅλοι οἱ συμπολῖται ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι του, μὲ ἡσυχία καὶ πατῶντας στὴ μύτη, ἐπίσης οἱ γείτονες ἄνοιγαν προσεκτικὰ τὰ μπαλκόνια καὶ παρακολουθοῦσαν τὰ περίφημα κονσέρτα τοῦ δαιμονισμένου γιατροῦ.

—Μάλιστα, δὸν Ἀνδρέα, εἶπεν ὁ Ραφαήλ, ἐνθυμοῦμαι ἄριστα τὸν ἰατρὸν Μορένο.

Ἡ ἀνάμνησις τοῦ φόβου ποὺ τοῦ ἐνέπνευεν ὁ ἰατρὸς καὶ ἡ διαβολικὲς μελῳδίες, τῶν ὁποίων ὁ ἦχος ἔφθανε τὶς νύχτες ἕως τὸ μικρό του κρεββατάκι, διετηρεῖτο ζωηροτάτη μέσα εἰς τὴν μνήμην του.

—Ἒ! λοιπόν! ἐξηκολούθησεν ὁ δὸν Ἀνδρέας· αὐτὴ ἡ κυρία ποὺ εἶδες εἶνε ἡ κόρη τοῦ γιατροῦ. Τί ἄνθρωπος! Πόσο μᾶς ἐφούρκισε τὸν πατέρα σου καὶ μένα στὰ 1873! Τώρα ὅμως ποὺ ὅλ' αὐτὰ πέρασαν, σοῦ λέγω ὅτι ἦταν καλὸς ἄνθρωπος. Ἡ μελέτη τὸν ἔκανε νὰ χάσῃ λίγο τὸν νοῦν του, ὅπως τὸν δὸν Κιχώτη, καὶ ἡ μουσικὴ τὸν ἀποτέλειωνε. Ἦταν πολὺ περίεργος ἄνθρωπος. Παντρεύθηκε μιὰ ὡραιοτάτη χωρική, ἀλλὰ πτωχή. Ἔλεγεν ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ γάμου εἶνε ἡ διαιώνισις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, καὶ ἡ γέννησις ὑγιῶν καὶ δυνατῶν παιδιῶν. Ἑπομένως ἐκεῖνο ποὺ ἐνδιέφερε δὲν ἦτο ἡ περιουσία τῆς γυναικός, ἀλλ' ἡ ὑγεία της! Ὑπὸ τοιούτους λοιπὸν ὅρους ἐδιάλεξεν ὡς γυναῖκα του τὴν Τερέζα, παχειά, δροσερή, μὲ κόκκινα ὡραῖα μάγουλα. Ἀλλ' ἡ δυστυχὴς δὲν ἐχάρηκε τὴν εὐτυχία της. Ἀφοῦ ἔφερε στὸν κόσμο τὸ κοριτσάκι της, πέθανε μετ' ὀλίγας ἡμέρας. Ἡ ἐπιστήμη καὶ αἱ ἀπεγνωσμέναι προσπάθειαι τοῦ συζύγου της δὲν κατώρθωσαν νὰ τὴν σώσουν. Δὲν ἔζησαν μαζὶ οὔτε κἂν ἕνα χρόνο.

(Ἀκολουθεῖ)

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΙΚΗ ΜΟΔΑ
Αφοι ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.
ΗΡΧΙΣΕ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ
ΤΟ ΝΕΟΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ
ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ
Θέτει τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Η ΝΟΜΙΚΗ ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ

Ἀθῆναι 25 Ἀπριλίου 1929.

Φίλη «Πρωΐα»,

Θὰ καταφύγω πάλιν εἰς τὰς φιλοξένους στήλας σας, ὄχι διὰ νὰ ἀπαντήσω εἰς τὸν χθεσινὸν ἐπιστολογράφον σας κ. Ν. Μ., ὅστις εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ἐπιστολήν μου, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπαναφέρω τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των.

Ἡ νομικὴ θέσις τοῦ ζητήματος εἶνε ὅτι τὸ Κράτος ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ἀποζημιώσῃ εἰς ὁλόκληρον μόνον τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους τοὺς ζῶντας εἰς αὐτὸ διὰ τῆς ἐπενεχθείσας ζημίας εἰς αὐτοὺς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ἐκ τῆς ἐχθρικῆς εἰσβολῆς.

Ἂν οἱ ἀνταλλάξιμοι εἶνε Ἕλληνες ὑπήκοοι καὶ ἂν ἡ Μ. Ἀσία καὶ ἡ Θράκη καὶ ἐν γένει αἱ χῶραι ἐξ ὧν προῆλθον οἱ ἀνταλλάξιμοι ἦτο Ἑλληνικὸν Κράτος, εἶνε ζήτημα ὅπερ ἐν ὀλίγοις λύεται ὡς ἑξῆς:

Ἀτυχῶς καὶ διὰ τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν δὲν εἶχεν ἐπιδικασθῆ ὁριστικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ πόλις Σμύρνη καὶ τὸ συνεχόμενον ταύτῃ ἔδαφος καὶ οὔτε οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἐγένοντο Ἕλληνες ὑπήκοοι, ἔτι δὲ ἀτυχέστερον ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ χορηγούμενα διὰ τῆς συνθήκης ταύτης προνόμια καὶ ὀφέλη, ἔστω καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν αὐτῇ ὅρους, οὐδέποτε ἀπεκτήθησαν, τῶν σχετικῶν διατάξεων μὴ λαβουσῶν ποτὲ ἰσχύν.

Ὡς ἐκ τούτου ἡ Σμύρνη καὶ τὸ συνεχόμενον ταύτῃ ἔδαφος μετὰ τῶν ἄλλων ἐδαφῶν κατείχοντο ἁπλῶς στρατιωτικῶς ἐφ' ὅσον, ὡς γνωστόν, μέχρι τῆς καταστροφῆς εἶχε διατηρηθῆ ἡ τουρκικὴ διοίκησις. Ἐνταῦθα δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ ἀνταλλάξιμοι προῆλθον καὶ ἐξ ἄλλων ἐδαφῶν μὴ κατεχομένων κἂν στρατιωτικῶς.

Ἕλληνες δὲ ὑπήκοοι ἐγένοντο οἱ ἀνταλλάξιμοι μόνον διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 21)25 Αὐγούστου 1923 περὶ ἀθρόας πολιτογραφήσεως τῶν ἐκ Τουρκίας εἰς Ἑλλάδα καταφυγόντων ὁμογενῶν», θεωρηθέντες ὡς ἀποκτήσαντες τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν ἀπὸ τῆς 30 Ἰανουαρίου 1923, ἤτοι τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν ἑλληνικῶν καὶ τουρκικῶν πληθυσμῶν.

Ἐπαναλαμβάνω ὅτι οἱ ἀνταλλάξιμοι τὰ δικαιώματά των μόνον ἐκ τῶν ὑπογραφεισῶν συμβάσεων καὶ συμφωνιῶν τῆς Λωζάννης, τῶν κυρωθεισῶν διὰ νόμου, δύνανται νὰ ἀντλήσωσι.

Τὰ πανηγυρικὰ γεγονότα, αἱ οὐσιαστικαὶ ἀναγνωρίσεις καὶ τὰ μεγάλα λόγια δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ δημιουργήσωσι δικαιώματα, καὶ δὴ ἰθαγένειαν ἢ δικαιώματα πρὸς ἀποζημίωσιν.

Μετὰ πάσης τιμῆς
Ν. ΖΗΤΡΟΣ

ΤΑ ΣΑΝΑΤΟΡΙΑΚΑ

Κύριε Διευθυντά,

Πάλιν ὁ δικηγόρος καὶ τέως ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς Ὑγιεινῆς κ. Α. Χριστόπουλος ἐπιστολογραφεῖ—καὶ διὰ τῆς «Ἀκροπόλεως» προχθὲς—ἐναντίον τῶν ὅσων πρὸ ἡμερῶν ἔγραψα εἰς τὴν «Πρωΐαν» σχετικῶς μὲ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς «Σωτηρίας» καὶ ὑπὲρ ὡρισμένων ἡμιμέτρων τοῦ κ. Δοξιάδη. Καὶ μὲ κακίζει διότι δὲν ζητῶ πληροφορίας ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς—εἰς μερικὰς φωτεινὰς ἀντιλήψεις τοῦ ὁποίου ὀφείλονται τόσα γνωστὰ καὶ ἄγνωστα χάλια. Ἐνῷ —ἂν μᾶς διέπῃ καλὴ πίστις εἰς τὴν συζήτησιν — δὲν λανθάνει τὸν κ. Χριστόπουλον ὅτι γνωρίζω τόσον καλὰ καὶ τόσον πολὺ τὸ ὅλον ζήτημα, ὅσον ὀλίγον γνωρίζω τὰ πρόσωπα τῶν διαφόρων ἁρμοδιοτήτων. Ἂν ὁ κ. Δοξιάδης, ἄνθρωπος ἔξυπνος καὶ δραστήριος, δὲν θέλῃ ἴσως ἀπὸ ἐγωϊσμὸν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅσα μέτρα ὑπέδειξα κατ' ἐπανάληψιν διὰ τῆς «Πρωΐας» τὸ σφάλμα δὲν εἶνε ἰδικόν μου, βέβαια.

Πάντως ἐνδέχεται κατ' αὐτὰς νὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ συνομιλήσω διὰ τὸ σανατοριακὸν ζήτημα μετὰ τοῦ κ. Δοξιάδη, ἀναπτύσσων ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Πρωΐας» ὅλας τὰς σχετικὰς ἀπόψεις, χάριν εὐρυτέρας δημοσιογραφικῆς συζητήσεως.

Μετὰ τιμῆς
ΔΗΜ. ΛΑΜΠΙΚΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΜΟΥ ΕΚΛΟΓΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Μὲ τὸ αἴσθημα τῆς παντοτεινῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τὴν ψυχικὴν εὐχαρίστησιν τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ὁ δημόσιος ἀνὴρ διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐκτίμησιν τοῦ λαοῦ, σπεύδω ἀπὸ τῆς κλίνης τοῦ ἀσθενοῦς εἰς ἣν ἀπὸ μηνὸς ἀτυχῶς εὑρίσκομαι ν' ἀποστείλω εἰς τοὺς ἁπανταχοῦ τοῦ Νομοῦ φίλους μου τὸν πλέον εἰλικρινῆ εὐχαριστήριον χαιρετισμὸν διὰ τὴν πανηγυρικὴν ἐκλογήν μου ὡς Γερουσιαστοῦ καθ' ἣν ἐτιμήθην δι' ἐξαιρετικοῦ ἀριθμοῦ σταυρῶν προτιμήσεως, οἵτινες ἐξησφάλισαν ὄχι μόνον τὴν ἐπιτυχίαν μου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμφάνισιν ἰσχυροτάτης δυνάμεως τοῦ κόμματός μας εἰς τὸν Νομόν.

Γ. Θ. ΚΑΡΠΕΤΟΠΟΥΛΟΣ
Γερουσιαστής

(Κλινικὴ Γερουλάνου)

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΝΟΜΟΣ 3713
ΠΕΡΙ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
Μεθ' ὅλων τῶν σχετικῶν Νομοθετημάτων, Ἑρμηνευτικῶν Ἐγκυκλίων περὶ ἁρμοδιότητος κ. λ. π.
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΓΕΩΡΓ. Β. ΠΟΓΓΗ
Τιμὴ Δρχ. 25
ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ «ΓΚΡΕΚΑ»
ΑΘΗΝΑΙ Βουλῆς 17
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Νικήτα 1

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ
παραγγελίας καὶ ἕτοιμα. Ὅστις δὲν θέλει νὰ πληρώνῃ πολυτέλεια καὶ μεγάλα ἔξοδα, ἀγοράζει στὸ ΠΑΖΑΡ Στοὰ Ἀρσακείου. Καλὴν ποιότητα, μοδέρνα καὶ φθηνά.

ΚΑΘΙΔΡΥΜΑ ΟΘΩΝΟΣ Α. ΣΤΑΘΑΤΟΥ

Πρὸς τὰς Διευθύνσεις τῶν Σχολείων Μέσης καὶ Κατωτέρας Ἐκπαιδεύσεως, ὡς καὶ ἄλλων οἱωνδήποτε ὁμοιοβάθμων Σχολῶν.

Συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1928 σχετικὸν Διάταγμα καὶ τὴν ἀπὸ 6)19 Ἀπριλίου 1922 ἰδιόγραφον διαθήκην τοῦ ἀειμνήστου Ὄθωνος Α. Σταθάτου, ὑπὸ τῆς διοικούσης τοῦτο ἐπιτροπῆς κυριῶν, παρακαλεῖσθε ὅπως μεταδώσητε ἡμῖν ἐν καιρῷ ἀκριβεῖς σχετικὰς πληροφορίας περὶ τῶν ἐξαιρετικῶς διακρινομένων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν σας, διά τε τὸ ἠθικὸν ὡς καὶ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἐπίδοσιν αὐτῶν εἰς τὰ γράμματα ἢ τὰς τέχνας, ἀνηκόντων δὲ εἰς ἀπόρους οἰκογενείας, ἀξίας ὑποστηρίξεως καὶ ἐχόντων ἀνάγκην ἐνισχύσεως πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν σπουδῶν των, ἀναφέροντες ἐν σχετικαῖς ἐκθέσεσι τά τε ἰδιαίτερα τυχὸν προσόντα ἢ κλίσεις πρὸς ἐπίδοσιν ἑκάστου τούτων, καθὼς καὶ τὰ περὶ τῆς οἰκογενειακῆς καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεώς των, ἁρμοδίως βεβαιουμένων, ὡς καὶ ἄλλης χρησίμου σχετικῆς λεπτομερείας.

Αἱ πληροφορίαι αὗται κλπ. δέον νὰ σταλῶσι μέχρι τῆς 31ης Μαΐου 1929 πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς κυρίαν Ἀθηνᾶν Ο. Σταθάτου, ὁδὸς Κηφισσίας 31.

ΚΥΡΙΑΙ
Ὅλοι οἱ δερματολόγοι ἰατροὶ συνιστοῦν, ὅτι ἐλαφρὰ ἐπάλειψις μὲ
ΡΟΔΑΛΙΝΗ ΧΙΟΝΑ
προφυλάσσει τὸ δέρμα σας ἀπὸ τὰς ρυτίδας.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔκδοσις 50.000 νέων μετοχῶν τῆς Ἀνωνύμου Βιομηχανικῆς Ἑταιρείας Κ. Α. Ἀλεξόπουλος καὶ Σια

Ὑπομιμνήσκεται εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀνωτέρω μετοχῶν ὅτι ἡ προθεσμία τῶν ἐγγραφῶν ἤρχισεν ἀπὸ τῆς 25 Ἀπριλίου καὶ λήγει τὴν 30ὴν ἰδίου μηνός.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἐνεργοῦνται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, ἐν Ἀθήναις (Κεντρικὸν Κατάστημα θυρὶς 28), ἐν Πάτραις καὶ ἐν Πειραιεῖ.

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΙ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῶν Σ.Ε.Κ. ἐνέκρινε δάνειον δραχμῶν 250.000 πρὸς τὸν Οἰκοδομικὸν Συνεταιρισμὸν Προσφύγων Σιδηροδρομικῶν Θεσσαλονίκης, ἀποτελούμενον ἐκ 40 οἰκογενειῶν, δι' οὗ θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἔναρξις οἰκοδομήσεως κατοικιῶν ἐπὶ ἰδιοκτήτων τοῦ Συνεταιρισμοῦ τούτου γηπέδων.

Γ. Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ τοῦ τμήματος τῶν Ἀφροδισίων καὶ Δερματικῶν νοσημάτων ἐν τῷ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΩ», ὁδὸς Ν. Σαριπόλου ἀριθ. 8 (Πάροδος ὁδὸς Ἡρακλείου ἔναντι Βορ. πλευρᾶς Ἀρχ. Μουσείου) ὧραι ἐπισκέψεως 8—10 1)2 π.μ. καὶ 5—8 μ.μ. καὶ 3—5 μ.μ. ἐν τῷ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΩ».

ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ πωλουμένων οἰκιῶν καὶ οἰκοπέδων ἔχουν πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κ. κ. ἀγοραστῶν τὰ πρὸ τριακονταετίας λειτουργοῦντα γραφεῖα Κτηματικῶν Συναλλαγῶν κ. Στεφάνου Μπολοβίνου. Παρέχονται κτηματικὰ δάνεια μὲ συμφέροντας ὅρους. Γραφεῖα ὑπὸ τὸ Δημοτικὸν Θέατρον 18—19 τηλέφωνον 12.18.

Η ΠΗΓΗ ΤΩΝ ΠΙΛΩΝ
ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΛΑΦΡΟΝ
ΠΙΛ-ΠΥΛ
90 ΓΡΑΜΜΑΡΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΟ ΛΕΥΚΟΤΑΤΟΝ
ΨΑΘΙΝΟΝ
ΤΑ ΠΡΟΤΙΜΩΜΕΝΑ
ΕΚΛΕΚΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΤΗΣ ΘΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ
ΗΛΙΑΣ
ΠΥΛΟΠΥΛΟΣ
& ΥΙΟΣ Α.Ε.
1886

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΟΙ ΚΕΡΔΙΣΑΝΤΕΣ ΑΡΙΘΜΟΙ

Χθὲς τὴν 5ην μ.μ. ἐγένετο ἡ δευτέρα κλήρωσις τοῦ Μεγάλου Λαχείου τοῦ 1929. Κατ' αὐτὴν ἐξήχθησαν οἱ κάτωθι ἀριθμοί, κερδίζοντες τὰ ἔναντι σημειούμενα ποσά:

13057	2.000.000
26484	400.000
3026	250.000
25808	200.000
27871	100.000
3605	50.000
39170	20.000
30404	15.000
7423	10.000
27950	9.000
32946	8.000
36118	7.000
40615	6.000
10862	5.000
42058	5.000

Ἀνὰ 4000 δρ. οἱ :

45609, 48445, 16555, 11606, 37985, 33095, 13640, 20357, 35688, 38038.

Ἀνὰ 3000 δρ. οἱ :

30300, 11047, 25145, 1102, 30604, 37961, 4881, 46266, 7328, 25456, 28317, 21025, 9438, 42453, 36124, 10895, 40378, 18949, 34323, 2811, 12593, 13558, 8583, 37580, 23587.

Ἀνὰ 2000 δρ. οἱ :

21624, 11161, 46612, 20784, 9100, 44776, 33832, 34961, 21387, 44530, 6676, 1267, 47731, 10382, 6780, 15366, 44233, 8608, 28117, 45703, 44745, 37971, 36086, 35643, 22872, 41467, 34835, 17187, 48696, 30881, 15397, 42006, 20174, 45305, 44313, 27161, 12533, 30410, 9752, 15113, 34014, 18841, 36486, 47708, 36682, 768, 41133, 2295, 43800, 38766, 47135, 40752, 21144, 24462, 25347, 38934, 27139, 41611, 30541, 16004, 11531, 40778, 13550, 30960, 8919, 19506, 36870, 3470, 48278, 47226, 7771, 4905, 1264, 38825, 24410, 26672, 47842, 41245, 39392, 34725, 49053, 38617, 5664, 10032, 17751, 12529, 45242, 31960, 37211, 10848, 40083, 327, 44320, 11454, 31604, 31729, 5673, 25273, 32352, 22209.

Ἀνὰ 1000 δρ. οἱ :

43116, 38787, 1262, 47542, 37334, 7258, 49234, 1881, 37924, 5971, 15694, 49168, 35009, 49459, 39662, 48318, 46088, 28246, 30227, 13125, 2087, 8135, 24505, 28518, 14300, 24483, 12670, 25585, 1555, 19610, 14107, 5435, 4733, 23676, 28254, 44251, 47538, 28375, 36623, 948, 38712, 33294, 2867, 9106, 9552, 9899, 25159, 47122, 31014, 29497, 37254, 32929, 23454, 37116, 29007, 19666, 5346, 3358, 14797, 279, 32641, 5215, 11607, 22610, 44518, 37523, 29893, 19798, 11708, 30003, 32660, 14656, 16308, 44887, 29092, 9203, 24503, 47344, 33111, 27265, 4997, 39216, 23691, 21479, 35431, 32152, 10460, 36954, 11715, 44257, 35240, 10458, 38346, 12314, 38952, 49063, 26334, 8895, 31419, 1600.

Ἐπίσης κερδίζουν ἀνὰ 400 δραχμὰς ἕτεροι 5000 λαχνοί, τὸ τελευταῖον ψηφίον τῶν ὁποίων λήγει εἰς 7, δηλαδὴ εἰς τὸ τελευταῖον ψηφίον τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Γνωστοποιεῖ ὅτι

προεκηρύχθη μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν προμήθειαν ἐκλογικῶν εἰδῶν ἤτοι ψηφοδελτίων, φακέλλων, βιβλίων καὶ κιβωτίων, ἐνεργηθησομένη τὴν 1ην καὶ 2αν Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ Πέμπτην καὶ ὥραν 11 π.μ. —12 μ. ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ ὑπουργείου.

Πληροφορίαι χορηγοῦνται ἐν τῷ Διοικητικῷ τμήματι καθ' ἑκάστην.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου)

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ ΗΡΩΪΚΗΣ ΕΞΟΔΟΥ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΗΡΩΟΝ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ, 28 (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας)—Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς κυρίας του, τῶν ὑπουργῶν κ. κ. Ἀργυροπούλου, Βουρλούμη, Κανναβοῦ, Μανέτα καὶ Παπαδάτου, τῶν μελῶν τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Βουλῆς κ. κ. Ἀργυροπούλου, Βασιλειάδη καὶ Ἀσκούτση, τῶν βουλευτῶν κ.κ. Π. Χατζῆ, Σπ. Τρικούπη καὶ Π. Καρασεβδᾶ, τοῦ στρατηγοῦ κ. Παναγιωτοπούλου, τῶν δημάρχων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς καὶ ἄλλων ἐπισήμων, ἀναχωρήσαντες τὴν 9ην πρωϊνὴν διὰ τοῦ «Πάνθηρος» ἐκ Πατρῶν, ἀφίκοντο τὴν 9.30 εἰς Κρυονέριον καὶ τὴν 10.30' εἰς Μεσολόγγιον.

Κατὰ τὴν κάθοδον ἐκ τῆς ἁμαξοστοιχίας τῶν ἐπισήμων ὁ δήμαρχος κ. Εὐαγγελᾶτος προσεφώνησε τὸν κ. Βενιζέλον, εἰπὼν ὅτι ἡ πόλις τοῦ Μεσολογγίου εἶνε εὐτυχὴς ὑποδεχομένη αὐτὸν ἐρχόμενον ὅπως προσκυνήσῃ τοὺς ἱεροὺς τόπους. Συνεχίζων τῷ ἀνεκοίνωσεν ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Μεσολογγίου, δι' ἧς ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεκηρύχθη ἐπίτιμος δημότης τῆς πόλεως τρίτος κατὰ σειρὰν μετὰ τὸν λόρδον Βύρωνα καὶ τὸν σὲρ Πέρσυ Λώραιν.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀπαντῶν ηὐχαρίστησε διὰ τὴν προσγενομένην εἰς αὐτὸν τιμήν.

Ἐκ τῆς πλατείας τῆς πόλεως οἱ ἐπίσημοι κατηυθύνθησαν μετὰ πολλοῦ κόπου λόγῳ τῆς ἐπικρατούσης πρωτοφανοῦς ἀταξίας, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος πρὸς τέλεσιν δοξολογίας. Τμήματα στρατοῦ παρατεταγμένα κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν τῆς διαδρομῆς ἀπένεμον τιμὰς κατὰ τὴν διάβασιν τῶν ἐπισήμων, οἱ μαθηταὶ δὲ καὶ αἱ μαθήτριαι τῶν σχολείων μὲ σημαίας εἰς τὰς χεῖρας ἐξητωκραύγαζον.

Ἡ δοξολογία ἤρχισεν εἰς τὰς 10.45, χοροστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Μεσολογγίου κ. Κωνσταντίνου καὶ συμπαραστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας, ἡγουμένων τῶν λαβάρων, τοῦ Κλήρου καὶ τῶν μουσικῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου, μὲ διπλῆν παράταξιν στρατοῦ, οἱ ἐπίσημοι κατηυθύνθησαν εἰς τὸ Ἡρῷον, ἀκολουθοῦντος πολλοῦ κόσμου. Ἔμπροσθεν τοῦ μνημείου ἐψάλη δέησις, μετὰ τὴν ὁποίαν ἤρχισεν ἡ κατάθεσις τῶν στεφάνων.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΤΑΘΕΤΕΙ ΣΤΕΦΑΝΟΝ

Πρῶτος κατέθηκε δάφνινον στέφανον ὁ κ. Βενιζέλος, συνοδεύσας τὴν κατάθεσιν διὰ τῶν ἑξῆς:

«Μὲ εὐλάβειαν καταθέτω τὸν δάφνινον αὐτὸν στέφανον εἰς μνήμην τῶν ἡρώων τοῦ Μεσολογγίου, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν θυσίαν των δὲν ἔγραψαν μόνον μίαν ἀπὸ τὰς λαμπροτέρας σελίδας τοῦ ἀγῶνος τῆς ἀνεξαρτησίας μας, ἀλλὰ καὶ ἐξησφάλισαν, περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο μεμονωμένον γεγονός, διὰ τῆς ἐξόδου των, τὴν νίκην ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας.»

Ἀκολούθως ὁ κ. Πάτσης κατέθεσε στέφανον ἐκ μέρους τῶν 53 δήμων τῆς Ἑλλάδος, συνοδεύσας τὴν κατάθεσιν διὰ συντόμου προσλαλιᾶς.

Ἐπηκολούθησεν ἡ κατάθεσις στεφάνων ἐκ μέρους τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς 3ης μεραρχίας διὰ τοῦ στρατηγοῦ Παναγιωτοπούλου, ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν καὶ ἱεροσπουδαστῶν Μεσολογγίου καὶ τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Πάτραις Αἰτωλοακαρνάνων.

Ἀκολούθως ἀπὸ εἰδικῆς ἐξέδρας ὡμίλησεν ὁ δήμαρχος κ. Εὐαγγελᾶτος, ὁ ὁποῖος ἐν ἀρχῇ ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τῶν ἡρώων, οἱ ὁποῖοι ἐπολέμησαν καὶ ἀπέθανον κατὰ τὴν νύκτα τῆς ἡρωϊκῆς ἐξόδου.

— Ἡ στιγμή, εἶπε, καθ' ἣν οἱ ἡρωϊκοὶ ἐκεῖνοι Ἕλληνες ἔκαμνον τὸ γενναῖον καὶ ἀποφασιστικὸν βῆμα ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ὁ ἐμπνευσμένος Βάρδος τῆς Ἀγγλίας ἀπέθανε, συνέπεσε μὲ τὴν ἐπέτειον τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ μέγας μάρτυς τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ θεμελιωτὴς τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας, εἰσήρχετο εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα διὰ νὰ προσφέρῃ τὴν ζωήν του ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς ἐλευθερίας. Πιστεύομεν καὶ τὸ διακηρύττομεν ὑπερηφάνως ὅτι ἡ πόλις ἡμῶν μὲ τὰ αἱματωμένα χώματά της ἀντιπροσωπεύει εἰς τὸ πάνθεον τῆς Ἱστορίας ὄχι δι' ἀτόμων καὶ προσωπικῆς μεγαλοφυΐας, ἀλλὰ διὰ τοῦ πλήθους συλλήβδην τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, κατορθώσαντα νὰ καταδείξῃ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἔφθασεν εἰς τὴν ἐντελεστέραν ἐκπροσώπησιν τῆς θεότητος ἐντὸς τῆς ἀνθρωπότητος, τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ ἀπολύτου πνεύματος. Τὸ Μεσολόγγι εἶνε ἡ ἐνδοξοτέρα ἐκπροσώπησις τοῦ ἐθνικοῦ πνεύματος, τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος, τῆς ἐθνικῆς δημιουργίας. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔχουν μίαν θέσιν ἐντὸς τοῦ τόπου μας, ἐντὸς τῆς μεγάλης μας ἱστορίας. Διότι ἡ φάλαγξ ἐκείνη τῶν μαχητῶν ἀποτελεῖ τὸ ὁρατὸν ἔμβλημα ὁλοκλήρου τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Ἐνώπιον τοῦ θεάματος τῶν μαχητῶν ἐκείνων ἡ ψυχολογία ἐξαλείφει τὰς διακρίσεις τῶν ἀτόμων καὶ καταλήγει εἰς τὴν θεωρίαν τῆς φυλῆς ἡ ὁποία θὰ προσέρχεται εὐλαβὴς πάντοτε, ὡς καὶ σήμερον, διὰ νὰ κλίνῃ τὸ γόνυ τοῦ θαυμασμοῦ καὶ νὰ ἀνακράξῃ: «Ἡ Ἑλλὰς προσώρισται νὰ ζήσῃ καὶ νὰ μεγαλουργήσῃ».

Ὁ κ. Βενιζέλος συνεχάρη τὸν κ. Δήμαρχον, τονίσας ὅτι τὸ Μεσολόγγι εἶνε πράγματι ἡ ἐνδοξοτέρα πλευρὰ τῆς ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ ἡ προσωποποίησις τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Μεσολογγίου τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν ἀντεπροσώπευσεν ὁ πρῶτος γραμματεὺς τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Πρεσβείας κ. Ρολάν.

Ἐξ ἄλλου ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔλαβεν ἐνταῦθα τηλεγράφημα τοῦ Ἄγγλου πρέσβεως σὲρ Πέρσυ Λώραιν ἐκφράζοντος τὴν βαθυτάτην λύπην του διότι λόγῳ ἀνυπερβλήτου κωλύματος δὲν ἠδυνήθη νὰ παραστῇ εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐπετείου τῆς Ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου, τῆς πόλεως τοῦ ὁποίου εἶνε καὶ ἐπίτιμος πολίτης.

Α. Ε. Α. Λ. Α.
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
Ἀθῆναι, ὁδὸς Πάρνηθος 60.
ΠΩΛΗΣΙΣ ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ, ΑΕΡΟΘΑΛΑΜΩΝ, MAGNETOS, κλπ ΕΙΔΩΝ
Ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρία Αὐτοκινήτων Λεωφορείων Ἀθηνῶν, πωλεῖ λιανικῶς ἢ χονδρικῶς, εἰς τιμὰς δὲ πολὺ συμφερούσας τὰ κάτωθι εἴδη:
Διάφορα Μανιατὼ Μάρκας S.E.V., NIL MELIOR καὶ LAVALETTE, μεταχειρισμένα μὲν ἀλλ' εἰς ἀρίστην κατάστασιν. Ἐπίσης καὶ νέα τοιαῦτα Μάρκας LAVALETTE.
Διάφορα νέα ἀνταλλακτικὰ διὰ τὰ ἄνω MAGNETOS, ἐπίσης δὲ διάφορα μασούρια ὀρειχάλκινα καὶ μαντεμιοῦ.
Διάφορα ἀνταλλακτικὰ BERLIET, ρουλεμάν, σοῦστες πλήρεις, μάννες σουστῶν, ἀτσάλι διὰ σοῦστες κλπ.
Νέα ἐλαστικὰ καὶ ἀεροθάλαμοι PIRELLI 1025X185, καθὼς καὶ μεταχειρισμένα τοιαῦτα, ἀλλ' εἰς ἀρίστην κατάστασιν.
Λουρὶ κρικωτὸ ἀγγλικῆς προελεύσεως διὰ DYNAMO καθὼς καὶ διάφορα ἄλλα εἴδη αὐτοκινήτων.
Πληροφορίαι εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πάρνηθος 60 (Λεβίδου) Γκαρὰζ τῆς.
(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ
«ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ»
ΑΠΟ ΖΩΪΚΗΝ ΜΕΤΑΞΑΝ
ΚΡΕΠ-ΝΤΕ ΣΙΝ
ΚΡΕΠ-ΣΑΤΕΝ
ΚΡΕΠ-ΖΩΡΖΕΤ
ΣΑΡΜΕΖ
ΦΟΥΛΑΡ
ΤΑΦΤΑ
ΚΡΕΠΟΝ ΚΛΠ.
ΖΗΤΕΙΤΕ ΤΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ
«ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ»
ΕΙΝΕ Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ
ΚΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
ΦΕΡΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΥΓΙΑΝ ΤΗΝ ΣΦΡΑΓΙΔΑ
«Μεταξωτὰ Χρυσαλίδος» Α.Ε.
ΜΕΤΑΞΟΥΦΑΝΤΟΥΡΓΕΙΟΝ «Η ΧΡΥΣΑΛΙΣ»
ΣΤΥΛ. Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ 68

ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΠΟΥ ΞΕΡΕΙ ΤΟ ΚΑΠΕΛΛΟ NUTRIA
BORSALINO
"ANTICA CASA"
ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ: ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΝΕ ΓΝΗΣΙΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΗ ΣΤΟ ΠΕΤΣΙ ΤΟ ΣΗΜΑ
ANTICA CASA FONDATA NEL 1857
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΣΟΒΑΡΩΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΔΡΑΧΜΑΣ 600
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΟΛΙΒΙΕΡΗΣ

Η ΚΡΕΜΑ
εἰς οἱονδήποτε παρασκεύασμα τῆς ζαχαροπλαστικῆς καὶ μαγειρικῆς ἀντικαθίσταται μὲ τὸ συμπεπυκνωμένον ΓΑΛΑ ἄνευ ζακχάρεως ἐβαπορὲ
«ΟΛΛΑΝΔΙΑ»
μὲ τὸ ΓΑΛΑ ἐβαπορὲ εἶναι εὔκολον νὰ παρασκευάσητε ΑΦΡΟΚΡΕΜΑ (CHANTILLY). Εἶναι οἰκονομικώτερον τῆς ΚΡΕΜΑΣ καὶ ἔχει τὰς αὐτὰς θρεπτικὰς ὕλας.
Ζητήσατε ταχ)κῶς ὁδηγίας καὶ συνταγὰς χρησιμοποιήσεως.
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΞΑΓΩΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ «ΟΛΛΑΝΔΙΑ»
Ἀριθ. Τηλ: 63-92. Ὁδὸς ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 7.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ»
ΕΤΑΙΡΕΙΑ LIMITED ΚΕΦΑΛ. 3.200.000 ΓΑΛΛ. ΦΡΑΓΚΑ
Διαχειριστὴς ὑπεύθυνος ΣΠΥΡΟΣ Α. ΒΟΝΤΕΤΣΙΑΝΟΣ
160 Bd Saint — Germain — PARIS
Μὲ 7 ὀρόφους, 70 δωμάτια, αἴθουσαι λουτροῦ καὶ ὅλα τὰ νεώτερα χρειώδη. Τηλέφωνον εἰς ὅλα τὰ δωμάτια. Σαλόνια, καπνιστήρια, Βιβλιοθῆκαι
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ»
Κουζίνα Γαλλικὴ καὶ Ἀνατολικὴ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν πρώην ἀρχιμαγείρου τῶν Καννῶν καὶ τῆς Ντωβίλ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ DANTON 87—35 καὶ 87—36 καὶ INTER LITTRÉ 59

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΚΡΟΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΟΜΙΤΑΤΟΥ

ΚΑΤΑΡΤΙΖΟΝΤΑΙ ΣΩΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΕΚΝΟΜΟΝ ΔΡΑΣΙΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28 (*Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας*). — Μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα σερβικῶν κύκλων ὑπάρχουν πληροφορίαι ὅτι ὁ Κροάτης πολιτικὸς Πάβελιτς κατὰ τὴν ἐν Βιέννῃ παραμονήν του διεξήγαγεν ἰδιαιτέρας σημασίας συνεννοήσεις μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ Μακεδονικοῦ Κομιτάτου Στάντσιεφ. Αἱ συνεννοήσεις αὗται ἀπεσκόπουν εἰς τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας πρὸς κοινὸν ἀγῶνα ἐν Κροατίᾳ καὶ Νοτίῳ Σερβίᾳ.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν αὐτῶν κύκλων, ὁ Πάβελιτς ἔσχεν ἐπίσης ἐν Σόφιᾳ ἀναλόγους συνεννοήσεις μετὰ τοῦ Μιχαήλωφ, καθ' ἃς καθωρίσθη ὅπως τὸ Κροατικὸν Κόμμα καὶ τὸ Μακεδονικὸν ἐπαναστατικὸν κομιτᾶτον διεξαγάγουν κοινὴν δρᾶσιν ἀνὰ τὰ διεθνῆ κέντρα καὶ ἐκδώσουν ἐφημερίδα εἰς Γενεύην. Τέλος ἐμελέτησαν τὰς μεθόδους τῆς ἐκνόμου δράσεως καὶ κατήρτισαν ἀνταρτικὰ σώματα ἵνα δράσουν εἰς τὴν Σερβίαν.

ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΕΒΦΗΚ ΡΟΥΣΔΗ ΒΕΗ ΕΝ ΡΩΜΗ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ ΤΟΥ

ΡΩΜΗ, 28. (Τηλεγραφικῶς). — Εἰς τὸν ἀπὸ τῆς χθὲς εὑρισκόμενον ἐνταῦθα ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέην ἐπεδαψιλεύθησαν αἱ καθιερωμέναι περιποιήσεις.

Ὁ Τεβφὴκ Ρουσδῆ συνοδεύεται ἀπὸ τὸν Τεβφὴκ βέην, γενικὸν διευθυντὴν τοῦ προεδρικοῦ γραφείου τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ, ἀπὸ τὸν ἰδιαίτερον γραμματέα του καὶ ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τοῦ Κρυπτογραφικοῦ. Ἐξ ἄλλου, εὑρίσκετο ἐνταῦθα ἤδη πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ ὑπουργοῦ ὁ Ριφαὰτ βέης, διευθυντὴς τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Τὸ μετὰ τὴν χθεσινὴν συνάντησιν τοῦ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέη μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι ἐκδοθὲν ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν ἀναφέρει ὅτι ὁ κ. Μουσσολίνι ἐδέχθη τὴν μεσημβρίαν τὸν Ρουσδῆ βέην καὶ ὅτι ἡ συνομιλία των διεξήχθη εἰς ἐγκάρδιον τόνον, διαρκέσασα μέχρι τῆς 1ης μ. μ., προστίθεται δὲ ὅτι οἱ δύο πολιτικοὶ συνωμίλησαν ἐπὶ τῶν μεγαλυτέρων ἐπικαίρων ζητημάτων, ἰδίως δὲ τῶν ἐνδιαφερόντων τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Τουρκίαν, διαπιστώσαντες ἀπόλυτον συμφωνίαν τῶν ἀπόψεών των.

Ἡ ἐφημερὶς «Μεσσατζέρο» ἐκφράζει ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὴν χαράν της διὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ, ἡ ὁποία ἐπιβεβαιοῖ τὴν ἐγκαρδιότητα τῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν, τὴν ἀποτελοῦσαν ἀπαραίτητον σχεδὸν παράγοντα εἰρήνης εἰς τὴν ἀνατολικὴν Μεσόγειον.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ

Κατ' ἄλλας πληροφορίας, κατὰ τὴν χθεσινὴν συνομιλίαν του μετὰ τοῦ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέη, ὁ κ. Μουσσολίνι ἐξέφρασε τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν του διὰ τὴν ταχεῖαν ἐπίλυσιν τῶν ἑλληνοτουρκικῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων.

Ὁ κ. Μουσσολίνι προέβη σχετικῶς εἰς θερμὰς συστάσεις πρὸς τὸν Τοῦρκον ὑπουργόν.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

Οἱ ἐνταῦθα διπλωματικοὶ κύκλοι δὲν θεωροῦν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ρουσδῆ βέη ὡς ἐνέχουσαν ἰδιαιτέραν τινὰ πολιτικὴν σημασίαν.

Βεβαιοῦται ὑπὸ τῶν δυναμένων νὰ γνωρίζουν, ὅτι ἐκ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ἀναμένεται πρὸ πάντων ἡ βελτίωσις τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν, αἱ ὁποῖαι, ὡς παραπονοῦνται οἱ Ἰταλοί, οὐδόλως ἐπηρεάσθησαν ἀπὸ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰταλοτουρκικοῦ συμφώνου φιλίας, τὸ ὁποῖον ἕως τώρα παρέμεινεν ἄνευ θετικῆς τινος ἐκδηλώσεως.

Ἡ Ἰταλία ἐπιδιώκει κυρίως τὴν διευκόλυνσιν τῶν ἰταλικῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν Τουρκίᾳ, ὡς καὶ τῶν Ἰταλῶν τεχνιτῶν καὶ δασμολογικάς τινας παραχωρήσεις ὑπὲρ ἰταλικῶν προϊόντων, διὰ τῆς μελλούσης νὰ συναφθῇ ἐμπορικῆς συμβάσεως.

Οἱ Ἰταλοὶ παραγωγοὶ παραπονοῦνται, ὅτι τὸ νέον τουρκικὸν δασμολόγιον, τὸ ὁποῖον θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Αὐγούστου, καίτοι δὲν ἐπεκυρώθη εἰσέτι ἀπὸ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, ἀπαλλάσσει παντὸς σχεδὸν δασμοῦ τὰ μὴ παραγόμενα εἰς τὴν Τουρκίαν προϊόντα, ἀλλ' ἐπιβάλλει βαρυτάτους δασμοὺς εἰς τὰ προϊόντα τὰ ὁποῖα παράγονται καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν.

Πιστεύεται ὅτι ὁ κ. Μουσσολίνι ἔπεισε τὸν Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέην νὰ ἀναθεωρηθῇ τὸ δασμολόγιον τοῦτο ὡς πρὸς τὰ ἰταλικὰ προϊόντα.

Η ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΛΗΓΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΕΝΤΟΝΟΥ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Κατόπιν τῆς προκηρύξεως τῆς Δωδεκανησιακῆς Νεολαίας συνῆλθον χθὲς εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» οἱ Δωδεκανήσιοι Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ περιχώρων ἵνα διαμαρτυρηθοῦν διὰ τὴν μελετωμένην αὐτοκεφαλοποίησιν τῆς Ἐκκλησίας των.

Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Δωδεκανησιακῆς Νεολαίας κ. Κυριακίδης ηὐχαρίστησε τοὺς προσελθόντας ἐλευθέρους καὶ ἀλυτρώτους Ἕλληνας, ἐκ μέρους τῆς ἀλυσοδεμένης Δωδεκανήσου.

Ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Μιχαὴλ Γεωργαντᾶς, ὅστις ἐκάκισε τὴν ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ἀκολουθουμένην ἔναντι τῶν Δωδεκανησίων πολιτικήν, πολιτικὴν πλήρους ἐξιταλισμοῦ, ὅπως ἀποδεικνύει ἡ προσπάθεια πρὸς αὐτοκεφαλοποίησιν τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ Αὐτοκέφαλον, εἶπεν, εἶνε τὸ τελειωτικὸν πλῆγμα κατὰ τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ ἐθνισμοῦ μας. Ἀλλά, ἐπέρανεν ὁ κ. Γεωργαντᾶς, οἱ Δωδεκανήσιοι εἶνε ἀποφασισμένοι νὰ ἐμμείνουν μέχρι τέλους εἰς τὰ πάτρια καὶ τὸν ἐθνισμόν των καὶ οὐδεμία συνθήκη καὶ οὐδεμία βία θὰ σταθῇ ἱκανὴ νὰ πνίξῃ τὸ δίκαιον τῆς Δωδεκανήσου.

Εἶτα ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Γεωργιάδης δικηγόρος ἐκ Ρόδου, ὅστις ἀνέπτυξε λεπτομερῶς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει συγκεκριμμένων στοιχείων καὶ γεγονότων τὸ ζήτημα τοῦ Αὐτοκεφάλου καὶ ἐξιστόρησε τὸν ρόλον ὃν ἀνέκαθεν ἔπαιξεν ὁ Μητροπολίτης Ρόδου Ἀπόστολος εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Αὐτοκεφάλου. Κατόπιν ἀνέπτυξε τοὺς κινδύνους ἐκ τῆς τυχὸν αὐτοκεφαλοποιήσεως καὶ κατέληξε δι' ὡραίας καὶ συγκινητικῆς ἀποστροφῆς πρὸς τὴν Μαρτυρικὴν Δωδεκάνησον ἡ ὁποία πάντοτε ἐλπίζει καὶ πάντοτε ἀναμένει τὴν ἐλευθερίαν της.

Μετὰ τὸν κ. Γεωργιάδην λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Σ. Ζερβὸς ὅστις ἀνέπτυξε τὰ ἐπὶ τῶν συνθηκῶν ἐρειδόμενα δίκαια τῆς Δωδεκανήσου, καὶ κατέκρινε τὴν τακτικὴν τῆς Ἰταλίας ἥτις διὰ τῆς ἐπιδιωκομένης αὐτοκεφαλοποιήσεως οὐδὲν ἄλλο ἐπιζητεῖ ἢ νὰ καθυποτάξῃ τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸν Οὐνιτισμὸν καὶ τὸν Παπισμόν. Συνέστησεν ἐν τέλει ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ παρεκάλεσε νὰ ζητωκραυγάσουν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Δωδεκανήσου.

Μετὰ τὸν κ. Ζερβὸν ὡμίλησεν ἐκ μέρους τῶν Βορειοηπειρωτῶν ὁ Πρόεδρος αὐτῶν κ. Κωνστ. Σκεντέρης διαδηλώσας τὴν συμπάθειαν τῶν ἀδελφῶν ὁμοιοπαθῶν τῆς Βορείου Ἠπείρου.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη καὶ ἐνεκρίθη τὸ κάτωθι ψήφισμα:

ΨΗΦΙΣΜΑ

«Οἱ ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Περιχώροις Δωδεκανήσιοι, ἐνεργοῦντες ἐξ ὀνόματος αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ κατ' ἐντολὴν τῶν ἐν ταῖς νήσοις ζώντων ἀδελφῶν αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ, Ἀμερικῇ, Θεσσαλονίκῃ καὶ λοιπῇ Ἑλλάδι Δωδεκανησιακῶν παροικιῶν, συνελθόντες σήμερον τὴν 28ην Ἀπριλίου 1929 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. καὶ ἀκούσαντες τῶν ρητόρων ἡμῶν οἵτινες ἀνέπτυξαν ἐν πλάτει τὸ ζήτημα τῆς αὐτοκεφαλοποιήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Δωδεκανήσου καὶ τοῦ ἀποχωρισμοῦ ἡμῶν ἀπὸ τῆς μεγάλης ἡμῶν Ἐκκλησίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου,

Ψηφίζομεν:

Μιᾷ φωνῇ στεντορείᾳ,

Α') Ὅτι ὑπήρξαμεν, εἴμεθα καὶ θὰ παραμείνωμεν Ἕλληνες. Ἕλληνες τὴν γλῶσσαν, Ἕλληνες τὴν ὀρθόδοξον θρησκείαν, Ἕλληνες τὴν συνείδησιν, Ἕλληνες τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα, Ἕλληνες ἐν παντὶ καὶ πάντοτε. Ἕλληνες καὶ μόνον Ἕλληνες.

Β') Τὸ Δωδεκανησιακὸν ζήτημα θεωροῦμεν τελείως ἄλυτον, ἀγωνιωδῶς δὲ ἀναμένομεν τὴν Ἰταλίαν νὰ σεβασθῇ τὴν ὑψηλὴν αὐτῆς ὑπογραφήν, νὰ ἐκτελέσῃ τὰς συνθήκας καὶ νὰ ἀπελευθερώσῃ τὴν μαρτυρικὴν ἡμῶν Δωδεκάνησον.

Γ') Διαμαρτυρόμεθα ἐντόνως ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνώπιον τῶν Μεγάλων Δυνάμεων διὰ πᾶσαν τυχὸν ἀπόσπασίν μας ἀπὸ τῆς μεγάλης ἡμῶν Ἐκκλησίας, μίαν δὲ τοιαύτην τυχὸν ἀπόσπασιν θεωροῦμεν ὡς πρᾶξιν βιαίαν, παράνομον καὶ ἐναντίον τῆς ὁποίας θὰ λάβωμεν πάντα τὰ ἀναγκαιοῦντα μέτρα καὶ ἔννομα μέσα πρὸς διατήρησιν τῶν ἀπὸ χιλιετηρίδων δικαίων μας καὶ τῶν θρησκευτικῶν μας θεσμῶν καὶ θεσμίων.

Δ') Ἐπικαλούμεθα τὴν προσοχὴν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διὰ τὴν νέαν ταύτην τῆς Ἰταλίας παραβίασιν τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων δικαίων τῆς Δωδεκανήσου, τῆς ὁποίας ἡ ὅλη κατάστασις εἶνε θλιβερὰ καὶ ἀξιοθρήνητος.

Ε') Δηλοῦμεν ὅτι μικρὸς ἡμεῖς οἱ Δωδεκανήσιοι λαὸς δὲν δυνάμεθα βεβαίως νὰ πολεμήσωμεν ἐναντίον τῆς Ἰταλίας, διατηροῦμεν ὅμως ἄθικτα καὶ ἀκέραια ἐκ τῶν συνθηκῶν τὰ δικαιώματα ἡμῶν, διατηροῦμεν τὰ ἐθνικά, τὰ θρησκευτικά, τὰ φυλετικὰ καὶ ἀνθρώπινα ἡμῶν δίκαια τὰ ὁποῖα θὰ διεκδικήσωμεν δεόντως ὅταν ἐπιστῇ ὁ κατάλληλος χρόνος.

Τελευταῖον ἐξουσιοδοτεῖται εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ὅπως ἐπιδώσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὰς ἐνταῦθα πρεσβείας τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἀποστείλῃ τοῦτο πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν καὶ διαμαρτυρηθῇ τηλεγραφικῶς πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, πρὸς τὰς ξένας Ἐκκλησίας, πρὸς τὰς Βουλὰς καὶ Γερουσίας, πρὸς τὸν Σύνδεσμον τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου, πρὸς τὸν παγκόσμιον Τύπον, καὶ πρὸς πᾶσαν φιλελευθέραν καὶ φιλοδικαίαν ψυχήν, διὰ τὴν μελετωμένην βιαίαν ἀπόσπασιν τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἐπίσης οἱ παριστάμενοι Ἕλληνες φοιτηταὶ συνέταξαν καὶ ἐνέκριναν διὰ βοῆς τὸ κάτωθι τηλεγράφημα πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην:

Αὐτοῦ Παναγιότητα,
Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην
Κωνσταντινούπολιν

Ἑλληνικὴ Πανεπιστημιακὴ Νεολαία τῆς σήμερον καὶ ἰθύνουσα τάξις τῆς αὔριον συναισθανομένη ἀποστολὴν της ἀπέναντι μέλλοντος Ἔθνους παρακαλεῖ εὐλαβῶς διαχειρισθῆτε ζήτημα Δωδεκανησιακῆς Ἐκκλησίας ἐθνικῶς, μὴ ὑποχωροῦντες πρὸ ὑστεροβούλων ὑποσχέσεων καὶ μὴ καμπτόμενοι πρὸ ἀνιέρου βίας.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΜΕΤΡΩΝ

Ἐγνώσθη ὅτι ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος θ' ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία τοῦ διὰ νόμου ἱδρυθέντος Γραφείου προστασίας τῶν μειονοτήτων, ὅπερ θὰ λειτουργήσῃ παρὰ τῷ Πολιτικῷ Γραφείῳ. Παραλλήλως, καθ' ἃ ἐδηλώθη, πρόκειται νὰ ληφθοῦν καὶ ἄλλα μέτρα ὑπὲρ τῶν ἐν Ἑλλάδι μειονοτήτων, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὁποίων μέτρων θὰ ἐποπτεύῃ ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Παπαδᾶτος.

Πάντα τὰ μέτρα ταῦτα, ὡς καὶ τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τῶν ἐν Ἑλλάδι μειονοτήτων, θὰ ἀναπτύξῃ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν αὐτοπροσώπως ὁ κ. Βενιζέλος, κατὰ τὴν προσεχῆ κατ' Ἰούνιον μετάβασίν του εἰς Μαδρίτην.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΜΙΛΕΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΩΝ ΙΔΕΩΝ

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΜΕΘΑ ΑΚΡΟΙ ΝΑΣΙΟΝΑΛΙΣΤΑΙ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ, 28. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Τὴν 1ην μ. μ. ὁ Δῆμος Μεσολογγίου παρέθεσε πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἐπισήμων γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι προσκεκλημένοι. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ δήμαρχος Μεσολογγίου κ. Εὐαγγελᾶτος προέπιεν εἰς ὑγείαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ἄλλων ξένων.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἀπαντῶν, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Εὐχαριστῶ θερμῶς, κύριε Δήμαρχε, διὰ τὰς εὐχάς σας. Ἡ εὐχαρίστησις ἦτο ἰδική μου, ὅτι μοῦ ἐδόθη ὁ καιρὸς νὰ ἐπισκεφθῶ, ὕστερα ἀπὸ 17 ἢ 18 χρόνια, τὴν ἔνδοξον πόλιν τοῦ Μεσολογγίου διὰ νὰ ἀναβαπτισθῶ εἰς τὸ λουτρὸν τῆς ἐθνικῆς μεγαλουργίας, τὴν ὁποίαν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην γωνίαν τῆς Ἑλλάδος ἀντιπροσωπεύει τὸ Μεσολόγγι. Ὅπως εἶπα καὶ πρὸ ὀλίγου, ὅταν κατέθεσα τὸν στέφανον, ἡ δρᾶσις τῶν ἡρώων τοῦ Μεσολογγίου δὲν ἔγραψε μόνον μίαν τῶν ὡραιοτέρων σελίδων τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας, ἀλλὰ περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο μεμονωμένον γεγονὸς τῆς Ἐπαναστάσεως, συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν αὐτῆς, διότι κατώρθωσε νὰ ἐξάψῃ εἰς τὴν Εὐρώπην τὸν φιλελληνισμὸν ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τῆς ἀνεξαρτησίας μας.

»Θεωρίαι νέαι παρουσιάζονται τώρα τελευταῖα. Ἔρχονται δηλαδὴ καὶ μᾶς λένε: Τί τὶς θέλετε τὶς σημαῖες καὶ τὶς πατρίδες καὶ τὰ ὄνειρα καὶ τὰ ἰδανικά; Ὅλα αὐτὰ διὰ τὸ σημερινὸν πνεῦμα εἶνε ἰδέες ἀπηρχαιωμένες. Ἐλᾶτε ἐδῶ, μᾶς λένε, νὰ δώσουμε τὰ χέρια καὶ νὰ γίνουμε ὅλοι ἀδελφοί. Βέβαια, μὲ συγκινεῖ καὶ ἐμένα αὐτὴ ἡ ἰδέα. Θέλω καὶ ἐγὼ νὰ δώσουμε τὰ χέρια καὶ νὰ γίνουμε ὅλοι ἀδελφοί. Ἀλλὰ δὲν ἐφθάσαμεν ἀκόμη εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον καὶ φοβοῦμαι μήπως δὲν φθάσωμεν ποτέ. Ἀμφιβάλλω πολὺ ἂν ποτε φθάσωμεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ καταργηθοῦν τὰ ὅρια τῶν πατρίδων. Ἐὰν συνέβαινε αὐτὸ θὰ ἐγινόμεθα μία ποίμνη ὑπὸ ἕνα ποιμένα. Ἀλλὰ τότε θὰ εἴμεθα πρόβατα. Ἐκεῖνο ποὺ ἐπιβάλλεται εἶνε νὰ μὴ εἴμεθα νασιοναλισταὶ ἄκροι καὶ νὰ μὴ λησμονοῦμεν ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι πατρίδες καὶ ὅτι καὶ ἄλλοι ἔχουν δικαιώματα, τὰ ὁποῖα διεκδικοῦμε ἐμεῖς. Δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα ἄπληστοι. Μὲ κατηγόρησαν καὶ ἐμένα ὅτι ὑπῆρξα ἄπληστος εἰς τὰς ἐθνικάς μας διεκδικήσεις. Αὐτὸ δὲν εἶνε ἀκριβές. Ἐγὼ ἐπῆγα ἐκεῖ ὅπου ὑπῆρχε, κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν, συμπαγὴς ἐθνικὸς ὄγκος καὶ ἑλληνικὴ πλειοψηφία. Ἀλλ' ἂς μὴ ὁμιλῶμεν διὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα εἰς τὸ παρελθὸν μᾶς ἐχώρισαν καὶ ἐπροκάλεσαν τόσας προστριβάς. Ἐπαναλαμβάνω, λοιπόν, ὅτι ἡ ἰδέα τῆς πατρίδος εἶνε μία ἀπὸ τὰς βάσεις τῆς ἀνθρωπίνης προόδου. Σήμερα χρειάζονται ἀκόμη τὰ ὅρια τῶν πατρίδων. Δὲν ἠμπορῶ, βέβαια, νὰ προφητεύσω τί θὰ γίνῃ ὕστερα ἀπὸ 200—300 χρόνια. Ἀλλ' ἕως τότε ἔχουμε καιρό. Εἶμαι εὐτυχής, κύριοι, διότι μοῦ ἐδόθη εὐκαιρία νὰ παραστῶ καὶ πάλιν εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἐξόδου, ἡ ὁποία μᾶς δίδει κάθε χρόνο ἕνα λουτρὸ ἐθνικῆς παλιγγενεσίας. Ὑψώνω τὸ ποτήριον ὑπὲρ τῆς μνήμης τῶν ἡρώων τοῦ Μεσολογγίου Ἑλλήνων καὶ Φιλελλήνων, ὅπως εἶπε καὶ ὁ Μητροπολίτης δεόμενος πρὸς τὸν Θεόν. Προπίνω ἐπίσης ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ σημερινοῦ Μεσολογγίου. Διότι δὲν πρέπει ν' ἀνατρέχωμεν μόνον εἰς τὸ ἔνδοξον παρελθόν μας, ἀλλὰ πρέπει νὰ φροντίζωμεν καὶ διὰ τὸ παρὸν καὶ νὰ προετοιμάζωμεν τὸ μέλλον. Ἀφοῦ εἴμεθα υἱοὶ τοιούτων προγόνων, ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς νὰ γίνωμεν ἄξιοι πρόγονοι καλῶν ἀπογόνων.»

Μετὰ τὸ γεῦμα οἱ ἐπίσημοι, ἐπιβιβασθέντες εἰς Κρυονέρι, ὅπου μετεβήσαν σιδηροδρομικῶς, τοῦ «Πάνθηρος», ἀνεχώρησαν διὰ Φάληρον.

Ὁ «Πάνθηρ», φέρων τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τοὺς ἄλλους ἐπισήμους, ἔφθασεν εἰς τὸ Φάληρον τὴν 10.45' τῆς νυκτός.

ΔΕΝ ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΚΛΟΓΗ ΕΙΣ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑ

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΛΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΙΝΔΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΩΝ-Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

Ὁ κ. Μάρκου, δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμῆμα Ἀντικυθήρων, ὅπου ἡ ἐκλογὴ γερουσιαστῶν μὴ ἐνεργηθεῖσα τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐπρόκειτο νὰ ἐνεργηθῇ χθές, ἐτηλεγράφησε χθὲς ἐκ Κυθήρων ὅτι ἐπεβιβάσθη ἱστιοφόρου μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ νὰ μεταβῇ εἰς Ἀντικύθηρα, ἐπέστρεψεν ὅμως διότι τὸ ἱστιοφόρον, λόγῳ τῆς σφοδρᾶς θαλασσοταραχῆς δὲν ἠδυνήθη νὰ προχωρήσῃ. Ὁ κ. Μάρκου παρεκάλει ἐν συνεχείᾳ ὅπως διαταχθῇ ἀτμόπλοιον τὸ ὁποῖον θὰ διήρχετο ἐκ Κυθήρων κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας νὰ παραλάβῃ αὐτὸν καὶ τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὰ διαπεραιώσῃ εἰς Ἀντικύθηρα.

Κατὰ παρασχεθείσας ἐντεῦθεν πληροφορίας, ἡ Νομαρχία δὲν κατώρθωσε νὰ συνεννοηθῇ, λόγῳ τοῦ ὅτι παρῆλθεν ἡ ὥρα, μὲ τὸ πρακτορεῖον τοῦ ἄνω ἀτμοπλοίου καὶ οὕτω εἶνε ζήτημα ἂν ὁ δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος καὶ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ κατώρθωσαν νὰ διαπεραιωθοῦν εἰς Ἀντικύθυρα. Συνεπῶς μᾶλλον δὲν διηνεργήθη χθὲς ἐκεῖ ἡ ἐκλογή, ἕνεκα δὲ τούτου δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀνακηρυχθοῦν ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου οἱ ἐπιτυχόντες τοῦ συνδυασμοῦ Ἀττικοβοιωτίας. Ἤδη, μεσολαβοῦντος τοῦ Πάσχα, ἡ ἐκλογὴ εἰς Ἀντικύθηρα θὰ διενεργηθῇ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ, μετὰ ταῦτα δὲ θ' ἀνακηρυχθοῦν ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου οἱ ἐπιτυχόντες.

Η ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΣΩΜΑΤΩΝ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θ' ἀναχωρήσῃ εἰς Σπέτσας, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὴν προσεχῆ Πέμπτην, ὅπως διέλθῃ τὸ Πάσχα.

Ὁ κ. Βενιζέλος πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του θὰ συνεργασθῇ μετὰ τῶν διαφόρων ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων τῆς ἁρμοδιότητος ἑκάστου.

Ὁριστικὴ ἀπόφασις περὶ τοῦ τρόπου τῆς συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας πιστεύεται ὅτι θὰ ληφθῇ μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Βενιζέλου. Κατὰ τὰς κρατούσας μέχρι τῆς στιγμῆς σκέψεις, ἡ Βουλὴ θὰ συνέλθῃ, ὡς ἔχει ἤδη ὁρισθῇ, τὴν 13ην Μαΐου, ἐκτὸς ἂν ἡ ματαίωσις τῆς ἐκλογῆς εἰς Ἀντικύθηρα ἐπιβάλῃ ἀναβολήν τινα. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν θὰ συνέλθῃ καὶ ἡ Γερουσία. Θὰ γίνῃ ἡ νενομισμένη ὁρκωμοσία τῶν γερουσιαστῶν, προεδρεύοντος τοῦ ἀρχαιοτέρου αὐτῶν, μεθ' ὃ θὰ ὁρισθῇ διὰ τὴν ἐπομένην ἡ κοινὴ συνεδρία τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν 10 ἀριστίνδην ἀναδειχθησομένων μελῶν τῆς δευτέρας, ὡς καὶ τοῦ προέδρου ταύτης.

Ἀκολούθως θὰ ὁρισθῇ ἡ προσεχὴς κοινὴ συνεδρίασις τῶν δύο νομοθετικῶν σωμάτων διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Ἡ κρατοῦσα παρὰ τῇ Κυβερνήσει πρόθεσις εἶνε ὅπως τὰ δύο σώματα συνεχίσουν κανονικῶς τὴν νομοθετικήν των ἐργασίαν μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἰουνίου, ὁπότε εἶνε πιθανὴ ἡ ἀναχώρησις τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς Μαδρίτην διὰ νὰ μετάσχῃ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκεῖ συνερχομένης συνόδου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς συνόδου τῆς Γερουσίας, πιστεύεται ὅτι δὲν θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ συνταγματικὴ διάταξις περὶ τοῦ τριμήνου, ἐκτὸς ἂν ἤθελον θεωρηθῇ ἔκτακτοι αἱ σύνοδοι ἀμφοτέρων τῶν νομοθετικῶν σωμάτων.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

Κατὰ τοὺς περὶ τὸν κ. Βενιζέλον, ἡ διαθρυλουμένη κυβερνητικὴ μεταρρύθμισις θὰ πραγματοποιηθῇ ἀσφαλῶς κατὰ τὴν μέλλουσαν νὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας τυπικὴν ὑποβολὴν τῆς παραιτήσεως τῆς Κυβερνήσεως. Ἐνδέχεται ὅμως καὶ νὰ ἐπισπευσθῇ, πραγματοποιουμένη εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ ὁριστικοῦ προέδρου τῆς Γερουσίας. Ἡ δευτέρα ἄποψις φαίνεται καὶ πιθανωτέρα.

ΝΕΑΙ ΣΕΙΣΜΙΚΑΙ ΔΟΝΗΣΕΙΣ ΣΙΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ

Ο ΠΑΝΙΚΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 28. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). —Σημεριναὶ πληροφορίαι ἐκ Καλαβρύτων ἀναφέρουν ὅτι ἐνῷ ἀπὸ τῆς πρωΐας οὐδεμία ἐσημειώθη σεισμικὴ δόνησις, τὴν 5ην μ. μ. ἐγένετο μία ἀσθενής, διαρκείας 3 δευτερολέπτων. Οἱ κάτοικοι φοβούμενοι, παραμένουν οἱ περισσότεροι εἰς τὸ ὕπαιθρον.

Εἰς τὸ Δερβένιον τῆς Κορινθίας ἐσημειώθησαν ἐπίσης ἐλαφραὶ σεισμικαὶ δονήσεις. Ὡσαύτως εἰς τὸ χωρίον Κοῦρα ἐγένοντο δονήσεις ἀρκετὰ ἰσχυραί. Εἰς τὸ χωρίον Καλύβια αἱ δονήσεις ἦσαν ἰσχυρότεραι, ἐξ αὐτῶν δὲ διερράγησαν μὲ κίνδυνον καταρρεύσεως δύο οἰκίαι.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βουρλούμης, τὸν ὁποῖον ἠρώτησα πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, μοὶ ἀνεκοίνωσεν ὅτι συνεννοηθεὶς μετὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπιστρέφων ἀπόψε εἰς τὰς Ἀθήνας θὰ διατάξῃ τὸν διευθυντὴν τῆς γεωλογικῆς ὑπηρεσίας κ. Γεωργαλᾶν, ὅπως μεταβῇ εἰς τὰ χωρία τὰ ὑποστάντα δονήσεις σεισμικὰς καὶ ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν καὶ παράσχῃ, ἐφ' ὅσον θὰ τοῦ εἶναι δυνατόν, συμβουλὰς εἰς τοὺς κατοίκους. Εἰς τὰ Καλύβια θ' ἀναχωρήσῃ ἐπίσης ὁ νομομηχανικός.

ΤΗΝ 6ΗΝ ΜΑΪΟΥ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ

Ἡ Διοίκησις τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν ἐξέδωκε χθὲς τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Ἡ Διοίκησις τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συνομοσπονδιακοῦ Συμβουλίου, γνωρίζει πρὸς ὅλας τὰς ὑπ' αὐτὴν Ὀργανώσεις ὅτι ὁ ἑορτασμὸς τῆς ἐργατικῆς Πρωτομαγιᾶς, θὰ γίνῃ τὴν Δευτέραν ἡμέραν τοῦ Πάσχα 6ην Μαΐου.

Ἐντέλλονται δθεν τὰ Ἐργατικὰ Κέντρα καὶ αἱ Ὁμοσπονδίαι, ὅπως ἀνακοινώσουν τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν εἰς τοὺς ἐργάτας τῶν Ὀργανώσεών των.

Τὸν τρόπον καὶ τὰς λεπτομερείας τοῦ ἑορτασμοῦ, καθώρισεν ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία εἰς ἰδιαιτέραν της ἐγκύκλιον, μὲ τὴν ὁποίαν ἐντέλλονται νὰ συμμορφωθοῦν ὅλοι οἱ Ὀργανισμοί, ὑπ' εὐθύνην τῶν τοπικῶν Ὀργανώσεων».

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. (Ἀσύρματος). — Ὁ κ. Ταρντιὲ προήδρευσε τὴν πρωΐαν συσκέψεως μετὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ καθώρισε τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως κατὰ τὴν 1ην Μαΐου. Δὲν θὰ ἐπιτραπῇ ἡ συγκρότησις διαδηλώσεων.

ΑΝΕΞΙΧΝΙΑΣΤΟΣ

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΔΟΣ ΠΕΡΙΗΓΗΤΡΙΑΣ

Κατόπιν διαταγῆς τῆς διοικήσεως χωροφυλακῆς Ἀττικοβοιωτίας μετέβη χθὲς εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Δαφνίου ὁ ταγματάρχης κ. Σκιαδᾶς ὅστις ἐνήργησεν ἀνακρίσεις σχετικῶς μὲ τὸν μυστηριώδη τραυματισμὸν τῆς Γερμανίδος περιηγητρίας. Ἐκ τῶν ἀνακρίσεων τούτων διεπιστώθη ὅτι ἡ κατὰ τῆς κυρίας Μπρεκεστάϊν ἐπίθεσις, δὲν εἶχεν, ὡς ἰσχυρίσθη αὕτη, ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ληστείαν. Εἰς τὸν κ. Σκιαδᾶν παρουσιάσθη εἰς ἀρχικελευστὴς τοῦ ναυτικοῦ φυλακίου τοῦ Σκαραμαγκᾶ ὅστις κατέθεσεν ὅτι προσκληθεὶς ὑπὸ ἑνὸς ἀγροφύλακος μετέβη εἰς τὸν τόπον ἔνθα ἡ Γερμανὶς περιηγήτρια ἰσχυρίσθη ὅτι ἐληστεύθη ὅπου ἀνεῦρε τὴν τσάνταν αὐτῆς τὴν ὁποίαν καὶ παρέδωσεν εἰς τὸν κ. Σκιαδᾶν ἀνέπαφον. Ἐντὸς αὐτῆς εὑρέθησαν 5.70 δρχμ. εἰς κέρματα καὶ τρία πεντάδραχμα, τέσσαρα ἐπισκεπτήρια ἐντὸς φακέλλου, ἕνα σαποῦνι, ἕνα μολυβδοκόνδυλον καὶ μία γομολάστιχα. Δὲν ἀνευρέθησαν μόνον, ὁ πῖλος καὶ τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα πιθανὸν νὰ παρελήφθησαν ὑπό τινος διαβάτου. Κατόπιν τούτου ἐσχηματίσθη ἡ γνώμη, ὅτι ἴσως ἡ κατὰ τῆς Γερμανίδος ἐπίθεσις νὰ ἐγένετο διὰ λόγους ἐρωτικούς δράστης δὲ αὐτῆς νὰ ἦτο κανεὶς χασισοπότης ἢ ποιμήν, ὅστις νὰ ἤθελε νὰ μετέλθῃ κατ' αὐτῆς βίαν.

Ὁ κ. Σέλλερ ὅστις συνώδευε πάντοτε τὴν κ. Μαρκεστάϊν δὲν ἀνευρέθη ἀκόμη.

Δὲν ἀποκλείεται νὰ εἶνε ὁ ἴδιος δράστης τοῦ τραυματισμοῦ.

ΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΟΥ Σ.Α.Π.

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διεξήχθη χθὲς ψηφοφορία πρὸς ἀνάδειξιν διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ ταμείου συντάξεων ΣΑΠ. Κατ' αὐτὴν ἐκ τῶν 620 μετόχων τοῦ ταμείου ἐψήφισαν μόνον 255 τῶν λοιπῶν ἀποσχόντων εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας διότι θεωροῦν παράνομον τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τροποποίησιν τοῦ κανονισμοῦ.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΦΟΙΤΗΤΟΥ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΦΙΛΟΝ ΤΟΥ

Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΩΝ ΣΚΕΨΕΩΝ

Χθὲς τὴν 8ην πρωϊνὴν ὥραν εὑρέθη νεκρὸς ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ὁ ἐκ Μεγαλοπόλεως τελειόφοιτος τῆς φιλολογίας Κυριάκος Β. Παπακυριαζῆς, ἐτῶν 27.

Τὸ πτῶμά του ἔφερε τρία τυφλὰ τραύματα διὰ σφαίρας περιστρόφου Λεμπὲλ εἰς τὸν δεξιὸν κρόταφον, εἰς τὴν καρδιακὴν χώραν καὶ εἰς τὸ στῆθος. Τὸ περίστροφον εὑρίσκετο πλησίον τῆς δεξιᾶς χειρός του.

Μόλις ἀνευρέθη τὸ πτῶμα εἰδοποιήθη τὸ β' τμῆμα τῆς ἀστυνομίας τῶν πόλεων καὶ ἐπελήφθη ἀνακρίσεων ὁ διοικητὴς τοῦ β' παραρτήματος ἀσφαλείας κ. Τζαμαλούκας. Εἰς τὰ θυλάκια τοῦ νεκροῦ εὑρέθησαν 20 δραχμαί, τὸ διαπιστευτήριόν του καὶ μία ἐπιστολὴ ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν συμφοιτητήν του Προκόπιον Α. Γκίκαν, διαμένοντα εἰς τὰ Καλύβια τῆς Ἀττικῆς, ἐκ τῆς ὁποίας προκύπτει ὅτι πρόκειται περὶ αὐτοκτονίας. Οἱ πραγματικοὶ λόγοι, οἱ ὠθήσαντες τὸν ἀτυχῆ νέον εἰς τὴν αὐτοκτονίαν, δὲν ἀναφέρονται ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὔτε ἐγνώσθησαν ἀκόμη εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Ὑποτίθεται ὅτι ὁ αὐτόχειρ θὰ ἦτο ψυχοπαθής, ἐξ αὐτοῦ δὲ ἐξηγεῖται τὸ γεγονὸς ὅτι ἐφύτευψε τρεῖς ἀλλεπαλλήλους σφαίρας εἰς τὸ σῶμά του.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ αὐτόχειρος Παπακυριαζῆ πρὸς τὸν συμφοιτητήν του Γκίκαν ἔχει ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς:

«Ἀγαπητὲ Προκόπη,

»Σὲ σένα ποὺ γνώρισες τὸ δάκρυ τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ πόνου μου ὅσο κανεὶς ἄλλος ἀφ' ὅτου γνωριστήκαμε μέσα στὴ Φιλοσοφικὴ Σχολή, σὲ σένα στέλνω τὸ νοῦ μου νὰ ζήσῃ κοντά σου τὶς τελευταῖες στιγμὲς τῆς ζωῆς του.

»Ἡ φιλολογία πιστεύεται πὼς ἀνήκει πιὰ στὸν κύκλο τῆς φυσικῆς καὶ μεῖς εἴμαστε ἕνα μικρὸ μέρος τῆς φύσεως ποὺ ζῇ καὶ μεταπλάθεται ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὰς σκέψεις καὶ τοὺς πόθους μας ἢ καλύτερα γεννήματα τοῦ πρώτου ποὺ λέμε «σῶμα» καὶ ἀλλάζουν μαζύ του. Ὅσο καὶ ἂν ἡ ἐπιστήμη, ἡ γνῶσι τοῦ κόσμου τῆς πραγματικότητος, ἀδιάκοπα γίνεται κτῆμα τοῦ ἀνθρώπινου νοῦ, κι' αὐτὸ δίδει τὴν δυνατότητα τοῦ νὰ ἐπεμβαίνωμεν εἰς τὴν πορείαν μερικῶν πραγμάτων, ὡς τόσο πάντα ὑπάρχουν γεγονότα ποὺ μένουν ἀνεπηρέαστα ἀπὸ τὴ θέλησί μας. Ὑγεία δὲν δίδεται ἢ δὲν καταστρέφεται, ἐπειδὴ (δυσανάγνωστον) ἢ δὲν ἐφρόντισε ἔχοντάς την νὰ τὴν διατηρήσῃ κανείς. Τὸ ξέρεις πολὺ καλὰ σύ, Προκόπιέ μου. Νὰ γιατί τώρα, ἀφοῦ πήραμε μακρυνὴ ἀπὸ κάθε διάθεσι πεσιμισμοῦ (δυσανάγνωστον) γιατὶ ἁπλούστατα δὲν πιστέψαμε στὸν ἀνθρωποκεντρισμό—ὅ,τι καλὸ μποροῦσε νὰ μᾶς δώσῃ ἡ ζωὴ τῆς σφίγγουμε τὸ χέρι καὶ πνίγουμε προτοῦ μᾶς πάρῃ ὁ μαρασμὸς τοῦ φθινοπώρου, προτοῦ μᾶς γίνῃ ἡ ζωὴ ἕνας ἀργὸς μαρτυρικὸς Γολγοθᾶς. Τὸ τέλος μας αὐτό, Προκόπη μου, θὰ τὸ δεχόμαστε μὲ κλάμμα, γιατὶ τὸ τέλος μας αὐτὸ δὲν τὸ διαλέξαμε ἐμεῖς—μᾶς δόθηκε—γιατὶ δὲν εἶνε λάθος δικό μας. «Στὴ θάλασσα αὐτή», λέει κάπου ὁ Ἰστράτι, «στὴ γεμάτη ὑφάλους, ὅπως εἶνε ἡ ζωή, ἡ βάρκα μας εἶνε στὴ διάθεσι τῆς τρικυμίας, χωρὶς ἐμεῖς νὰ μποροῦμε νὰ κάνουμε τίποτε, ὅσο καλοὶ τιμονιέρηδες κι' ἂν εἴμαστε».

»Στὴν ἐποχὴ αὐτή, Προκόπη μου, τὴ γεμάτη ἄγριες ἀνησυχίες, στὴν ἐποχὴ ποὺ ἰδέες αἰώνων βασίλισσες ἐμφανίζονται γιὰ νὰ τὶς διαδεχθοῦνε νέες, στὴν ἐποχὴ αὐτή, Προκόπη μου, ρουφῶντας τὸ μεθυστικὸ ἀεράκι της, ἔνοιωσα μέσα μου τὶς λαχτάρες της καὶ τὶς ἀγωνίες της, τοὺς φόβους καὶ τὶς ἐλπίδες της, «σμίγοντας τὴν ὕπαρξί μου μὲ τὸν ἀμέτρητο ἀριθμό, κατεβαίνοντας στὴν ἄσωστη ἄβυσσο μέσ' τὴν τρικυμία ποὺ βογγᾷ», στὴν ἐποχὴ αὐτή, Προκόπη μου, πόθησα κ' ἐγὼ τὴ ζωὴ ὅπως ποτὲ ἄλλοτε. Μὰ ἀλλοίμονο, εἶχα ξεχάσει πὼς εἴμαστε πλάσματα ἐφήμερα. Σὲ τούτη τώρα τὴν κοινὴ ὅλων μας μάννα.

»Μάννα μας γῆς, σὺ ποὺ εἶσαι χώρα, νερό, πέτρα, φωτιὰ καὶ ἀέρας, πάρε στὴν ἀχόρταγή σου ἀγκάλη τὸ ἀγαπημένο μου κορμί, γεμᾶτο σάρκα καὶ κόκκαλα, ἐπιθυμίες καὶ ὁράματα. Σὲ λίγο τώρα, κούφιο ἀπὸ ἰδέες, ἡδονές, τόνους, ἀγάπες, μίση, πάρτο καὶ κάνε το ἕνα μικρὸ μέρος τῆς ἀπέραντης ἀναίσθητης φύσης σου.

»Μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς δὲν θ' ἀφήσετε τὸν ἑαυτόν σας νὰ σᾶς παρασύρῃ ὅπου αὐτὴ θέλῃ, σᾶς στέλνω τοὺς τελευταίους μου χαιρετισμούς.

Κυριάκος Παπακυριαζῆς

»Καὶ μόνο σᾶν μ' ἀπαρνηθῆτε θἆμαι πάντα μαζύ σας».

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ κατάστασις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 7ην Ἀπριλίου, ἐν συγκρίσει πρὸς ἃς καταστάσεις αὐτῆς τῆς 14ης Μαΐου—ἡμέρας ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης—καὶ τῆς 31ης Μαρτίου, ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

		14ης Μαΐου	31ης Μαρτίου	7ης Ἀπριλίου
Χρυσὸς εἰς νομίσματα καὶ ράβδους	Δρ.	876.306.260.97	564.866.094.07	565.374.422.52
Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (καταστ. ἄρθ. 62)	»	3.191.081.165,12	4.586.473.728.67	4.834.028.052.41
Ἕτερον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα .	»	9.827.589.72	1.282.607.34	1.287.878.23
Κερματικὰ ἑλληνικὰ νομίσματα..	»	———	152.738.—	151.434.—
Ἐμπορικαὶ συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμάτια ἐσωτερικοῦ........	»	49.999,308.06	44.584.664.95	42.693 684 40
Πιστώσεις πληρωτέαι εἰς δραχμὰς	»	———	57.886.809 20	53.965.748 60
« » »ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ·..........	»	———	20.755.328.—	18.778.396.05
Χρέος τοῦ Δημοσίου Ἐκ δανείων κυκλοφορ..	»		2.714.378.228.35	2.714.378.228.35
Χρέος τοῦ Δημοσίου Ἐκ λοιπῶν δανείων...	»	3.759.525.381.32	1.075.259.937.—	941.926.603.70
Ἐπενδύσεις	»	———	21.159.125.—	37.077.875.—
Κτίρια Τραπέζης καὶ ἐγκαταστάσεις..........................	»	———	37.650.946.70	37.699.582.60
Ἕτερα στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ.	»	42.938.226.45	214.367.958.68	227.051.313.93
Σύνολον..........	»	7.929.677.932.10	9.338.818.165.96	9.474.413.219.79

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

		14ης Μαΐου	31ης Μαρτίου	7ης Ἀπριλίου
Κεφάλαιον καταβεβλημένον	Δρ.	400.000.000.—	400.000.000.—	400.000.000.—
Ἀποθεματικὰ Τακτικὸν	»		18.900.000.—	18 900.000.—
Ἀποθεματικὰ Ἔκτακτον	»		3.045.986.65	3.045.986.65
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ	»	4.863.352.807.61	5.487.935.285.—	5.597.782.495.—
Λ)σμοὶ τρεχούμενοι καὶ καταθέσεων:				
α) Δημοσίου	»	666.738.253.66	924.113.872.86	579.225.134.81
β) Τραπεζῶν	»	964.587.723.48	427.268.440.48	346.511.841.53
γ) Ἕτεροι λογαριασμοὶ	»	891.430.858.9	771.015.609.03	870.494.721.83
Γραμμάτια καὶ τραβηκτικαὶ ὄψεως.	»			
Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα:				
α) Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (καταστ. ἄρθ. 62).....	»	103.383.316.—	1.114.451 212.95	1.448 780 146.17
β) Ἕτερον ἐξωτερικὸν συν)γμα..	»	9.827,589.72	1.054.290.67	1.054.290.67
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις	»	30.357.282.77	190.983 368 12	208.618.602.93
Σύνολον..........	»	7.929 677.632.12	9.338.818.165.96	9.474.413.219.79

Ἡ κατάστασις τῆς 7 Ἀπριλίου, παρουσιάζει διαφορὰν ἐπὶ πλέον, ἀπὸ μὲν τὴν τῆς 14 Μαΐου π. ἔ. κατὰ 1.544.735.287, ἀπὸ δὲ τὴν τῆς 31 Μαρτίου ἐ. ἔ. κατὰ 135.595.054 δρχ.

Ἐν τῇ ἐξετάσει τῶν λογαριασμῶν παρατηρεῖται ἐν μὲν τῷ ἐνεργητικῷ αὔξησις χρυσοῦ εἰς νομίσματα καὶ ράβδους κατὰ 508.328, ἐξωτερ. συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 247.554.325, ἐπενδύσεων κατὰ 15.918.750 καὶ ἑτέρων στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ κατὰ 12.683.355. Μείωσις δὲ ἐμπορικῶν συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων ἐσωτερικοῦ κατὰ 1.890.980, πιστώσεων πληρωτέων εἰς δρχ. κατὰ 3.921.000, εἰς ἐξωτερ. συνάλλαγμα κατὰ 1.976.930, καὶ χρεῶν τοῦ Δημοσίου ἐκ δανείων κατὰ 133.333.334 δρχ.

Ἐν τῷ παθητικῷ παρουσιάζει αὔξησιν τραπεζικῶν γραμματίων κατὰ 109.847.200, διαφόρων λογαριασμῶν κατὰ 99.479.000, ἐξωτερ. συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 334.328.834 καὶ ἑτέρων ὑποχρεώσεων κατὰ 17.635.235. Μείωσιν λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου κατὰ 344.888.738 καὶ λογαριασμῶν τῶν Τραπεζῶν κατὰ 80.756.600 δρχ.

Η ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσόν, πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις τῆς 14ης Μαΐου — ἔναρξις ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης—καὶ τῆς 31ης Μαρτίου — προτελευταίας καταστάσεως—ἔχει οὕτω:

Κάλυμμα (Καταστ. ἀρθ. 62)		14ης Μαΐου	31ης Μαρτίου	7ης Ἀπριλίου
Χρυσὸς........................	Δρ.	876.306.260.97	564.866.094.07	565.374.422.52
Καθαρὸν ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν.....................	»	3.087.697.849.12	3.472.022.415.27	3.385.247.906.24
Σύνολα (α)	»	3.964.004.110.0	4.036.888.509.79	3.950.622.328.76
Ὑποχρεώσεις ὄψεως				
Τραπεζικὰ γραμμάτια..........	»	4.863.352.807.61	5.487.985.285.—	5.597.782.495.—
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς δραχμὰς.....................	»	2.522.756.836.08	2.112.397.922.37	1.796.231.698.17
Σύνολα (β)	»	7.386.109.643,69	7.610.383.207.37	7.394.014.193.17

Κατὰ ταῦτα ἡ ἀναλογία τῶν καλυμμάτων παρουσιάζεται ὡς ἑξῆς:

Ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως:
14)05)28=53.67 ο)ο
31) 3)29=53.04 ο)ο
7) 4)29=53.43 ο)ο

Ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συν)τος εἰς χρυσόν, πρὸς τὴν πραγματικὴν κυκλοφορίαν:
14)5)28=81.51 ο)ο
31)3)29=73.55 ο)ο
7)4)29=70.57 ο)ο

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρατηρεῖται μείωσις τοῦ καλύμματος ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου π. ἔ. κατὰ 13.381.780 ἀπὸ δὲ τῆς 31 Μαρτίου κατὰ 86.266.180. Ἐκ παραλλήλου αἱ ὑποχρεώσεις ὄψεως ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου ηὐξήθησαν κατὰ 7.904,550, ἠλαττώθησαν δὲ ἀπὸ τῆς 31 Μαρτίου κατὰ 216.369.000. Ἡ ἀναλογία τῶν καλυμμάτων (σύνολον α) — ἐν σχέσει μὲ τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως (σύνολον β) — δυναμικὴ κυκλοφορία — ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου π. ἔ. εἶνε μειωμένη κατὰ 0.24 ο)ο, ἀπὸ δὲ τῆς 31 Μαρτίου ἔχει αὐξηθῇ κατὰ 0.39 ο)ο. Ἡ ἀναλογία δὲ τῆς πραγματικῆς κυκλοφορίας, ὡς πρὸς τὰ καλύμματα (σύνολον α) ἔχει μειωθῇ ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου π. ἔτους κατὰ 10.97 ο)ο, ἀπὸ δὲ τῆς 31 Μαρτίου κατὰ 2.98 ο)ο.

2Α ΕΚΔΟΣΙΣ

Ο ΖΩΓΟΥ ΘΑ ΝΥΜΦΕΥΘΗ ΙΤΑΛΙΔΑ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑΝ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ

ΘΑ ΓΙΝΗ ΚΑΘΟΛΙΚΟΣ

ΡΩΜΗ, 28 (*Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας*)— Τελευταίως ἐπαναλαμβάνεται μετ' ἐπιμονῆς ἡ φήμη ὅτι ὁ βασιλεὺς Ζώγου τῆς Ἀλβανίας διεξάγει μυστικὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ Βατικανοῦ διὰ νὰ τύχῃ τῆς ἀδείας ὅπως νυμφευθῇ τὴν πριγκήπισσαν Ἰωάνναν, θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας. Κατὰ τὰς σχετικὰς πληροφορίας, ἡ μετάβασις τοῦ κ. Γκράντι εἰς Τίρανα δὲν εἶνε ἄσχετος πρὸς τὸ σχέδιον τοῦτο.

Προστίθεται ὅτι ὁ Πάπας διάκειται εὐμενῶς πρὸς τὸ συνοικέσιον καὶ διὰ τοῦτο ἠρνήθη νὰ συγκατατεθῇ εἰς τὸν γάμον τῆς Ἰταλίδος πριγκηπίσσης μὲ τὸν Βόρειδα καὶ ὅτι ἐν περιπτώσει αἰσίας ἐκβάσεως τῶν διαπραγματεύσεων ὁ Ζώγου εἶνε ἀποφασισμένος νὰ ἀσπασθῇ τὸν καθολικισμόν.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΙΝΔΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. (Ἀσύρματος).—Τηλεγραφοῦν ἐκ Λονδίνου ὅτι ἡ πρὸς μελέτην τοῦ ἰνδικοῦ ζητήματος ἐπιτροπὴ ἐγένετο δεκτὴ εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ὑπὸ τοῦ κ. Μπάλντουϊν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ πολλῶν διαδηλωτῶν φερόντων μαύρας σημαίας καὶ πινακίδας μὲ ἐχθρικὰς προκηρύξεις κατὰ τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ ἀστυνομία διεσκόρπισε τοὺς διαδηλωτὰς καὶ συνέλαβε τέσσαρας Ἰνδοὺς φοιτητάς.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΝ ΔΑΝΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 28. (Ἀσύρματος). — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κοπεγχάγης, ὁ βασιλεὺς ἀνέθεσεν εἰς τὸν σοσιαλιστὴν Στάουτιγκ τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως.

ΑΠΕΘΑΝΕΝ Ο ΣΤΕΠΑΝ ΣΤΕΠΑΝΟΒΙΤΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΘΛΙΨΙΣ ΕΝ ΣΕΡΒΙΑ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 28 (Ἀσύρματος). Ἡ εἴδησις περὶ τοῦ θανάτου τοῦ βοϊβόδα Στέπαν—Στεπάνοβιτς, γνωσθεῖσα ἀργὰ τὴν νύκτα εἰς Βελιγράδιον, ἂν καὶ ἀνεμένετο, προεκάλεσε τὴν ζωηροτέραν συγκίνησιν. Ἤδη ἀπὸ χθὲς τὴν νύκτα τηλεφωνήματα διαβιβασθέντα περὶ ὥραν 21ην ἐκ Τσατσάκ, τὸ χωρίον ὅπου ὁ ἔνδοξος στρατιώτης ἔζη εἰς μίαν ἤρεμον ἀπομόνωσιν, ἀνήγγελλον ὅτι ὁ ἀσθενὴς εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὴν περίοδον τῆς ἀγωνίας. Σήμερον περὶ ὥραν 10 καὶ 30' ἡ καρδία τοῦ Στέπαν Στεπάνοβιτς, τοῦ νικητοῦ τοῦ Τσὲρ καὶ τοῦ Δοβροπόλιε, ἔπαυσε νὰ πάλλῃ. Ὁ βοϊβόδας ἀπεβίωσε χωρὶς πόνους. Κατὰ τὰς τελευταίας του στιγμὰς καὶ πρὶν ἢ ἐκπνεύσῃ προσεπάθησε νὰ ἀρθρώσῃ ἀκαταλήπτους τινὰς λέξεις, ὕψωσε τὴν δεξιάν του πρὸς τὸ παράθυρον καὶ εἶτα οἱ ὀφθαλμοί του παρέμειναν ἀπλανεῖς. Εἶχεν ἐπέλθει τὸ μοιραῖον τέλος. Τὸ πρόγραμμα τῆς κηδείας καθωρίσθη σήμερον. Πιστεύεται ὅτι θὰ προσλάβῃ χαρακτῆρα μεγαλειώδους ἐκδηλώσεως εὐγνωμοσύνης πρὸς ἐκεῖνον ὅστις ὑπῆρξεν ἡ ἁγνοτέρα στρατιωτικὴ δόξα τῆς Νοτιοσλαυΐας.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 28 (Ἀσύρματος). Ἡ κηδεία τοῦ βοϊβόδα Στέπαν Στεπάνοβιτς θὰ διεξαχθῇ τὴν προσεχῆ Τρίτην, δημοσίᾳ δαπάνῃ, εἰς Τσατσάκ. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν στρατηγὸς Χάτζιτς θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Κυβέρνησιν. Τὰς τιμὰς θὰ ἀποδώσουν ἓν τάγμα πεζικοῦ, ἓν τμῆμα πυροβολικοῦ, μία ἴλη ἱππικοῦ, ἀπόσπασμα τῆς βασιλικῆς φρουρᾶς. Ὁ στρατηγὸς Χάζιτς θὰ καταθέσῃ ἐπὶ τοῦ φερέτρου στέφανον ἐξ ὀνόματος τοῦ στρατοῦ. Ὁ νεκρὸς τοῦ στρατηγοῦ θὰ ἐκτεθῇ εἰς προσκύνημα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Τσατσὰκ ἀπὸ τῆς αὔριον 8ης ἑσπερινῆς. Ἔκτακτος ἁμαξοστοιχία προωρισμένη νὰ μεταφέρῃ τὰς ἀντιπροσωπείας, τοὺς συνδέσμους καὶ τὰς συντεχνίας αἵτινες θὰ ἀντιπροσωπευθοῦν εἰς τὴν κηδείαν, θὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Βελιγραδίου τὴν πρωΐαν τῆς Τρίτης.

Ἀπειράριθμα συλλυπητήρια τηλεγραφήματα καταφθάνουν εἰς Τσατσὰκ ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ Βασιλείου. Ὁ βοϊβόδας Μπόγιοβιτς, ὁ μόνος ἐπιζῶν ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ πολέμου καὶ σύντροφος ἐν ὅπλοις τοῦ μακαρίτου, διεβίβασε πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος τηλεγράφημα ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκφράζει τὴν θλῖψιν του διὰ τὸν ἐπισυμβάντα θάνατον ἐκείνου, παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ὁποίου ἠγωνίσθη. Τὸ πένθος καθ' ὅλην τὴν χώραν εἶνε βαθύτατον. Αἱ ἀπογευματιναὶ ἐφημερίδες ἀφιερώνουν ὁλοκλήρους στήλας εἰς τὸν ἐκλιπόντα βοϊβόδαν καὶ ὑπομιμνήσκουν τὰς σπουδαιοτέρας στιγμὰς τῆς σταδιοδρομίας του.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Συνελθόντες χθὲς ἅπαντες οἱ ἔφεδροι ὑπαξιωματικοὶ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ εἰς ἔκτακτον γενικὴν συνέλευσιν καὶ ἀκούσαντες ἀνακοινώσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐνέκριναν τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα:

1). Ὑψώνουν φωνὴν διαμαρτυρίας διὰ τὴν ἀδιαφορίαν καὶ τὴν ἀδικαιολόγητον στάσιν τοῦ ἀξιοτίμου κ. ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἀπέναντι τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑνώσεως καὶ διατυπώνουν τὴν ἀξίωσιν ὅπως οὗτος ἐπιληφθῇ προσωπικῶς τῆς ἐξετάσεως τῶν ζητημάτων, ἅτινα ἡ Ἕνωσις ἐφέδρων ὑπαξιωματικῶν Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ὑπέβαλε τῷ.

2) Ζητοῦν τὴν ἄμεσον ἀποδοχὴν τῶν δικαίων αἰτημάτων των, θεωροῦσαν ἀναβολὴν ὡς σκόπιμον παρέλκυσιν ματαίωσιν αὐτῶν.

3) Ἐγκρίνουν ὁμοφώνως τὴν στάσιν Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπανεκλέγουν διὰ βοῆς αὐτό.

4) Ἐξουσιοδοτοῦν ἐν λευκῷ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὅπως παρακολουθήσῃ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ζητημάτων καὶ καιρῷ καὶ πάλιν τὴν συνέλευσιν πρὸς κοίνωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν του.